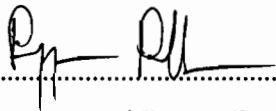

การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท
และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิพิทยา บช.บ. (การตลาด)

โครงการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเรียนรู้และสื่อสารมวลชน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. 2555

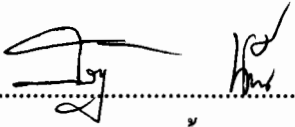
คณะกรรมการสอบโครงการวิจัย

.....
(รศ. ดร.พรปลัดสร ปริญาญกุล)

ประธานกรรมการสอบโครงการวิจัย

.....
(ดร.สรกฤช มณีวรรณ)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย

.....
(ดร.สรัญญา เชื้อทอง)

กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

โครงการวิจัย	การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา
หน่วยกิต	6
ผู้เขียน	นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สรกฤช มณีวรรณ
หลักสูตร	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการเรียนรู้และสื่อสารมวลชน
ภาควิชา	เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะ	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาคุณภาพของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างใช้สำหรับหาข้อมูลเพื่อนำมาสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ 2) เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา 3) แบบประเมินคุณภาพเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 70 คน ใช้การสร้างเว็บไซต์โดยมีขั้นตอนในการสร้าง 5 ขั้นตอน คือ 1 การวิเคราะห์ 2 การออกแบบ 3 การพัฒนา 4 การนำไปใช้ 5 การประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปได้ว่าเว็บไซต์นี้สามารถนำไปประชาสัมพันธ์ได้

คำสำคัญ : เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ / โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท / แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

Research Title	A Website for Public Relation of Phang-nga Bay Resort and Introduce Cultural Tourist Information of Phang-nga Province
Research Credits	6
Candidate	Miss Suphansa Kongritputtaya
Research Advisor	Dr.Sorakrich Maneewan
Program	Learning Technology and Mass Communication
Field of Study	Technology Education
Department	Educational Communications and Technology
Faculty	Industrial Education and Technology
B.E.	2555

Abstract

This research were to develop and gain the effective of the website for public relation of Phang Nga Bay Resort, to introduce cultural tourist information of Phang Nga Province, and to study the satisfaction of the tourists who were serviced by Phang Nga Bay Resort Hotel. The research instruments were 1) structured interview form, 2) the public relation website of Phang Nga Bay Resort hotel and introduce cultural tourist information of Phang Nga Province, 3) the public relation website quality evaluation form and 4) the satisfaction evaluation form. The 70 samples were purposive sampled from the tourists who stayed and gained the service from Phang Nga Bay Resort hotel during February 2013. The website was produced by 5 steps; 1) analysis 2) design 3) development 4) implementation 5) evaluation. The research findings were 1) the quality of media had means at 4.59, the standard deviation was 0.18 that referred to the quality was at the level of “Good” and the content quality of the media had means at 3.75, the standard deviation was 0.73 that referred to the quality was at the level of “Good”. The satisfaction of the samples had means at 3.67, the standard deviation was 0.48 that referred to the quality was at the level of “Much” which harmonized to the hypothesis. This research findings can confirm the use of public relation website.

Keywords: Public Relation Website / Phang Nga Bay Resor / Cultural Tourist Information.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือ และความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่ายดังนี้ ประชานที่ปรึกษาได้แก่ ดร.สรกฤษ มณีวรรณ ได้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวิธีในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น การเรียบเรียงเนื้อหาข้อมูลต่าง ๆ ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ด้วยความเมตตา ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.พรปภัตสร ปริญญาญกุล และ ดร.สรัญญา เชื้อทอง ที่กรุณาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจากประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา นางสุดฤทัย เลิศเกษม นางลดาวัลย์ ช่วยชาติ หัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา นายสิทธิพงษ์ เพชรรัตน์ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือด้านเนื้อหาของเว็บไซต์ และได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจาก ผศ.ดร. จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์ สถาปัตยกรรมและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผศ.ดร.ชรรชัย ตูลละสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี ดร.กิริติ ดันเสถียร อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี นายชัชวาล สิริพันธ์ หัวหน้าฝ่ายวิจัยและฝึกอบรมสำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี นายสุธีวัชร สุภลักษณ์ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือด้านสื่อของเว็บไซต์ ขอขอบคุณนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา หัวหน้าส่วนราชการ ข้าราชการ ผู้จัดการ พนักงาน ลูกจ้าง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา และโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท ที่ให้การสนับสนุนการให้ข้อมูล การเก็บข้อมูล และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี รวมทั้ง คณะอาจารย์สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ มาโดยตลอด

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณปู่ ย่า บิดา มารดา ญาติพี่น้องที่ให้การอุปการะส่งเสริมสนับสนุนการอบรมสั่งสอนดูแล และเกื้อหนุนในทุก ๆ ด้านจนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันใดที่พึงจะเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่ปู่ ย่า บิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ของผู้วิจัยและผู้มีพระคุณทุกท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
รายการตาราง	ช
รายการรูปประกอบ	ฉ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์	5
2. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายคอมพิวเตอร์	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	12
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเว็บไซต์	17
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ผ่านอินเทอร์เน็ต	23
2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	33
2.6 การหาคุณภาพของสื่อเว็บไซต์จากการวัดความพึงพอใจ	42
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3. วิธีดำเนินการศึกษา	57
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	57
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
3.3 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ	58
3.4 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	67
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
4.1 ผลการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา	68
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
5. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	77
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	77
5.2 สรุปผลการวิจัย	77
5.3 อภิปรายผลการวิจัย	78
5.4 ข้อเสนอแนะ	81
5.5 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	81
เอกสารอ้างอิง	82
ภาคผนวก	
ก. แบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ	88
ข. แบบประเมินคุณภาพเว็บไซต์สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ	94
ค. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บไซต์	100
ง. หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	103

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	
จ. ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์	109
ฉ. ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านสื่อ	113
ช. ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินความพึงพอใจ	120
ซ. ตัวอย่างเว็บไซต์	125
ประวัติผู้วิจัย	132

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	70
4.2 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ	73
4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง	75
จ.1 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของสัมพันธภาพโครงสร้างเว็บไซต์	110
จ.2 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงทางด้านสื่อของแบบสัมพันธภาพโครงสร้างเว็บไซต์	111
ฉ.1 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาของเว็บไซต์	114
ฉ.2 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านสื่อของเว็บไซต์	116
ฉ.3 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง	118

รายการรูปประกอบ

รูป	หน้า
2.1 เครือข่ายแบบดาว (Star Network)	7
2.2 เครือข่ายแบบวงแหวน (Ring Network)	8
2.3 เครือข่ายแบบบัส (Bus Network)	8
2.4 เครือข่ายท้องถิ่น (Local Area Network หรือ LAN)	9
2.5 เครือข่ายระดับเมือง (Metropolitan Area Network หรือ MAN)	9
2.6 เครือข่ายระดับประเทศ (Wide Area Network หรือ WAN)	10
2.7 คาวเทียม	11
2.8 โครงสร้างของเว็บไซต์ที่ดี	21
3.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสัทภษาณ	60
3.2 ขั้นตอนการสร้างเว็บไซต์	63
3.3 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมิน	65
3.4 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ	66
4.1 ขั้นตอนการสร้างเว็บไซต์	70
ช.1 แสดงการทดลองใช้บทเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่าง	121
ช.2 แสดงการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในการฝึกอบรมการสร้างแพทเทิร์น	121
ช.3 แสดงการฝึกอบรมหลักสูตรการสร้างแพทเทิร์นให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	122
ช.4 แสดงการเรียนสร้างแพทเทิร์นด้วยโปรแกรม OptiTex Pattern Design System	123
ช.5 แสดงการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียแบบมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่าง	124
ช.1 แสดงหน้าจอของเว็บไซต์	126
ช.2 แสดงหน้า Menu Bar	128
ช.3 แสดงห้องพัก	129
ช.4 แสดงแกลลอรี่	130
ช.5 แสดงที่ตั้งและแผนที่	130
ช.6 แสดงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม	131
ช.7 แสดงตัวอย่างหน้าเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	131

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนับเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศซึ่งการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศมากกว่ารายได้จากการส่งออกสินค้าประเภทอื่นๆ นับว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศ การจ้างงาน มีการกระจายรายได้หมุนเวียนเงินตราในระบบเศรษฐกิจและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศเป็นอย่างมาก [1] รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การตลาดเชิงรุก การเพิ่มตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกลุ่มเพื่อเร่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศ และกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น [2] และในยุคที่อินเทอร์เน็ตกำลังเป็นที่นิยม อินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการสื่อสารยุคปัจจุบันอย่างมาก เป็นเครือข่ายเชื่อมต่อกันทั่วโลก ทำให้ผู้คนสามารถเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารถึงกันได้สะดวก รวดเร็ว เอื้อต่อการนำมาใช้เป็นที่ประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพได้เป็นอย่างดี ทำให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างกว้างขวางและเฉพาะเจาะจง ทั้งยังสามารถสร้างกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีโดยผู้ใช้สามารถสร้างเนื้อหาแลกเปลี่ยนและกระจายข้อมูลกันได้ในระดับบุคคลหรือกลุ่ม [3] โดยเป็นรูปแบบของเว็บไซต์ ซึ่งสามารถแสดงทั้งข้อความและรูปภาพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ หรือความสนใจร่วมกัน รวมถึงเป็นแหล่งข้อมูลจำนวนมากที่ผู้ใช้สามารถสร้างเนื้อหาได้ตามความสนใจของแต่ละบุคคล และสามารถประยุกต์ใช้เว็บไซต์กับงานด้านต่างๆ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย จากความได้เปรียบทางด้านทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมโดดเด่นงดงาม มีชื่อเสียงระดับโลก และความอุดมสมบูรณ์ของสภาพดินฟ้าอากาศ ล้วนเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจให้กับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัด ก่อให้เกิดการจ้างงาน สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างมากในแต่ละปี แม้ว่าจะเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยแผ่นดินไหว ปี พ.ศ. 2547 ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่เกาะ- สุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย ก่อให้เกิดคลื่นสึนามิ ทำลายพื้นที่ชายฝั่งทะเลของประเทศไทยได้รับความเสียหายในแนวพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันรวม 6 จังหวัด (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) ซึ่งจังหวัดพังงานับเป็นเขตพื้นที่ได้รับความเสียหายมากที่สุด ซึ่งที่ผ่านมาทางจังหวัดพังงาได้เร่งฟื้นฟูพัฒนาและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ ซึ่งนับว่าค่อนข้างประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี สามารถเรียกกระแสของการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวองมาติดอันดับโลก อย่างเช่น หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะ

ลิมิตัน เกาะขาว และบริเวณท่องเที่ยวเขาหลัก กลับคืนมาได้ ทำให้ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวและพักผ่อน ในจังหวัดพังงาเป็นจำนวนมากขึ้นทุกปี [4] อย่างไรก็ตาม ทางจังหวัดพังงายังคงต้องดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวทางการท่องเที่ยวอย่างถูกทิศทาง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความประทับใจและความพอใจสูงสุดในการเดินทางมาเยือนจังหวัดพังงาของนักท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา เป็นหน่วยงานหนึ่งซึ่งมีหน้าที่สำคัญในการเป็นศูนย์กลางการประสานงานกับทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น องค์กรเอกชน ตลอดจนประชาชนหมู่บ้านและตำบลต่างๆ ในการปฏิบัติงานตามทิศทางการพัฒนาเพื่อนำพาจังหวัดไปสู่เป้าหมายตามยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดที่กำหนดไว้ ซึ่งที่ผ่านมา ปัญหาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา จากการประชุม สรุปปัญหา ความต้องการ และแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยว ในคราวประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2553 พบว่า ปัญหาที่มีความสำคัญอันดับต้นๆ คือ ปัญหาการประชาสัมพันธ์ การตลาด และการให้ข้อมูล ควรประชาสัมพันธ์ให้ครบวงจรและทั่วถึง เช่น การจัดทำ Website, Road show, แผ่นพับ ฯลฯ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาในกรณีของ โรงแรม แห่งหนึ่งซึ่งบริหารงานโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา (โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท)

โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท ก่อตั้งโดยบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง มาขอเช่าพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาเพื่อสร้างโรงแรมฯ เมื่อปี พ.ศ. 2521 โดยมีสัญญาเช่า 20 ปี เมื่อครบกำหนดสัญญาเช่า บริษัทเอกชนรายดังกล่าวยุติกิจการ ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา ได้เข้ามาดำเนินการบริหารกิจการเองโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๕๐ ได้ระบุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์ไว้โดยตราเป็นข้อบัญญัติ โดยออกข้อบัญญัติว่าด้วยการบริหารกิจการโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินกิจการของโรงแรมฯ ปัจจุบันได้เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด พิจารณาอนุมัติเห็นชอบตามข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา เรื่อง งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ โดยเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.2543 ซึ่งที่ผ่านมายังไม่มีการประชาสัมพันธ์การตลาด และการให้ข้อมูลของโรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท ผ่านเว็บไซต์ เพราะปัจจุบันมีการใช้อินเทอร์เน็ตกันอย่างแพร่หลาย และเป็นช่องทางที่ทำให้ข้อมูลข่าวสารเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้สะดวกรวดเร็วกว่าช่องทางสื่อสารอื่นๆ

การศึกษาครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสื่อเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์ของโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และหาคุณภาพของเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท พร้อมกับศึกษาความพึง

พอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์นี้ โดยคาดว่า การประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ของโรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท จะช่วยให้นักท่องเที่ยวและบุคคลทั่วไปเข้าถึงข้อมูลบริการของทางโรงแรมฯ เพื่อดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา และเลือกพักที่โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์นั้นมีการส่งผ่านข่าวสารไปยังนักท่องเที่ยวและบุคคลทั่วไปซึ่งสามารถเข้าถึงสื่อชนิดนี้ได้อย่างกว้างขวาง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา
2. เพื่อประเมินคุณภาพของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

1.3 สมมติฐานงานวิจัย

1. คุณภาพของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท อยู่ในระดับดีขึ้นไป
2. นักท่องเที่ยว หรือบุคคลทั่วไปผู้ใช้บริการค้นหาข้อมูลที่พักและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท อยู่ในระดับมาก

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. ได้เว็บไซต์เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท ซึ่งบริหารงานโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงา
2. เป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยวหรือบุคคลทั่วไปผู้เข้ามาค้นหาข้อมูลที่พักและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา โดยเว็บไซต์จะสร้างความดึงดูดใจให้เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดพังงาและเลือกพักที่โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท เพิ่มมากขึ้น

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การสร้างเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์โรงแรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา มีขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร

คือ นักท่องเที่ยวหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการโรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 จำนวน 143 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการโรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 70 คน

1.5.2 ขอบเขตของเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหาของการสร้างเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกา เบย์ รีสอร์ท จะได้นำเสนอเนื้อหาข้อมูลด้านประเภทบริการของทางโรงแรมที่เปิดให้บริการแก่ลูกค้า และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวหรือผู้มาใช้บริการด้านประชุมสัมมนา และข้อมูลแนะนำแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังกา ประกอบไปด้วย

1. ข้อมูลทั่วไปโรงแรม พังกา เบย์ รีสอร์ท พังกา
2. ประเภทบริหาร /ที่พัก/อบรมสัมมนา/นำเที่ยว ฯลฯ (รายละเอียดบริการ)
3. สิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรม พังกา เบย์ รีสอร์ท พังกา
4. ติดต่อโรงแรม พังกา เบย์ รีสอร์ท พังกา / แผนที่การเดินทางมายังโรงแรม
5. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังกา

1.5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างใช้สำหรับหาข้อมูลเพื่อนำมาสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์
2. เว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา
3. แบบประเมินคุณภาพ ซึ่งแบบประเมินมี 2 ชุด ดังนี้ คือ
 - แบบประเมินคุณภาพเว็บไซต์โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ
 - แบบประเมินคุณภาพเว็บไซต์โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการ ใช้เว็บไซต์โดยกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง

1.5.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรต้นคือ ข้อมูลเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท จังหวัดพังงา
2. ตัวแปรตาม คือ
 - คุณภาพของเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท
 - ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว/ผู้ที่ค้นหาข้อมูลที่พักและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา

1.6 คำจำกัดความของศัพท์เฉพาะ

1. เว็บไซต์ หมายถึง แหล่งที่รวบรวมข้อมูลต่างๆ ของการบริการด้านข้อมูลในการประชาสัมพันธ์ของโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
2. การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การเผยแพร่และสร้างความเข้าใจกับนักท่องเที่ยว/ ผู้เข้ามาใช้บริการของโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท เพื่อก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีอันจะนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างโรงแรมและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ
3. โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท หมายถึง โรงแรมที่ก่อตั้งโดยบริษัทเอกชนมาขอเช่าพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา โดยมีสัญญาเช่า 20 ปี เมื่อครบกำหนดสัญญาเช่าบริษัทได้ยุติกิจการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงาได้เข้ามาบริหารเองในเชิงพาณิชย์
4. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจังหวัดพังงา หมายถึง การท่องเที่ยวเพื่อสัมผัสและเข้าร่วมการใช้วิถีชีวิต แบบดั้งเดิมเก่า ๆ ของท้องถิ่นในจังหวัดพังงา เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงประวัติความเป็นมาและการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของตน
5. คุณภาพของเว็บไซต์ หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในเว็บเป็นข้อมูลที่ทันสมัยและอยู่ในช่วงระยะเวลาปัจจุบัน ไม่ใช่แค่การแสดงวันที่และเวลาในการปรับปรุงข้อมูลเท่านั้น เพราะวันที่และเวลาที่ปรับปรุงครั้งล่าสุด อาจเป็นเพียงวันและเวลาที่ปรับเปลี่ยนรายละเอียดของเว็บเพจบางอย่าง เช่นเปลี่ยนแปลงสีข้อความ หรือการใส่กราฟิกสีใหม่ ๆ เข้ามาในเว็บเพจ
6. ความพึงพอใจ หมายถึง การยอมรับ และแสดงความคิดเห็นด้วยกับสิ่งที่ได้สัมผัส จากเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยวัดจากค่าระดับคะแนนซึ่งค่าที่ยอมรับได้คือ 3.5 ขึ้นไป

บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การสร้างเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงา บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยในครั้งนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมี แนวคิดและทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาอ้างอิง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาอ้างอิง ในการทำวิจัยดังกล่าวโดยสามารถสรุปเป็นหัวข้อต่างๆ ได้ ดังนี้คือ

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเว็บไซต์
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ผ่านอินเทอร์เน็ต
- 2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 2.6 การหาคุณภาพของสื่อเว็บไซต์จากการวัดความพึงพอใจ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2.1.1 ความหมายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Network) [5] หมายถึง ระบบการสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์จำนวนตั้งแต่สองเครื่องขึ้นไป

สุจิตราภรณ์ สำเภาอินทร์ [6] ได้ให้ความหมายของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Network) ว่าหมายถึง การเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 2 เครื่องขึ้นไปเข้าด้วยกันด้วยสายเคเบิล หรือสื่ออื่นๆ ทำให้คอมพิวเตอร์สามารถรับส่งข้อมูลแก่กันและกันได้ในกรณีที่เป็นการเชื่อมต่อระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์หลายๆ เครื่องเข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่เป็นศูนย์กลาง เราเรียกคอมพิวเตอร์ที่เป็นศูนย์กลางนี้ว่า โฮสต์ (Host) และเรียกคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่เข้ามาเชื่อมต่อว่า ไคลเอนต์ (Client)ระบบเครือข่าย (Network) จะเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกันเพื่อการติดต่อสื่อสาร เราสามารถส่งข้อมูลภายในอาคาร หรือข้ามระหว่างเมืองไปจนถึงอีกซีกหนึ่งของโลก ซึ่งข้อมูลต่างๆ อาจเป็นทั้งข้อความ รูปภาพ เสียง ก่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วแก่ผู้ใช้ ซึ่งความสามารถเหล่านี้ทำให้เครือข่ายคอมพิวเตอร์มีความสำคัญ และจำเป็นต่อการใช้งานในแวดวง ต่างๆ

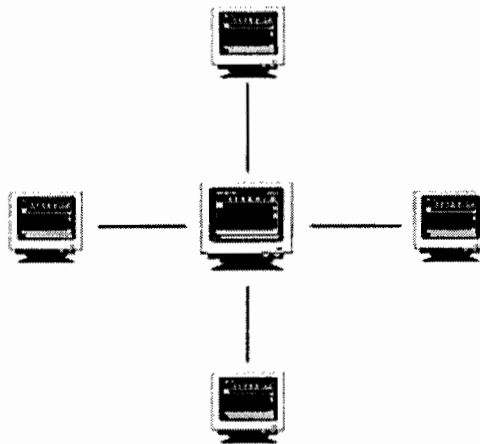
ธนวัฒน์ ฉาวรกุล [7] ได้ให้ความหมายของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ว่า หมายถึง ระบบหรือกลุ่มของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ถูกนำมาเชื่อมต่อกันผ่านอุปกรณ์ด้านการสื่อสารหรือสื่ออื่นใด ทำให้ผู้ใช้ในระบบเครือข่ายสามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนและใช้อุปกรณ์ต่างๆ ของเครือข่ายร่วมกันได้

อิทธิเชษฐ์ ศรีลานนท์ [8] ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ คือ การนำเอาเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 2 เครื่องขึ้นไป มาเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน โดยอาศัยช่องทางการสื่อสารข้อมูลซึ่งอาจจะเชื่อมต่อโดยใช้สายสัญญาณ หรือเชื่อมต่อโดยผ่านคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (แบบไร้สาย)

2.1.2 ลักษณะการเชื่อมต่อของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

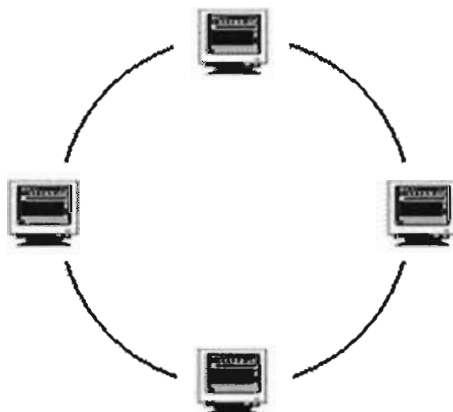
จุดปลายทางของการรับ-ส่งข้อมูล เราเรียกว่า โหนด (Node) ซึ่งโหนดนี้อาจเป็น คอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ ATM หรือเครื่องรับโทรศัพท์ ซึ่งแล้วแต่วัตถุประสงค์ของการใช้งาน ซึ่งการที่จะทำให้แต่ละโหนด ติดต่อรับ-ส่งข้อมูลถึงกันได้ นั้น ต้องมีการเชื่อมต่อที่เป็นระบบ ในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์นี้ เราสามารถแบ่งลักษณะของการเชื่อมโยงออกเป็น 3 ลักษณะ คือ[6]

2.1.2.1 เครือข่ายแบบดาว (Star Network) เครือข่ายแบบนี้จะมีคอมพิวเตอร์คอมพิวเตอร์หลักที่เป็นโฮสต์ (Host) ต่อสายสื่อสารกับคอมพิวเตอร์ย่อยที่เป็นไคลเอนต์ (Client) คอมพิวเตอร์ที่เป็นไคลเอนต์แต่ละเครื่องไม่สามารถติดต่อกันได้โดยตรง การติดต่อจะต้องผ่านคอมพิวเตอร์โฮสต์ที่เป็นศูนย์กลาง

รูปที่ 2.1 เครือข่ายแบบดาว (Star Network)

2.1.2.2 เครือข่ายแบบวงแหวน (Ring Network) เครือข่ายแบบนี้จะมีการติดต่อสื่อสารเป็นแบบวงแหวน โดยที่ไม่มีคอมพิวเตอร์หลัก คอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องในเครือข่ายสามารถติดต่อกันได้โดยตรง

รูปที่ 2.2 เครือข่ายแบบวงแหวน (Ring Network)

2.1.2.3 เครือข่ายแบบบัส (Bus Network) เครือข่ายแบบนี้จะมีการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์บนสายเคเบิล ซึ่งเรียกว่าบัส คอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งๆ สามารถส่งถ่ายข้อมูลได้เป็นอิสระ โดยข้อมูลจะวิ่งผ่านอุปกรณ์ต่างๆ บนสายเคเบิลจนกว่าจะถึงจุดที่ระบุไว้ (Address)

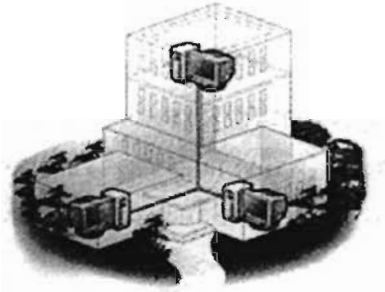

รูปที่ 2.3 เครือข่ายแบบบัส (Bus Network)

2.1.3 ประเภทของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1.3.1 เครือข่ายท้องถิ่น (Local Area Network หรือ LAN) เป็นเครือข่ายระยะใกล้ ใช้กันอยู่ในบริเวณไม่กว้างนัก อาจอยู่ในองค์กรเดียวกัน หรืออาคารที่ใกล้กัน เช่น ภาพในสำนักงาน ภายใน

โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ระบบเครือข่ายท้องถิ่นจะช่วยให้ติดต่อกันได้สะดวก ช่วยลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานอุปกรณ์ต่างๆ

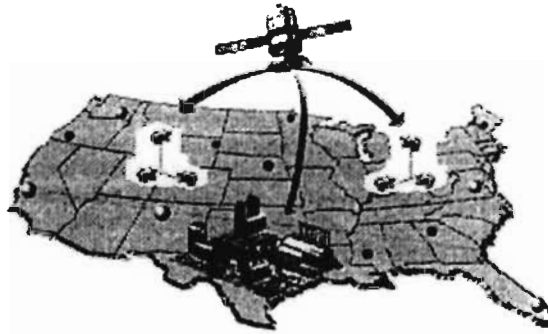
รูปที่ 2.4 เครือข่ายท้องถิ่น (Local Area Network หรือ LAN)

2.1.3.2 เครือข่ายระดับเมือง (Metropolitan Area Network หรือ MAN) เป็นเครือข่ายขนาดกลาง ใช้ภายในเมือง หรือจังหวัดที่ใกล้เคียงกัน เช่น ระบบเคเบิลทีวีที่มีสมาชิกตามบ้านทั่วไปที่เราดูกันอยู่ทุกวันนี้จัดเป็นระบบเครือข่ายแบบ MAN

รูปที่ 2.5 เครือข่ายระดับเมือง (Metropolitan Area Network หรือ MAN)

2.1.3.3 เครือข่ายระดับประเทศ (Wide Area Network หรือ WAN) เป็นระบบเครือข่ายขนาดใหญ่ ใช้ติดตั้งบริเวณกว้าง มีสถานีหรือจุดเชื่อมต่อมากมาย มากกว่า 1 แสนจุด ใช้สื่อกลางหลายชนิด เช่น ระบบคลื่นวิทยุ ไมโครเวฟ หรือดาวเทียม

รูปที่ 2.6 เครือข่ายระดับประเทศ (Wide Area Network หรือ WAN)

2.1.4 ช่องทางการสื่อสารในระบบคอมพิวเตอร์

ช่องทางการสื่อสาร (Communication Channel) หมายถึงสื่อ (Medium) ที่เป็นตัวกลางและอนุญาตให้ข้อมูล/สารสนเทศผ่านจากจุดส่งถึงผู้รับในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระหว่างคอมพิวเตอร์ในระบบเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่ง ปริมาณของข้อมูลที่ช่องทางการสื่อสารสามารถนำไปได้นั้น เรียกว่า ความจุของช่องทางการสื่อสาร หรือ แบนด์วิดท์ (Bandwidth) ซึ่งนับเป็นจำนวนบิต (Bits) ต่อ 1 วินาที Bits Per Second : bps สื่อที่ทำหน้าที่เป็นช่องทางการสื่อสาร ประกอบไปด้วย

2.1.4.1 สายโทรศัพท์ (Telephone Line) เป็นช่องทางการสื่อสารในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลาย ประกอบด้วยลวดทองแดงหุ้มด้วยฉนวน 2 เส้นพันบิดเป็นเกลียว เป็นสายสื่อสารที่ใช้ได้ทั้งในบ้านและในองค์กรธุรกิจ ซึ่งโดยทั่วไปองค์การโทรศัพท์ฯ จะเป็นผู้รับผิดชอบในการให้บริการสื่อสารข้อมูลผ่านสื่อกลางชนิดนี้ บริการดังกล่าวได้แก่

1. Voice-grade Service หมายถึง การสื่อสารข้อมูลในรูปของสัญญาณแอนะล็อก (Analog) บนสายโทรศัพท์ โดยมีโมเด็มเป็นเครื่องแปลงสัญญาณ มีแบนด์วิดท์เท่ากับ 56 K bps โดยประมาณ

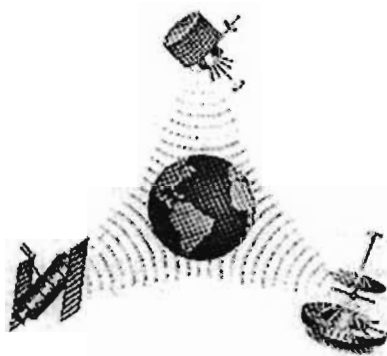
2. ISDN (Integrated Services Digital Network) เป็นระบบเครือข่ายที่มีความเร็วและความจุของช่องสื่อสารสูงถึงประมาณ 128 K bps และยังสามารถแยกช่องสื่อสารเดียวกันออกเป็นช่องสื่อสารเสียง และช่องสื่อสารสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์

3. Two-megabit Service เป็นเทคโนโลยีใหม่ล่าสุดที่มีความเร็ว 2 M bps (2,000,000 bits per second) โดยผ่านโมเด็ม สามารถรับข้อมูลที่อยู่ในรูปของภาพเคลื่อนไหวในระบบวิดีโอรวมทั้งกราฟิกความเร็วสูง และการเข้าถึงสารสนเทศแบบ on line real-time ของผู้ใช้ ณ จุดต่างๆ ในระบบเครือข่าย

2.1.4.2 สายโคแอกเซียล (Coaxial Cable) หรือที่รู้จักในนามของสายโทรทัศน์ (Cable Television) ประกอบด้วยลวดทองแดงหลายเส้นหุ้มด้วยฉนวนกันน้ำ จัดเป็นสายสื่อสารที่มีความเร็วในการส่งสัญญาณสูง มีการรบกวนต่ำ นิยมใช้เป็นช่องสัญญาณแอนะล็อกผ่านทะเล มหาสมุทร และใช้เป็นช่องสัญญาณในระบบเครือข่ายแบบ LAN มีความจุประมาณ 100 M bps ซึ่งจัดได้ว่าเป็นช่องสื่อสารที่มีความจุสูงมาก

2.1.4.3 สายใยแก้ว (Fiber Optic Cable) ประกอบด้วยหลอดหรือเส้นใยไฟเบอร์ขนาดเล็กจิวเท่าเส้นผมมนุษย์ ภายในกลวงเพื่อให้แสงเลเซอร์วิ่งผ่าน เป็นสายสื่อสารที่มีความจุของช่องสื่อสารนับเป็นล้านล้านบิตต่อวินาที (Gbps) เนื่องจากใช้แสงในการนำส่งข้อมูลแทนการใช้สัญญาณไฟฟ้า จึงทำให้มีความเร็วในการนำส่งข้อมูลมากกว่าช่องทางการสื่อสารทุกชนิด

2.1.4.4 สัญญาณไมโครเวฟ (Microwave Signals หรือ Radio Signals) เป็นช่องทางการสื่อสารไร้สาย ความเร็วสูง (High Speed Wireless) ส่งข้อมูลจากผู้ส่งไปยังผู้รับโดยอาศัยสัญญาณไมโครเวฟหรือสัญญาณวิทยุ โดยสัญญาณจะวิ่งเป็นเส้นตรง จึงต้องมีสถานีรับ-ส่งเป็นระยะๆ จากจุดส่งถึงจุดรับ สถานีขยายสัญญาณจึงมักตั้งอยู่บนที่สูงเพื่อไม่ให้มีสิ่งกีดขวางขณะส่งสัญญาณไปในอากาศ จากข้อจำกัดของสัญญาณไมโครเวฟดังกล่าวนี้ จึงได้มีการพัฒนาดาวเทียม (Satellites) ขึ้นมาเพื่อส่งสัญญาณไมโครเวฟในระยะที่ห่างจากพื้นดิน โดยดาวเทียมจะทำการรับสัญญาณ จากสถานีภาคพื้นดิน เพื่อขยายสัญญาณ ปรับความถี่ของคลื่น และส่งสัญญาณกลับลงมายังสถานีภาคพื้นดินหลายจุด ในบริเวณที่กว้างมาก เพื่อลดข้อจำกัดของไมโครเวฟ และที่สำคัญคือ ดาวเทียมสามารถสื่อสารข้อมูลจากแหล่งส่ง 1 แหล่งไปยังผู้รับจำนวนมากบนพื้นที่ต่างๆ ทั่วโลก

รูปที่ 2.7 ดาวเทียม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2.2.1 ความหมายของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต (Internet) [9] หมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ที่มีการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายหลายๆ เครือข่ายทั่วโลก โดยใช้ภาษาที่ใช้สื่อสารกันระหว่างคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า โพรโทคอล (Protocol) ผู้ใช้เครือข่ายนี้สามารถสื่อสารถึงกันได้ในหลายๆ ทาง อาทิเช่น อีเมล เว็บบอร์ด และสามารถสืบค้นข้อมูลและข่าวสารต่างๆ รวมทั้งคัดลอกข้อมูลเพิ่มเติมและโปรแกรมมาใช้ได้

รณชิต ผลทิพย์ [10] ให้ความหมายว่า อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ กลุ่มเครือข่ายย่อยๆ ของคอมพิวเตอร์จำนวนมากที่เชื่อมต่อเข้าด้วยกันภายใต้มาตรฐานการสื่อสาร (Protocol) เดียวกัน จนเป็นสังคมเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ซึ่งคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในเครือข่ายแต่ละเครื่อง สามารถรับส่งข้อมูลในรูปแบบต่างๆ กัน เช่น ตัวอักษร ภาพ เสียง รวมทั้งสามารถสืบค้นข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็ว

สมฤดี บุญช่วยชู [11] ให้ความหมายว่า อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงเครื่องคอมพิวเตอร์หลายล้านเครื่องทั่วโลกเข้าด้วยกันเป็นเครือข่ายเดียว (Global Network) ที่รวมผู้ใช้งานกว่า 60 ล้านคน เพื่อประกอบกิจกรรมหลากหลายตั้งแต่ การพูดคุย การสื่อสารข้อมูล การแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ การค้าขายแบบอิเล็กทรอนิกส์ การศึกษาทางไกล ฯลฯ เมื่อครั้งที่อินเทอร์เน็ตถือกำเนิดขึ้นนั้น ไม่มีใครเคยคาดคิดว่ามันจะกลายมาเป็นเครือข่ายที่มีบทบาทกับวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน จนถึงขนาดที่กำลังจะปฏิวัติวิธีการดำเนินชีวิตของประชากรโลกในศตวรรษหน้า กล่าวคือเมื่อ 20 ปีก่อน กระทรวงกลาโหมสหรัฐ ได้มีมติคว่นให้พัฒนาเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีชื่อว่า ARPANET จุดมุ่งหมายคือให้เป็นเครือข่ายที่มีความเชื่อถือได้สูง สามารถที่จะทำงานได้แม้ภายหลังที่อเมริกาถูกถล่มโดยอาวุธนิวเคลียร์ ดังนั้นเทคโนโลยีที่ใช้เชื่อมเครือข่าย ต้องมีความสามารถที่จะทำงานกับโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ที่เหลือจากการทำลายของอาวุธนิวเคลียร์ เช่น หากโครงข่ายโทรศัพท์ และ เคเบิลถูกทำลายในบางพื้นที่ เครือข่ายจะยังคงทำงานได้โดยการสลับมาใช้โครงข่ายอื่น เช่น โครงข่ายดาวเทียม หรือวิทยุ เป็นต้น นอกจากนั้นเทคโนโลยีดังกล่าวต้องมีความสามารถในการเชื่อมต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ต่างประเทศ และต่างรุ่นที่มีอยู่ทั่วไปตามฐานทัพต่างๆ

2.2.2 กำเนิดของอินเทอร์เน็ต

รณชิต ผลทิพย์ [10] ได้กล่าวว่า เครือข่ายอินเทอร์เน็ตถือกำเนิดในยุคของสงครามเย็นระหว่างประเทศมหาอำนาจ (สหรัฐอเมริกา) กับรัสเซียเนื่องจากกระทรวงกลาโหมของประเทศสหรัฐอเมริกาในขณะนั้นได้เกิดแนวคิดที่ต้องการทำให้ระบบคอมพิวเตอร์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดย

คอมพิวเตอร์สามารถสั่งการและทำงานได้ด้วยตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้คอยควบคุมดูแล หากมีการโจมตีด้วยระเบิดปรมาณูหรือขีปนาวุธนิวเคลียร์ เข้ามาถล่มจุดยุทธศาสตร์ที่เมืองใดเมืองหนึ่ง อาจทำให้ระบบคอมพิวเตอร์บางส่วนถูกทำลายไปแต่ส่วนที่เหลือจะต้องสามารถปฏิบัติงานได้ ซึ่งเป้าหมายนี้เองจึงได้เกิดโครงการวิจัยและพัฒนาระบบ เครือข่ายคิงกล่าวขึ้น เรียกว่า ARPA(Advanced Research Projects Agency) และได้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว จนในที่สุดได้กลายมาเป็นเครือข่ายที่มีชื่อว่า “อินเทอร์เน็ต” (Internet) ในปัจจุบัน

สมฤติ บุญช่วยชู [11] ได้กล่าวว่า อินเทอร์เน็ต เป็นโครงการของ ARPAnet (Advanced Research Projects Agency Network) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่สังกัด กระทรวงกลาโหม ของสหรัฐ (U.S.Department of Defense - DoD) ถูกก่อตั้งเมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2503(ค.ศ.1960) ต่อมา พ.ศ.2512(ค.ศ.1969) ARPA ได้รับทุนสนับสนุน จากหลายฝ่าย ซึ่งหนึ่งในผู้สนับสนุนก็คือ Edward Kenedy และเปลี่ยนชื่อจาก ARPA เป็น DARPA (Defense Advanced Research Projects Agency) พร้อมเปลี่ยนแปลงนโยบายบางอย่าง และในปีพ.ศ.2512 นี้เองได้ทดลองการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์จาก 4 แห่งเข้าหากันเป็นครั้งแรก คือ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่ลอสแอนเจลิส สถาบันวิจัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่ซานตาบาร์บารา และมหาวิทยาลัยยูทาห์ เครือข่ายทดลองประสบความสำเร็จอย่างมาก ดังนั้นในปี พ.ศ.2518 (ค.ศ.1975) จึงเปลี่ยนจากเครือข่ายทดลอง เป็นเครือข่ายใช้งานจริง ซึ่ง DARPA ได้โอนหน้าที่รับผิดชอบให้แก่ หน่วยงานการสื่อสารของกองทัพสหรัฐ(Defense Communications Agency ซึ่งในปัจจุบันคือ Defense Informations Systems Agency) แต่ในปัจจุบัน Internet มีคณะทำงานที่รับผิดชอบบริหารเครือข่ายโดยรวม เช่น ISOC (Internet Society) คณะวิศวกรรมศาสตร์หลัก IAB(Internet Architecture Board) พิจารณามาตรฐานใหม่ใน Internet IETF(Internet Engineering Task Force) พัฒนามาตรฐานที่ใช้กับ Internet ซึ่งเป็นการทำงานโดยอาสาสมัคร ทั้งสิ้น ในพ.ศ.2526(ค.ศ. 1983) DARPA ตัดสินใจนำ TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) มาใช้กับคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องในระบบ ทำให้เป็นมาตรฐานของวิธีการติดต่อ ในระบบเครือข่าย Internet จนกระทั่งปัจจุบัน จึงสังเกตได้ว่า ในเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องที่จะต่อ internet ได้จะต้องเพิ่ม TCP/IP ลงไปเสมอ เพราะ TCP/IP คือข้อกำหนดที่ทำให้คอมพิวเตอร์ทั่วโลก ทุก platform และสื่อสารกันได้ถูกต้อง

เทวีญ ภูพานทอง [12] ได้กล่าวว่าต้นกำเนิดของอินเทอร์เน็ตได้พัฒนาจาก อาร์พานีต เป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายใต้ การรับผิดชอบและควบคุมดูแลของอาร์พา สังกัดกระทรวงกลาโหมของ สหรัฐอเมริกาอินเทอร์เน็ต เป็นทั้งเครือข่ายคอมพิวเตอร์และเครือข่ายของเครือข่าย ภายในประกอบไปด้วยเครือข่ายย่อยๆ เป็นจำนวน มากต่อเชื่อมกันอยู่ โดยใช้มาตรฐานเดียวกันหมด คือ TCP/IP

(Transmission Control Protocol / Internet protocol) เป็นมาตรฐานที่ใช้สำหรับรองรับสายสื่อสารและฮาร์ดแวร์อันหลากหลายรูปแบบ รวมไปถึงสามารถรองรับโหนดจำนวนมากได้อย่างสบายๆ

กิตติพันธ์ สมทวนิช [13] ได้กล่าวว่า อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ซึ่งเริ่มก่อตั้งโดยกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกา อินเทอร์เน็ตในยุคแรก ๆ ประมาณปี พ.ศ. 2512 เป็นเพียงการนำคอมพิวเตอร์จำนวนไม่กี่เครื่องมาเชื่อมต่อกัน โดยสายส่งสัญญาณเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ ภารกิจหลักเพื่อใช้ในงานวิจัยทางทหาร โดยใช้ชื่อว่า "อาร์ปา" (ARPA : Advanced Research Project Agency) รูปแบบเครือข่ายอาร์พานีตไม่ได้ต่อเชื่อมฮอสต์ (Host) คอมพิวเตอร์เข้าถึงกันโดยตรง หากแต่ใช้คอมพิวเตอร์เรียกว่า IMP (Interface Message Processors) ต่อเชื่อมถึงกันทางสาย โทรศัพท์เพื่อทำหน้าที่ด้านสื่อสารโดยเฉพาะ ซึ่งแต่ละ IMP สามารถเชื่อมได้หลายโหนด

2.2.3 อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

กิตติพันธ์ สมทวนิช [13] อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2530 โดยการเชื่อมต่อนิคมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) ไปยังมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย แต่ในครั้งนั้นยังเป็นการเชื่อมต่อ โดยผ่านสายโทรศัพท์ ซึ่งสามารถส่งข้อมูลได้ช้าและไม่เป็นการถาวร จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2535 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ได้ทำการเชื่อมต่อนิคมคอมพิวเตอร์เข้ากับมหาวิทยาลัย 6 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สถาบันเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เข้าด้วยกันเรียกว่า "เครือข่ายไทยสาร" โดยสำนัก วิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เช่าวงจรสื่อสารความเร็ว 9600 บิตต่อวินาที จากการสื่อสารแห่งประเทศไทย เพื่อเชื่อมเข้าสู่อินเทอร์เน็ตที่ "บริษัท ยูนิเน็ตเทคโนโลยี ประเทศสหรัฐอเมริกา"

ในปี พ.ศ. 2536 NECTEC ได้เช่าวงจรสื่อสารความเร็ว 64 กิโลบิตต่อวินาทีจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยเพื่อเพิ่มความสามารถในการขนส่งข้อมูล ทำให้ประเทศไทยมีวงจรสื่อสารระดับ ที่ให้บริการแก่ผู้ใช้ไทยสารอินเทอร์เน็ต 2 วงจร ในปัจจุบันวงจรเชื่อมต่อไปยังต่างประเทศที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ NECTEC ได้รับการปรับปรุงให้มีความเร็วสูงขึ้นตามลำดับ นับตั้งแต่นั้นมาเครือข่ายไทยสารได้ขยายตัวกว้างขึ้น และมีหน่วยงานอื่นเชื่อมเข้ากับไทยสารอีกหลายแห่ง ในช่วงต่อมา เครือข่ายไทยสารเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีมหาวิทยาลัยและหน่วยงานราชการ เข้ามาเชื่อมต่อกับเครือข่ายนี้ เพิ่มขึ้นอีกจำนวนมาก จะเห็นได้ว่าอินเทอร์เน็ตใน

ประเทศขณะนั้นยังจำกัดอยู่ในวงการศึกษาและการวิจัยเท่านั้น ไม่ได้เป็นเครือข่ายที่ให้บริการในรูปแบบของธุรกิจ แต่ทางสถาบันนั้นๆ จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง

ต่อมาในปี พ.ศ. 2537 ความต้องการในการใช้อินเทอร์เน็ตจากภาคเอกชนมีมากขึ้น การสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) จึงได้ร่วมมือกับบริษัทเอกชน เปิดบริการอินเทอร์เน็ตให้แก่บุคคลผู้สนใจทั่วไปได้สมัครเป็นสมาชิก ตั้งขึ้นในรูปแบบของบริษัท ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ เรียกว่า "ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต" หรือ ISP (Internet Service Provider)

ข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตจะถูกส่งผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และระบบการสื่อสารซึ่งในแต่ละพื้นที่ หรือแต่ละประเทศ ซึ่งจะต้องรับผิดชอบกันเอง เพื่อเชื่อมต่อกับระบบใหญ่ของโลกให้ได้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) ซึ่งได้แก่ องค์กรที่ทำหน้าที่ให้บริการเชื่อมต่อสายสัญญาณจากแหล่งต่างๆ ของผู้ใช้บริการ เช่น จากที่บ้าน สำนักงาน สถานบริการ และแหล่งอื่นๆ เพื่อเชื่อมต่อกับระบบใหญ่ออกไปนอกประเทศได้

2.2.4 มารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ต

จรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต (Netiquette) [14] ทุกวันนี้อินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทและส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในแทบทุกด้าน รวมทั้งได้ก่อให้เกิดประเด็นปัญหาขึ้นในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัย เสรีภาพของการพูดอ่านเขียน ความซื่อสัตย์ รวมถึงความตระหนักในเรื่องพฤติกรรมที่เราปฏิบัติต่อกันและกันในสังคมอินเทอร์เน็ต ในบทความนี้ผู้เขียนขอทบทวนเรื่อง จรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ตหรือที่เรียกกันในกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตว่า “Netiquette” เพื่อให้เป็นของฝากสำหรับสมาชิกใหม่ที่เรียกกันว่า “Net Newbies” และให้เป็นของแถมเพื่อการทบทวนสำหรับนักท่องเน็ตที่เป็น “ขาประจำ”

2.2.4.1 **บัญญัติ 10 ประการสำหรับผู้เริ่มต้นใช้อินเทอร์เน็ต** ถ้าศึกษาค้นคว้าในเรื่อง Netiquette บนเว็บ จะพบการอ้างอิงและกล่าวถึง The Core Rules of Netiquette จากหนังสือเรื่อง “Netiquette” เขียนโดย Virginia Shea ซึ่งเธอได้บัญญัติกฎกติกาที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตพึงตระหนักและยึดเป็นแนวปฏิบัติ 10 ข้อ ดังนี้

1. กฎข้อที่ 1 Remember the Human เป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ในขณะที่เรานั่งพิมพ์ข้อความเพื่อติดต่อสื่อสารผ่านจอคอมพิวเตอร์นั้น ต้องไม่ลืมว่าปลายทางอีกด้านหนึ่งของการสื่อสารนั้นที่จริงแล้วก็คือ “มนุษย์”

2. กฎข้อที่ 2 Adhere to the same standards of behavior online that you follow in real life เป็นหลักคิดง่ายๆ ที่อาจจะยึดเป็นแนวปฏิบัติ หากไม่รู้ว่าควรจะทำตัวอย่างไร ก็ให้ยึดกติกา มารยาทที่เราถือปฏิบัติในสังคมมาเป็นบรรทัดฐานของการอยู่ร่วมกันแบบออนไลน์

3. กฎข้อที่ 3 Know where you are in cyberspace เป็นข้อแนะนำให้เราใช้งานอย่างมีสติ รู้ตัว ว่าเรากำลังอยู่ ณ ที่ใด เมื่อเข้าไปในพื้นที่ใหม่ ควรศึกษาและทำความรู้จักกับชุมชนนั้น ก่อนที่จะเข้าร่วม สนทนาหรือทำกิจกรรมใดๆ

4. กฎข้อที่ 4 Respect other people's time and bandwidth ให้รู้จักเคารพผู้อื่นด้วยการ ตระหนักในเรื่องเวลา ซึ่งจะสัมพันธ์กับขนาดช่องสัญญาณของการเข้าถึงเครือข่าย นั่นคือ ให้คำนึงถึง สารระเหื่อหาที่จะส่งออกไป ไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มสนทนาหรือการส่งอีเมล เราควรจะ “คิดสักนิดก่อน submit” ใช้เวลาไตร่ตรองสักหน่อยว่า ข้อความเหล่านั้นเหมาะสมหรือมีสาระประโยชน์กับใครมาก น้อยเพียงใด

5. กฎข้อที่ 5 Make yourself look good online เป็นข้อแนะนำผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการ เขียนและการใช้ภาษา เนื่องจากปัจจุบันวิธีการสื่อสารบนเน็ตใช้การเขียนและข้อความเป็นหลัก การ คิดสินว่าคนที่เราติดต่อสื่อสารด้วยเป็นคนแบบใด จะอาศัยสาระเนื้อหา รวมทั้งคำที่ใช้ ดังนั้น ถ้าจะให้ “ดูดี” ก็ควรใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมและตรวจสอบคำสะกดให้ถูกต้อง

6. กฎข้อที่ 6 Share expert knowledge เป็นข้อแนะนำให้เรารู้จักใช้จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ ของอินเทอร์เน็ต นั่นคือ การใช้เครือข่ายเพื่อเปิดโอกาสในการแลกเปลี่ยน”ความรู้” รวมทั้ง ประสพการณ์กับผู้คนจำนวนมากๆ ซึ่งเป็นแนวคิดที่ถือว่าเป็นจุดกำเนิดของอินเทอร์เน็ตนั่นเอง

7. กฎข้อที่ 7 Help keep flame wars under control เป็นข้อคิดที่ต้องการให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ได้ร่วมมือกันเพื่อช่วยควบคุมและลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการส่งความคิดเห็นด้วยการใช้คำที่หยาบคาย เติมอารมณ์ความรู้สึกอย่างรุนแรงจนเป็นชนวนให้เกิดกรณีทะเลาะวิวาทกันในกลุ่มสมาชิก ซึ่ง รู้จักกันในกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตว่า “flame”

8. กฎข้อที่ 8 Respect other people's privacy เป็นคำเตือนให้เรารู้จักเคารพในความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น เช่น ไม่อ่านอีเมลของผู้อื่น เป็นต้น

9. กฎข้อที่ 9 Don't abuse your power เป็นคำเตือนสำหรับผู้ที่ได้รับสิทธิพิเศษ เช่น ผู้ดูแลระบบบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งมักจะได้รับสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่น บุคคลเหล่านี้ก็ไม่ควรใช้อำนาจหรือสิทธิที่ได้รับไปในทางที่ไม่ถูกต้องและเป็นการเอาเปรียบผู้อื่น

10. กฎข้อที่ 10 Be forgiving of other people's mistakes เป็นคำแนะนำให้เรารู้จักให้อภัยผู้อื่น โดยเฉพาะพวก newbies ในกรณีที่พบว่าเขาทำผิดพลาดหรือไม่เหมาะสม และหากมีโอกาสแนะนำคนเหล่านั้น ก็ควรจะช่วยชี้ข้อผิดพลาดและให้คำแนะนำอย่างสุภาพ โดยอาจส่งข้อความแจ้งถึงผู้นั้นโดยตรงผ่านทางอีเมล

2.2.5 ข้อดีและข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตมีทั้งข้อดีและข้อเสีย [12] ถ้าผู้ใช้งานไปใช้ในทางที่ถูกก็จะเกิดประโยชน์มาก แต่ขณะเดียวกันก็อาจมีข้อเสียบ้าง ถ้าผู้ใช้งานขาดคุณธรรมประจำใจ ซึ่งสามารถจำแนกข้อดี และข้อจำกัดได้ดังนี้

2.2.5.1 ข้อดี

1. สามารถติดต่อกับคนได้ทั่วโลก
2. สามารถใช้เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล, ความคิดเห็น
3. ช่วยในการค้นหา และโอนย้ายโปรแกรมต่างๆ มาใช้ได้ฟรี
4. สามารถค้นคว้า วิจัย เพราะอินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ ที่มีหนังสือต่างๆ หรือแหล่งความรู้มากมาย
5. อ่านข่าวสารของกลุ่มสนทนาต่างๆ
6. สามารถท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ ได้ทั่วโลก
7. ติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลกในราคาถูก
8. หาเพื่อนใหม่ทางอินเทอร์เน็ตได้
9. สามารถดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมสนุกๆ ได้
10. สั่งซื้อสินค้า และบริการต่างๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้

2.2.5.2 ข้อจำกัด

1. อาจมีการกลั่นแกล้ง หลอกลวง จากผู้ที่ไม่หวังดี
2. ถ้าเล่นอินเทอร์เน็ตมากเกินไป อาจทำให้เสียการเรียนได้
3. ถ้าเล่นอนิเมะมากเกินไปจะทำให้เสียสุขภาพ
4. นั่งอยู่หน้าจอนานๆ จะทำให้เสียสายตา
5. อาจเกิดอาชญากรรมที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงได้

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเว็บไซต์

2.3.1 ความหมายของเว็บไซต์

รมชิต ผลทิพย์ [15] เว็บไซต์ (Web Site) คือ แหล่งที่เก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารและสื่อประสมต่างๆ เช่น ภาพ เสียง ข้อความ ของแต่ละบริษัทหรือหน่วยงานโดยเรียกเอกสารต่างๆ เหล่านี้ว่า เว็บเพจ (Web Page) และเรียกเว็บหน้าแรกของแต่ละเว็บไซต์ว่า โฮมเพจ (Home Page) หรืออาจกล่าวได้ว่า เว็บไซต์ก็คือเว็บเพจอย่างน้อยสองหน้าที่มีลิงก์ (Links) ถึงกัน ตามหลักคำว่า เว็บไซต์จะใช้สำหรับผู้ที่

มีคอมพิวเตอร์แบบเซิร์ฟเวอร์หรือจดทะเบียนเป็นของตนเองเรียบร้อยแล้วเช่น www.google.co.th ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการสืบค้นข้อมูลเป็นต้น

เว็บไซต์[16] (Website, Web site หรือ Site) หมายถึง หน้าเว็บเพจหลายหน้า ซึ่งเชื่อมโยงกันผ่านทางไฮเปอร์ลิงก์ ส่วนใหญ่จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอข้อมูลผ่านคอมพิวเตอร์ โดยถูกจัดเก็บไว้ในเว็ลด์ไวด์เว็บ หน้าแรกของเว็บไซต์ที่เก็บไว้ที่ชื่อหลักจะเรียกว่า โฮมเพจ เว็บไซต์โดยทั่วไปจะให้บริการต่อผู้ใช้ฟรี แต่ในขณะเดียวกันบางเว็บไซต์จำเป็นต้องมีการสมัครสมาชิกและเสียค่าบริการเพื่อที่จะดูข้อมูล ในเว็บไซต์นั้น ซึ่งได้แก่ข้อมูลทางวิชาการ ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ หรือข้อมูลสื่อต่างๆ ผู้ทำเว็บไซต์มีหลากหลายระดับ ตั้งแต่สร้างเว็บไซต์ส่วนตัว จนถึงระดับเว็บไซต์สำหรับธุรกิจหรือองค์กรต่างๆ

2.3.2 ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเว็บไซต์

เว็บไซต์ พัฒนามาจากเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้รูปแบบการเชื่อมโยงแบบไฮเปอร์ลิงก์หรือไฮเปอร์มีเดีย (Hyperlink/Hypermedia) ถ้าเปรียบเว็บไซต์เป็นหนังสือเล่มหนึ่ง เว็บไซต์ จะมีองค์ประกอบดังนี้ [17]

2.3.2.1 โฮมเพจ (Home Page) คือหน้าแรกของเว็บไซต์ จะทำหน้าที่คล้ายหน้าปกหนังสือ คำนำ คำชี้แจงและสารบัญ ดังนั้นในหน้าโฮมเพจจึงประกอบด้วยชื่อเว็บไซต์ สัญลักษณ์ คำแนะนำเว็บไซต์ และการเชื่อมโยงไปยังหน้าอื่นๆ ในเว็บไซต์นั้นๆ

2.3.2.2 เว็บเพจ (Web Page) คือหน้าของเว็บที่บรรจุเนื้อหาต่างๆเหมือนเนื้อหาของหนังสือ แต่ออกแบบเป็นลักษณะของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเชื่อมโยงไปยังหน้าเอกสารต่างๆ ที่ต้องการ โดยใช้รูปแบบการเชื่อมโยงแบบไฮเปอร์ลิงก์หรือไฮเปอร์มีเดีย (Hyperlink/Hypermedia)

2.3.2.3 เว็บไซต์ (Website) คือการรวมเอาหน้าเว็บเพจหลายๆ หน้าไว้ด้วยกัน โดยมีโฮมเพจเป็นหน้าปก เว็บไซต์จะมีชื่อต่างๆ กันไป

2.3.3 โครงสร้างของเว็บ (Web Structure)

ถ้าเราเข้าไปใช้เว็บไซต์ต่างๆ ไปในปัจจุบันนี้จะพบว่า แต่ละเว็บไซต์ จะมีรูปแบบโครงสร้างที่แตกต่างกัน ดูเหมือนว่าจะขึ้นอยู่กับความถนัดและความนิยมของผู้ออกแบบเว็บไซต์เป็นหลักอย่างไรก็ตาม ลินซ์และฮอร์ตตัน (Lynch and Horton, 1999) จึงได้เสนอแนวคิดสำหรับการออกแบบเว็บไซต์ว่า การออกแบบเว็บไซต์ที่ดีควรจะต้องวางโครงสร้างให้มีความสมดุล มีการเชื่อมต่อสัมพันธ์กัน ระหว่างรายการ (Menu) หรือโฮมเพจ กับหน้าเนื้อหาอื่นๆ รวมถึงการเชื่อมโยงไปสู่ภาพและข้อความต่างๆ โดยต้องวางแผนโครงสร้างให้ดี เพื่อป้องกันอุปสรรคที่จะเกิดต่อผู้ใช้ เช่น การหลงทางของผู้ใช้

โดยต้องวางแผนโครงสร้างให้ดี เพื่อป้องกันอุปสรรคที่จะเกิดต่อผู้ใช้ เช่น การหลงทางของผู้ใช้ ในขณะที่เข้าสู่เนื้อหาในจุดรวม (Node) ต่างๆ เป็นต้น จากหลักการนี้แสดงว่าโครงสร้างของเว็บไซต์เป็นส่วนที่ควรให้ความสำคัญ โครงสร้างที่ดีจะช่วยส่งผลที่ดีต่อผู้ใช้ เพราะข้อมูลที่มีอยู่มากมายนั้นต้องอาศัย การเชื่อมโยงเนื้อหา หรือการจัดระเบียบของเนื้อหาให้กับการสืบค้นภายในเว็บไซต์ การจัดระเบียบที่ดี จะช่วยให้ผู้ใช้มีความสะดวก ในขณะที่เดียวกัน โครงสร้างที่ไม่เหมาะสมก็ย่อมส่งผลเสียต่อผู้ใช้เช่นกัน ในที่นี้ จะขอนำเสนอรูปแบบโครงสร้างของเว็บไซต์ตามแนวคิดของ Lynch and Horton ดังนี้ [17]

2.3.3.1 โครงสร้างแบบเรียงลำดับ (Sequential Structure) เป็นโครงสร้างที่ใช้เก็บข้อมูลที่เป็นเรื่องราวตามลำดับเวลา หรือดำเนินเนื้อหาไปตามลำดับ หรือจากเรื่องทั่วๆ ไป กว่าๆ ไปสู่เรื่องที่จำเพาะเจาะจงมากขึ้น หรือ มีรายละเอียดมากขึ้น หรือการเรียงลำดับตามตัวอักษร อาทิ วรรณกรรม สารานุกรม หรืออภิธานศัพท์ อย่างไรก็ตาม โครงสร้างแบบนี้ เหมาะกับเว็บที่มีขนาดเล็ก เนื้อหาไม่ซับซ้อน เหมือนการอ่านหนังสือเรียงลำดับไปที่ละหน้า ภายในเว็บไซต์ จะดำเนินเรื่องไปในลักษณะเส้นตรง โดยมีปุ่มเดินหน้า ถอยหลังเป็นเครื่องมือหลักที่ เริ่มจากหน้าเริ่มต้น (Start Page) ซึ่งโดย ปกติเป็นหน้าต้อนรับหรือแนะนำให้ผู้ใช้งานทราบถึงรายละเอียดของเว็บ รวมทั้งอธิบายให้ทราบถึงวิธีการ เข้าสู่เนื้อหาและการใช้งานของปุ่มต่างๆ เมื่อผู้ใช้งานจากหน้าเริ่มต้นเข้าไปสู่ภายในจะพบกับหน้าเนื้อหา (Topic Page) ต่างๆ โดยในแต่ละหน้า หากมีเนื้อหาที่ซับซ้อนเกินกว่าหนึ่งหน้าก็สามารถเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหาโดยจัดทำเป็นหน้าเนื้อหาย่อย (Sub Topic) และทำการเชื่อมโยงกับหน้าเนื้อหาหลักนั้นๆ ซึ่งหน้าเนื้อหาย่อยเหล่านี้มีลักษณะเป็นหน้าเดี่ยว ที่เมื่อเข้าไปดูรายละเอียดของเนื้อหา แล้ว ต้องกลับมายังหน้าหลักหน้าเดิมเท่านั้น ไม่สามารถข้ามไปยังเนื้อหาอื่นๆ ได้ และเมื่อผู้ใช้งานไป จนจบเนื้อหาทั้งหมดแล้วก็จะมาถึงหน้าสุดท้าย (End Page) ซึ่งอาจจะเป็นหน้าที่ใช้สรุปเนื้อหาทั้งหมด การเชื่อมโยงระหว่างหน้าแต่ละหน้าใช้ลักษณะของการใช้ปุ่มหน้าต่อไป (Next Topic) เพื่อ เดินหน้าไปสู่หน้าต่อไป ปุ่มหน้าที่แล้ว (Previous Topic) เพื่อต้องการกลับไปสู่หน้าที่ผ่านมา ในส่วน ของการเข้าไปสู่หน้าเนื้อหาย่อยอาจใช้ลักษณะของไฮเปอร์เท็กซ์หรือไฮเปอร์มีเดียที่ทำไว้ในหน้าเนื้อหาหลัก เชื่อมโยงไปสู่หน้าเนื้อหาย่อย และใช้ปุ่มกลับมายังหน้าหลัก (Main Topic) ในกรณีที่อยู่ในหน้าเนื้อหาย่อย และต้องการกลับไปยังหน้าเนื้อหาหลัก

ข้อดีของโครงสร้างประเภทนี้คือ ง่ายต่อผู้ออกแบบ ในการจัดระบบโครงสร้าง และง่ายต่อการปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากมีโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน การเพิ่มเติมเนื้อหาเข้าไปสามารถทำได้ง่าย เพราะมีผลกระทบต่อบางส่วนของโครงสร้างเท่านั้น แต่ข้อเสียของ โครงสร้างระบบนี้คือ ผู้ใช้ไม่สามารถกำหนดทิศทางการเข้าสู่เนื้อหาของตนเองได้ ในกรณีที่ต้องการ เข้าไปสู่เนื้อหาเพียงหน้าใดหน้าหนึ่งนั้นจำเป็นต้องผ่านหน้าที่ไม่ต้องการหลายหน้าเพื่อไปสู่หน้าที่ต้องการ ทำให้เสียเวลา ซึ่งปัญหานี้อาจ

แก้ไขโดยการเพิ่มส่วนที่เป็นหน้าสารบัญ (Index Page) ซึ่งประกอบด้วย รายชื่อของหน้าเนื้อหาทุกหน้า ที่มีในเว็บและสามารถเชื่อมโยงไปสู่หน้านั้นๆ โดยการคลิกเมาส์ที่ชื่อ ของหน้าที่ผู้ใช้ต้องการเข้าไปไว้ในหน้าเนื้อหาแต่ละหน้า เพื่อทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยเพิ่มความ ยืดหยุ่นในการเข้าสู่เนื้อหาแก่ผู้ใช้

2.3.3.2 โครงสร้างแบบลำดับชั้น (Hierarchical Structure) เป็นโครงสร้างที่มีแนวคิดเดียวกับแผนภูมิองค์กร เนื่องจากผู้ใช้ส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับลักษณะของแผนภูมิแบบองค์กรต่างๆ ไปอยู่แล้ว จึงเป็นการง่ายต่อการทำความเข้าใจกับโครงสร้างของเนื้อหาในเว็บไซค์ลักษณะนี้ เว็บไซค์ประเภทนี้คือการมีจุดเริ่มต้นที่จุดร่วมจุดเดียว นั่นคือ โฮมเพจ (Homepage) และเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหา ในลักษณะเป็นลำดับจากบนลงล่าง จะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 กลุ่มเนื้อหาย่อย โดยหน้าแรกของกลุ่มเนื้อหาย่อยนั้น เรียกว่า Start page ในหน้า Start page นี้ จะเป็นคำอธิบาย ชี้แจง บอกหัวข้อหรือรายละเอียดของเนื้อหาในกลุ่มเนื้อหาย่อย เมื่อผู้ชมเข้าไปสู่เนื้อหาย่อยโดยใช้ปุ่มหน้าต่อไป หรือหน้าที่แล้ว (Next/Previous Topic) ในการดูเนื้อหาย่อยทีละหน้า เมื่อถึงหน้าสุดท้ายก็ใช้ปุ่มกลับขึ้นไปสู่หน้าเนื้อหาหลัก (Up to Start page) ในกรณีที่มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนต่างๆ ควรจัดระบบเนื้อหาของส่วนนั้นๆ ในลักษณะโครงสร้างแบบลำดับชั้นอีกชั้นหนึ่ง เช่น หน้า Topic Page 5.2 อาจแยกย่อยเนื้อหาในรายละเอียดเพิ่มเติมอีกก็สามารถทำหน้าที่ Sub Topic Page 5.2.1 และ Sub Topic Page 5.2.2 ได้ จากนั้นก็กำหนดลักษณะการเข้าสู่เนื้อหาในลักษณะเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว และสุดท้ายเมื่อกลับจากดูเนื้อหาย่อยมาที่หน้าแรกของเนื้อหาหลักแล้ว ก็จะมีปุ่มกลับไปหน้าโฮมเพจ (Home Page) เมื่อต้องการกลับไปหน้าโฮมเพจเพื่อเลือกเนื้อหาหลักส่วนต่อไป ข้อดีของโครงสร้างรูปแบบนี้ก็คือ ง่ายต่อการแยกแยะเนื้อหาของผู้ใช้และจัดระบบข้อมูล ของผู้ออกแบบ นอกจากนี้สามารถดูแลและปรับปรุงแก้ไขได้ง่ายเนื่องจากมีการแบ่งเป็นหมวดหมู่ ที่ชัดเจน ส่วนข้อเสียคือในส่วนของ การออกแบบโครงสร้างต้องระวังอย่าให้โครงสร้างที่ไม่สมดุล นั่นคือ มีลักษณะที่ลึกเกินไป (Too Deep) หรือตื้นเกินไป (Too Shallow) ทำให้โครงสร้างของเว็บไม่สมดุล ต้องปรับหน้าให้เหมาะสม เนื้อหา ที่ลึกไปอาจต้องจัดทำหน้าเมนูเพิ่ม หรือเพิ่มการเชื่อมโยงกลับหน้าหลักได้ง่าย ถ้าเนื้อหาตื้นเกินไป อาจยุบรวมเนื้อหาบ้าง

2.3.3.3 โครงสร้างแบบตาราง (Grid Structure) เป็นโครงสร้างที่มีความยืดหยุ่นสำหรับผู้ใช้ ทุกๆ เนื้อหาที่มีความสำคัญเท่าๆ กัน หรือเป็นเนื้อหาย่อยๆ เหมือนกันและมีลักษณะร่วมกัน ดังนั้น ทุกๆ เนื้อหาจึงเชื่อมโยงถึงกันได้ ตามที่ผู้ใช้ต้องการ

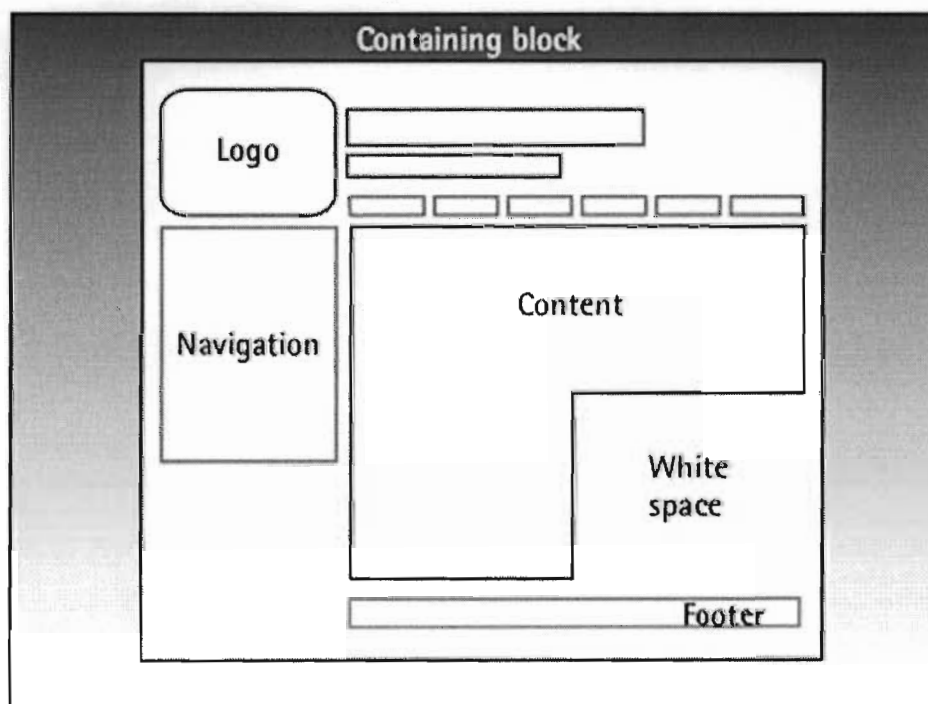
2.3.3.4 โครงสร้างแบบใยแมงมุม (Web Structure) โครงสร้างประเภทนี้จะมีความยืดหยุ่นมากที่สุด ทุกหน้าในเว็บสามารถจะเชื่อมโยงไปถึงกันได้หมด ผู้ใช้สามารถกำหนดวิธีการเข้าสู่เนื้อหาได้ด้วย

ตนเอง การเชื่อมโยงเนื้อหาแต่ละหน้าอาศัยการโยงใยข้อความที่มีความคิดรวบยอด (Concept) เหมือนกัน ของแต่ละหน้าในลักษณะของไฮเปอร์เท็กซ์หรือไฮเปอร์มีเดีย

นอกจากการเชื่อมโยงภายในเว็บนั้นๆ แล้ว ยังสามารถเชื่อมโยงออกไปสู่เนื้อหาจากเว็บภายนอกได้ในหน้า Web page แต่ละหน้าจะรวบรวมคำสำคัญของเนื้อหา วางไว้ในส่วนใดส่วนหนึ่งของหน้านั้น เพื่อทำเป็นไฮเปอร์ลิงก์ (Hyperlink) ไปยังหน้าที่บรรจุรายละเอียดของเรื่องดังกล่าว ข้อดีของรูปแบบนี้คือง่ายต่อผู้ใช้ในการท่องที่ขวนเว็บโดยผู้ใช้สามารถกำหนดทิศทาง การเข้าสู่เนื้อหาได้ด้วยตนเอง แต่ข้อเสียคือถ้ามีการเพิ่มเนื้อหาใหม่ๆ อยู่เสมอจะเป็นการยากในการปรับปรุง นอกจากนี้การเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลที่มีมากมายนั้นอาจทำให้ผู้ใช้เกิดการสับสนได้

2.3.4 ส่วนประกอบของเว็บไซต์ที่ดี

โครงสร้างของเว็บไซต์ที่ดี มีส่วนหลักๆ อยู่ด้วยกันทั้งหมด 6 ส่วนดังนี้ [18]

รูปที่ 2.8 โครงสร้างของเว็บไซต์ที่ดี

2.3.4.1 Containing block โดยปรกติเราจะเขียน `<div>` หรือ `<table>` ต่อจาก `<body>` เพื่อเอาไว้เก็บเนื้อหาทั้งหมดของเว็บไซต์ก่อน เพื่อเอาไว้เป็นกล่องในการเก็บเนื้อหาทั้งหมด โดยกล่องของเราจะมีข้อดีอยู่ตรงที่ สามารถทำให้ปรับเปลี่ยนขนาดในการแสดงผลของเนื้อหาได้ หรือตำแหน่งการ

แสดงผลของเว็บไซต์ได้เช่น จัดกลาง ซิดซ้าย หรือซิดขวา หากนึกภาพไม่ออก ลองเขียนเว็บไซต์โดยเริ่มที่ใส่ตัวหนังสือลงไปก่อน จากนั้นหากต้องการจัดตัวหนังสือเหล่านั้นจะทำได้ยากมาก ดังนั้นทุกครั้งที่ออกแบบเว็บไซต์อย่างลึ้มที่จะสร้าง containing block เอาไว้ใส่เนื้อหาทั้งหมดก่อน เพื่อความสะดวกของเราเอง

2.3.4.2 Logo เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงตัวตนของเรา ทำให้ลูกค้าหรือผู้ใช้งานจดจำเราได้ ด้วยเหตุนี้เองทำให้การออกแบบเว็บไซต์นั้นจำเป็นต้องมีโลโก้ ของเว็บไซต์เป็นอย่างดี ส่วนตำแหน่งที่ควรจะวางโลโก้ไว้คือตำแหน่งที่เป็นสีม่วงทั้งหมดนั่นเอง จะสังเกตได้ว่าจะเป็นส่วนที่อยู่ด้านบนของเว็บไซต์ทั้งหมด เพื่อให้ผู้ใช้งานจำได้ และสะดวกตา เรื่องที่ต้องเตือนให้รู้กันก็คือ โลโก้ของเว็บไซต์เมื่อคลิกจะนำไปสู่หน้าแรกของเว็บไซต์เสมอ

2.3.4.3 Navigation เป็นส่วนที่จะนำผู้เข้าชมเว็บไซต์ไปยังส่วนต่างของเว็บไซต์ โดยสามารถทำให้อยู่ในแนวนอน หรือแนวตั้งก็ได้ หากสังเกต hellomyweb.com เราจะทำทั้งแนวตั้งและแนวนอน โดยแนวนอนจะนำไปสู่เนื้อหาหน้าอื่นของเว็บไซต์ ส่วนแนวตั้งจะนำไปสู่เนื้อหาย่อยในหน้านั้น ตำแหน่งที่ควรจะวาง navigation เอาไว้คือสี่เหลี่ยมทั้งหมด ถ้าสังเกตจะพบว่าการวางตำแหน่งต้องพยายามให้อยู่ในส่วนด้านบนของเว็บไซต์ หรือจะพูดอีกอย่างคือส่วนที่เมื่อผู้ใช้เปิดมาก็ต้องเจอได้ทันที ไม่ควรวางไว้ในตำแหน่งที่ผู้ใช้จะต้องเลื่อนขึ้นลง ซ้ายขวา

2.3.4.4 Content ส่วนเนื้อหาของเว็บไซต์ เป็นส่วนที่สำคัญมากที่สุด หากผู้ใช้งานไม่สามารถเข้าถึงได้ โดยง่ายผู้ใช้งานจะเปลี่ยนไปชมเว็บใหม่ทันที ตำแหน่งที่ควรวางเนื้อหาไว้คือสี่แดง หรือตำแหน่งอื่นๆ ที่คิดว่าจะทำให้ผู้หาเจอได้โดยไม่ลำบาก หากสังเกตจะพบว่าเว็บไซต์บางเว็บไซต์มีโฆษณาที่มากจนเกินไป ทำให้ผู้ใช้งานหาเนื้อหาไม่เจอ นั่นถือเป็นการออกแบบที่ผิดพลาด

2.3.4.5 Footer คือส่วนล่างสุดของหน้าเว็บไซต์ ส่วนใหญ่จะเก็บลิงก์ต่างๆ เอาไว้ หรือเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับเว็บไซต์เช่นลิขสิทธิ์ต่างๆ ถามว่าจำเป็นต้องมีหรือไม่ บอกได้ว่าจำเป็นอย่างยิ่ง footer จะเป็นตัวบอกผู้ชมว่าส่วนนี้คือล่างสุดของหน้าที่กำลังแสดงอยู่แล้วนะ ไม่มีเนื้อหาเพิ่มเติมแล้ว ทำให้ไม่ต้องบอกเนื่องจากการแสดงเว็บไซต์ในบางครั้งนั้นหน้านั้นอาจโหลดได้ไม่หมด อาจแสดงได้แค่เนื้อหาภายใน หากเราออกแบบให้มี footer ตั้งแต่แรกผู้ใช้งานก็จะรู้ได้ทันทีว่าหน้าที่แสดงผลนี้อาจแสดงได้ไม่สมบูรณ์เพราะยังไม่เห็น footer และยังมีผลต่อภาพลักษณ์ของเว็บไซต์โดยตรง เราจะสังเกตได้ว่าเมื่อเข้าไปดูเว็บไซต์ที่ไม่มี footer จะรู้สึกเหมือนกับว่าเว็บไซต์นั้นยังทำไม่เสร็จ หรือขาดอะไรบางอย่าง

2.3.4.6 Whitespace พื้นที่ว่างในเว็บไซต์ คนส่วนใหญ่มักไม่เห็นความสำคัญของการเว้นพื้นที่ว่างไว้ในเว็บไซต์ เรามักจะใส่ภาพหรือตัวหนังสือเข้าไปให้มากที่สุดเพราะคิดว่าจะทำให้เว็บดูสวยงามขึ้น หรือใช้พื้นที่ที่มีมืออยู่ให้คุ้มค่าที่สุด หากเราออกแบบโดยไม่ได้ออกแบบว่าต้องมีพื้นที่ว่างอยู่ในเว็บไซต์ จะทำให้เว็บของเรานั้นดูอึดอัดทันที การเว้นช่องว่างเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นระยะห่างระหว่างตัวอักษร หรือช่องว่างระหว่างภาพ เนื้อหาต่างๆ นอกจากจะทำให้เว็บของเราดูสบายตาขึ้นแล้ว ยังทำให้เราสามารถกำหนดจุดที่จะให้ผู้ใช้งานเว็บรู้สึกสนใจในจุดนั้นได้อีกด้วย เช่นหากเราเว้นช่องว่างเอาไว้ตรงกลางและนำภาพหรือตัวหนังสือเล็กๆ ไปวางไว้ ตรงจุดนั้นจะเป็นที่สนใจของผู้ใช้ทันที

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ผ่านอินเทอร์เน็ต

การประชาสัมพันธ์นอกจากจะเป็นเครื่องมือในการสร้างภาพลักษณ์ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญให้กับองค์กรแล้ว การประชาสัมพันธ์ยังเป็นเครื่องมือและกลไกของการบริหารจัดการ ที่จะทำให้เกิดผลในการประสานงาน สร้างความเข้าใจร่วมกัน ทั้งในองค์กรและนอกองค์กร ดังนั้นการประชาสัมพันธ์จึงมีความสำคัญสำหรับทุกหน่วยงาน เพราะเมื่อมีความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน เกิดการยอมรับ ร่วมมือ สนับสนุน การดำเนินงานต่างๆ ก็เป็นไปได้โดยง่าย ทำให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรดำเนินงานขององค์กร

2.4.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์

คำว่า“ประชาสัมพันธ์” มาจากคำว่า “ประชา” กับ “สัมพันธ์” ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Public Relations” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมาย “การประชาสัมพันธ์” ว่าเป็นการติดต่อสื่อสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันถูกต้องต่อกัน

ลักษณะ สตะเวทิน [19] ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า คำว่าประชาสัมพันธ์ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Public Relations” ซึ่งเป็นคำที่ใช้กันแพร่หลายมากในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ เพราะงานประชาสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจ เพราะเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยสร้างเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กรกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ถ้าจะพิจารณาคัพท์ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษแล้ว จะเห็นได้ว่าสามารถกลมกลืนกันได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมคือ ประชา (Public) แปลว่า กลุ่มคน และสัมพันธ์ (Relations) แปลว่า ความเกี่ยวข้องผูกพัน ซึ่งเมื่อรวมกันแล้ว คำว่าการประชาสัมพันธ์ ก็คือ การเกี่ยวข้องผูกพันกับประชาชน

กัญญา สิริกุลและคณะ [20] ให้ความหมายการประชาสัมพันธ์ว่า คือภาระหน้าที่ของฝ่ายบริหาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการธำรงรักษาสายงานการติดต่อสื่อสารร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การยอมรับ และ

ความร่วมมือระหว่างสถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้น การประชาสัมพันธ์จึงเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่างๆ ในทางการบริหาร ช่วยให้ฝ่ายบริหารคำนึงถึงประชาคมและการบอกกล่าวข่าวสารให้แก่ประชาชนทราบ เพื่อตอบสนองผลประโยชน์ของประชาชน รวมทั้งการช่วยให้ฝ่ายบริหารสามารถใช้การวิจัยและใช้เทคนิคการติดต่อสื่อสารที่มีจริยธรรม (Ethical Communication) เป็นเครื่องมือหลักในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ขององค์กร

เสรี วงศ์มณฑา [21] ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ว่า เป็นการจัดการองค์การเพื่อสร้างสัมพันธภาพอันดีกับผู้รับข่าวสารกลุ่มต่างๆ เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดเห็น ทศนคติ และค่านิยม หรือเป็นการติดต่อสื่อสารกับชุมชนทั้งภายในและภายนอก เพื่อสร้างภาพพจน์ขององค์การกับสาธารณชนจากคำจำกัดความที่หลากหลายข้างต้น สามารถนำมาประมวลเป็นความหมายที่กระชับได้ว่า การประชาสัมพันธ์ เป็นการติดต่อสื่อสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันถูกต้องต่อกันระหว่างสถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง ให้ประชาชนได้เข้าใจถึงการดำเนินงาน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วย เพื่อสร้างภาพพจน์ขององค์การกับสาธารณชน

2.4.2 ความสำคัญของการประชาสัมพันธ์

กัญญา ศิริสกุลและคณะ [20] พูดถึงความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

2.4.2.1 ทำให้ประชาชนทั่วไปและกลุ่มเป้าหมาย ใ้รู้จักองค์กร ตระหนักถึงชื่อเสียงเกียรติคุณ และมีความรู้ความเข้าใจในงานที่องค์กรปฏิบัติ

2.4.2.2 สามารถชักจูงใจให้กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้เห็นถึงคุณค่าขององค์กร ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องถึงความเชื่อถือในผลิตภัณฑ์ขององค์กร ไม่ว่าจะสินค้าหรือบริการ

2.4.2.3 เรียกร้องให้ประชาชนให้การสนับสนุนกับสิ่งที่องค์กรดำเนินงานอยู่

2.4.2.4 แก้ไขความเข้าใจผิดที่เกิดขึ้นกับองค์กรเพื่อเรียกศรัทธาในองค์กรกลับคืนมา

สรุปว่า จากการที่การประชาสัมพันธ์ได้ถูกนำไปใช้ในองค์กรแทบทุกแห่งอย่างกว้างขวาง ย่อมเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี การประชาสัมพันธ์จึงมีความสำคัญต่อองค์กรในหลายประการ ดังที่กล่าวมาเพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญของฝ่ายบริหาร ในการเผยแพร่ข้อเท็จจริง สร้างความเข้าใจต่อสาธารณชน ยังเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ส่งผลให้ภารกิจต่างๆ ขององค์กรดำเนินไปอย่างราบรื่น และปัจจุบันการประชาสัมพันธ์ยังเพิ่ม

บทบาทไปในด้านอื่น ๆ เช่น การตลาด การโฆษณา การปฏิบัติการจิตวิทยามวลชน การประชาสัมพันธ์ การสื่อสารสาธารณะ ชุมชนสัมพันธ์ ฯลฯ

2.4.3 วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์

วิจิตร อวระกุล [22] กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ ว่าเนื่องจากงานด้านการประชาสัมพันธ์ จะต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างองค์กรกับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ จึงประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เพื่ออธิบายชี้แจง (Explanation) ให้ประชาชนทราบเรื่องราวความเป็นจริง
2. เพื่อเป็นการบอกกล่าว (To Inform) แลลงข่าว เล่าเรื่องราวความเป็นไปให้ประชาชนทราบ
3. เพื่อเผยแพร่แจ้งความ (Publicity) ประกาศ (Declaration)
4. เพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจที่ถูกต้อง
5. เพื่อให้เกิดความเข้าใจ (Understanding) ในเรื่องที่ประชาชนยังเคลือบแคลงสงสัย ขาดความรู้ ความเข้าใจ
6. เพื่อเป็นการให้การศึกษา (To Educate) ให้ประชาชนเกิดความเฉลียวฉลาดเพื่อเป็นการยกระดับความรู้ ความเข้าใจให้สูงขึ้น
7. เพื่อการชักจูงใจ (To Persuade) ให้สนับสนุนการดำเนินงาน
8. เพื่อให้หน่วยงานบริการ ตระหนักในภาระหน้าที่และความถูกต้อง บริการแก่สังคมได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความมุ่งหมาย
9. เพื่อให้เกิดความเชื่อถือไว้วางใจ (To Belief) เพื่อให้เกิดความราบรื่นในการดำเนินงานของหน่วยงาน
10. เพื่อให้ประชาชนเกิดความเลื่อมใสศรัทธา (Trust) ในสถาบัน

เสรี วงศ์มณฑา [23] กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ ไว้คล้าย ๆ กัน ดังนี้

1. เพื่อการประกาศข่าวสาร (Announcement)
2. เพื่อการให้ข้อมูลข่าวสาร (Information)
3. เพื่อให้ความรู้หรือให้การศึกษา (Educate)
4. เพื่อสร้างการยอมรับ (To Create Receptivity)
5. เพื่อเปลี่ยนแปลงความคิด (Change Idea)
6. เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มและภาพพจน์ตราสินค้า (Value Added and Brand Image)
7. เพื่อสร้างความเข้าใจ (Cognitive)
8. เพื่อสร้างความปรารถนาดีต่อสังคม (Good Desire for Social)
9. เพื่อชักจูง (Persuade)

10. เพื่อสร้างความรักและความสัมพันธ์ที่ดี (Love and Good Relationship)
11. เพื่อการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาสังคม (Social Development)
12. เพื่อให้เกิดความร่วมมือ (Cooperative)
13. เพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility)
14. เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ (Credibility)

สรุปว่าวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ ก็คือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่สาธารณชน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ อันจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร

2.4.4 องค์ประกอบพื้นฐานของการประชาสัมพันธ์

องค์ประกอบพื้นฐานของการประชาสัมพันธ์ ถือเป็นรากฐาน จุดกำเนิดที่ทำให้เกิดการประชาสัมพันธ์ขึ้น

กัญญา ศิริสกุลและคณะ [20] กล่าวถึง องค์ประกอบพื้นฐานของการประชาสัมพันธ์ว่าประกอบไปด้วย

2.4.4.1 แนวคิดทางสังคม คือการตระหนักว่า องค์กรแต่ละแห่งมิได้อยู่ตามลำพังโดดๆ องค์กรไม่สามารถดำเนินงานได้โดยลำพังเฉพาะหน่วยงานของตนแห่งเดียวเท่านั้น แต่มีกลุ่มต่างๆ ที่อยู่แวดล้อมองค์กร องค์กรจึงต้องมองเห็นและให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ เหล่านี้ ยิ่งไปกว่านั้น องค์กรจะต้องดำเนินงานเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ด้วย

2.4.4.2 การกำหนดนโยบายขององค์กร หน่วยงานทุกแห่งย่อมมีนโยบายในการดำเนินงานของตน ซึ่งนโยบายนี้จะถูกกำหนดขึ้นเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานนั้นๆ นโยบายเหล่านี้จะครอบคลุมถึงหน้าที่ต่างๆ อย่างกว้างขวาง และนโยบายนี้เองที่จะเป็นสิ่งที่กำหนดความรับผิดชอบต่อเบื้องต้นของฝ่ายบริหาร และโดยที่การตัดสินใจในนโยบายย่อมจะสะท้อนถึงผลประโยชน์ที่องค์กรพึงจะให้ต่อส่วนรวม การตัดสินใจนโยบายจึงควรที่จะมุ่งเพื่อประชาชนและผู้บริโภคเป็นหลัก มากกว่าที่จะมุ่งต่อบริษัท

2.4.4.3 การนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายจะมีความหมายขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อได้รับการปฏิบัติอย่างเหมาะสม เพราะประชาชนเท่านั้นที่จะเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจจากการกระทำ มิใช่จากสิ่งที่แถลงไว้ในนโยบาย การปฏิบัติตามนโยบายขององค์กรนั้น ถือเป็นความรับผิดชอบต่อสมาชิกทุกคนในองค์กร สมาชิกทุกคนในองค์กรจะต้องทำความเข้าใจในนโยบายขององค์กรให้กระจ่างชัด และสามารถที่จะแสดงออกด้วยการกระทำตามความมุ่งหมายของนโยบายเหล่านั้น การประชาสัมพันธ์จึงเป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบต่อฝ่ายบริหารและสมาชิกทุกคนในองค์กร

2.4.4.4 การติดต่อสื่อสาร เป็นองค์ประกอบที่ต่อเนื่องกัน กล่าวคือ เมื่อองค์กรได้นำนโยบายที่กำหนดจากแนวคิดทางสังคม ไปปฏิบัติให้บังเกิดผลอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมแล้ว ก็จะเผยแพร่ผลงานนั้นไปยังกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ให้ได้รู้จัก ให้ได้ทราบ และเป็นการติดต่อสื่อสารแบบ 2 ทาง (Two-ways Communication) คือ ติดต่อสื่อสารไปยังกลุ่มประชาชน ขณะเดียวกันก็คอยประเมินผลจากการสังเกตถึงปฏิกิริยาตอบสนอง (Feedback) หรือทำที่ตอบกลับที่ประชาชนมีต่อองค์กร เช่น การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหลังจากที่ได้ติดต่อสื่อสารไปแล้ว และด้วยวิธีการดังกล่าว ฝ่ายบริหารอาจค้นพบถึงความบกพร่องในการติดต่อสื่อสาร จึงนับว่าเป็นการประเมินผล เพื่อช่วยพิจารณาหาทางปรับปรุงแก้ไข

2.4.5 การดำเนินงานประชาสัมพันธ์

องค์กรทุกแห่งไม่ว่าภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนย่อมจะต้องมีหน้าที่ ในการดำเนินงานตามนโยบายขององค์กร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ จึงมีขั้นตอนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.4.5.1 การวิจัย – การรับฟัง (Research - Listening) เป็นการค้นคว้าหาข้อมูลข้อเท็จจริง เพื่อค้นหาทัศนคติ ตลอดจนปฏิกิริยาของประชาชนที่เกี่ยวข้องที่มีต่อองค์กร ในขั้นตอนนี้เหมือนกับเป็นการถามตัวเราว่า “อะไรเป็นปัญหาของเรา”

2.4.5.2 การวางแผน – การตัดสินใจ (Planning – Decision Making) เป็นการนำเอาทัศนคติ ความคิดเห็นที่ได้รับมาจากขั้นตอนแรก รวบรวมมาวางแผนเพื่อกำหนดนโยบายขององค์กรเพราะการวางแผนที่ดีต้องอาศัยข้อมูลที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และมีน้ำหนักพอจะเชื่อถือได้ขั้นตอนนี้เป็นการถามว่า “อะไรบ้างเป็นสิ่งที่เราจะต้องทำ”

2.4.5.3 การติดต่อสื่อสาร – การปฏิบัติ (Communication - Action) เป็นการดำเนินงานตามแผนไปยังประชาชนกลุ่มเป้าหมาย โดยอาศัยวิธีการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ตามสถานการณ์และกลุ่มเป้าหมาย สำหรับขั้นตอนนี้เป็นการถามว่า “เราทำอะไรลงไปบ้างแล้ว และมีเหตุผลอย่างไร

2.4.5.4 การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวัดผลการดำเนินงานว่า ที่ได้ดำเนินงานไปแล้วนั้น ประสพผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์แค่ไหน ขั้นนี้เป็นการถามว่า “เราทำลงไปแล้ว ได้ผลเป็นอย่างไรบ้าง”

2.4.6 เครื่องมือการประชาสัมพันธ์

เครื่องมือการประชาสัมพันธ์มีมากมาย เพราะความรู้ในด้านนี้ไม่หยุดนิ่งเพียงแค่นี้ดังนั้นเครื่องมือใหม่ๆ จึงเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา สรุปรจาก เสรี วงศ์มณฑา [23] เขียนเรื่องเครื่องมือการประชาสัมพันธ์ ได้ดังนี้

2.4.6.1 การเผยแพร่ข่าวสาร (Publicity) เป็นการสื่อสารเกี่ยวกับองค์กร โดยการเผยแพร่ข่าว (News Release) การประชุมนักข่าว (Press Conference) การให้สัมภาษณ์ (Interview) การทำสารคดีวิดิทัศน์ (Video Documentary) ฯลฯ

2.4.6.2 การทำสารคดีวิดิทัศน์ (Video Documentary) องค์กรต่างๆ ควรจะสร้างวิดิทัศน์ ขึ้นมาอย่างน้อย 1 เรื่อง โดยการจัดทำเป็นวิดิทัศน์สารคดี โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับองค์กร การดำเนินงาน ประวัติขององค์กร เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือเอาไว้ในหลายๆ กรณี เช่น ในโอกาสที่มีใครมาเยี่ยมชมองค์กรจะได้เปิดให้เข้าชม หรือเอาไว้เวลาจัดนิทรรศการ หรือเวลาจัดการสัมมนา

2.4.6.3 สื่อมวลชนสัมพันธ์ (Press Relations) เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสื่อมวลชน ถือว่าเป็นรากฐานของการประชาสัมพันธ์ เช่นการพบปะกับสื่อมวลชนเป็นครั้งคราวการเยี่ยมชมสื่อมวลชน

2.4.6.4 ชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations) เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน เช่น การเป็นผู้ให้การสนับสนุน โครงการต่างๆ ของชุมชน ช่วยอุปถัมภ์ศิลปวัฒนธรรมของชุมชน ช่วยพัฒนาชุมชน ฯลฯ การช่วยเหลือด้านใดด้านหนึ่งแก่สังคมย่อมทำให้เกิดความพจน์ที่ดีต่อองค์กร

2.4.6.5 การทำกิจกรรมสาธารณะ (Public Affairs)

2.4.6.6 รัฐบาลสัมพันธ์ (Government Relations) เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมกับรัฐบาลเพื่อทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน เช่น การเป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านการเงิน การมีส่วนร่วมในการกุศล การให้หรือการให้ยืมอุปกรณ์เครื่องใช้ในการจัดงาน การส่งคนไปร่วมกิจกรรมของรัฐบาล ฯลฯ

2.4.6.7 การจัดกิจกรรมพิเศษ (Special Event) เป็นการจัดกิจกรรมพิเศษที่สามารถดึงดูดคนเข้ามามีส่วนร่วมได้ เราสามารถที่จะวัดผลได้ทันทีว่ามีที่สนใจในกิจกรรมมากเท่าใด เช่น การจัดประกวดการจัดการแข่งขัน การเป็นสปอนเซอร์กิจกรรมพิเศษ การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน การจัดงานวันฉลองต่างๆ ฯลฯ

จัดการแข่งขัน การเป็นสปอนเซอร์กิจกรรมพิเศษ การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน การจัดงานวันฉลองต่างๆ ฯลฯ

2.4.6.8 เครื่องมือการประชาสัมพันธ์อื่นๆ เช่น การจัดสัมมนา การจัดนิทรรศการ การเปิดโอกาสให้คนมาเยี่ยมชมองค์กร ฯลฯ เป็นอีกวิธีการหนึ่งซึ่งสามารถสร้างภาพจน์ที่ดีให้กับองค์กรได้ เพราะนอกจากจะให้กลุ่มเป้าหมายได้มาเห็นกระบวนการทำงานขององค์กร ยังมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอื่นๆ ที่องค์กรต้องการให้ทราบ ไม่ว่าจะเป็นปรัชญาการทำงานขององค์กร ความเจริญก้าวหน้า ซึ่งเป็นข้อมูลที่ดีที่สร้างความน่าชื่นชมให้กับองค์กรการบริหารเรื่องการเยี่ยมชมองค์กรนั้น เป็นเรื่องที่ต้องมีการเตรียมการเป็นอย่างดี ทั้งในแง่ของบุคลากรที่จะต้อนรับ การอธิบาย การนำชม เส้นทางของการนำชม เอกสารและทัศนูปกรณ์ต่างๆ ที่จะให้ผู้เข้าชม อาหารและเครื่องดื่มที่จะต้อนรับ เหล่านี้ล้วนเป็นการสร้างความประทับใจให้กับผู้มาเยี่ยมชมเกิดความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร

2.4.7 ประเภทของสื่อประชาสัมพันธ์

ในการใช้สื่อให้เกิดประสิทธิผลของการประชาสัมพันธ์ นอกจากจะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของต้นทุนจากสื่ออื่นแล้ว ยังต้องคำนึงถึงว่าสื่อที่สร้างภาพลักษณ์อะไรให้กับองค์กร และสามารถเสริมสร้างภาพพจน์องค์กรให้ดีขึ้นหรือไม่ ตลอดจนคำนึงถึงผลว่าสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดของผู้รับสารด้วย

กัญญา ศิริสกุลและคณะ [20] แบ่งสื่อออกเป็น 5 ชนิด คือ

1. สื่อสิ่งพิมพ์ (Printed Media) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ (Newspapers) นิตยสาร (Magazine) วารสาร (Periodicals) แผ่นปลิว (Leaflet) แผ่นพับ (Folder) ป้ายประกาศ (Poster) เป็นต้น
2. สื่อโดยวาจา (Oral Communications) เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่เก่าแก่ที่สุดและยังใช้ได้ผลมากในทุกวันนี้ เป็นวิธีติดต่อที่ประหยัดและให้ข่าวสารได้ตรงเป้าหมาย คือการใช้คำพูดเป็นสื่อ ซึ่งมีได้ทั้งแบบที่เป็นทางการ เช่น การอภิปราย การประกาศข่าว และไม่เป็นทางการ ได้แก่ การสนทนา ปราศรัยต่างๆ ไปอย่างไรก็ตาม การประชาสัมพันธ์ที่ใช้การสื่อสารโดยวาจาจะให้ผลดีได้ นอกจากจะขึ้นอยู่กับการบรรยาย หรือการเผยแพร่ข่าวสารที่มีสาระและเป็นที่น่าสนใจของผู้ฟังแล้ว ยังขึ้นกับผู้ทำหน้าที่บรรยายด้วย
3. สื่อโสตทัศนูปกรณ์ (Audio Visual Media) ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เป็นต้น
4. การโฆษณาของสถาบัน (Institutional Advertising)
5. กิจกรรมพิเศษ (Special Event)

เสรี วงศ์มณฑา [23] แบ่งสื่อ ต่างออกไปเป็น 5 ชนิด สรุปได้ดังนี้

1. สื่อซื้อ (Paid Media) เป็นสื่อที่เราจะต้องเสียเงินซื้อ โดยมีการพิจารณาจากกลุ่มเป้าหมายว่าคือกลุ่มใด พิจารณาเรื่องคุณภาพและปริมาณ การเข้าถึงอย่างมีประสิทธิภาพ คู่ข้อจำกัดของสื่อธรรมชาติของสื่อ
2. สื่อผลิต (Produce Media) หมายถึงสื่อที่เราผลิตขึ้นมาเพื่อแจกจ่ายและเผยแพร่ตัวอย่างเช่นสารคดีวีดีทัศน์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ รายงานประจำปี แผ่นพับ
3. สื่อที่ได้เปล่า (Free Media) ในอดีตที่ผ่านมามีสื่อประชาสัมพันธ์ จะเป็นสื่อที่ได้เปล่า ซึ่งสื่อที่ได้เปล่านั้น เกิดขึ้นจากการที่เรากระทำการใดๆ ในองค์กรของเรา เพื่อที่จะให้มีค่าควรแก่การเป็นข่าว จึงทำให้มีผู้ที่ยินดีนำเรื่องราวของเราไปเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ เช่น การเผยแพร่รูปภาพ การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กร
4. สื่อกิจกรรม (Event Media) เป็นการทำการประชาสัมพันธ์โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดกิจกรรมพิเศษ การจัดนิทรรศการ การจัดประกวด การจัดการแข่งขัน การจัดงานฉลอง
5. สื่อบุคคล (Interpersonal Media) เป็นการทำการประชาสัมพันธ์โดยใช้บุคคลเป็นสื่อตัวอย่างเช่น การจ้างโฆษกประจำองค์กร

การประชุมการเลือกใช้สื่อมักมีวิธีการแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับประเภทของผู้รับ (Type of Audience) ลักษณะของข่าวสาร (Message) และขั้นตอนในกระบวนการยอมรับของผู้รับสาร หากเลือกและใช้สื่อแต่ละประเภทไม่เหมาะสมแล้ว ความสำเร็จของโครงการนั้นๆ อาจเป็นไปได้ยาก ในการส่งข่าวสารย่อมต้องอาศัยสื่อ (Media) เป็นเครื่องช่วยนำเนื้อหาข่าวสารไปยังผู้รับ ให้เกิดความเข้าใจชัดเจนถูกต้อง แต่การจะใช้สื่ออะไร อย่างไร ให้บังเกิดผลตามความต้องการนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายๆ ต้องทำความเข้าใจกับสื่อเหล่านั้นให้ดีเสียก่อน และจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงธรรมชาติและหน้าที่ของสื่อแต่ละชนิดเพื่อการวางแผนการใช้ที่เหมาะสม [24]

2.4.8 การประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ในยุคศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคแห่งโลกไร้พรมแดน สื่ออินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นมาทัดเทียมกับสื่อมวลชน องค์กรขนาดใหญ่ทั้งของรัฐและเอกชนเริ่มให้ความสนใจทำประชาสัมพันธ์และโฆษณาผ่านช่องทางสื่อสารสมัยใหม่ในรูปแบบของอินเทอร์เน็ตมากขึ้น โดยใช้เป็นสื่อเสริมจากสื่ออื่นๆ เพื่อการประชาสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายสากลทั่วโลก ตลอดจนเพื่อการสร้างภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์องค์กร การที่นักประชาสัมพันธ์จะนำสื่ออินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นสื่อสมัยใหม่ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับกระแสของโลกในศตวรรษใหม่และสอดคล้องเหมาะสมกับลักษณะสำคัญหรือ ธรรมชาติของสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อให้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการดำเนินงาน

ประชาสัมพันธ์ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด นักประชาสัมพันธ์ควรพิจารณาประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้ ประถม ฤกษ์กลาง [25]

2.4.8.1 ลักษณะของผู้รับสารในอินเทอร์เน็ต กลุ่มผู้รับสารเป้าหมายในการประชาสัมพันธ์ผ่านอินเทอร์เน็ตจะมีลักษณะเฉพาะดังนี้ คือ

1. มีการศึกษาค่อนข้างดี มีทักษะด้านภาษาอังกฤษสูง มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ มีความสามารถในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและเป็นกลุ่มคนสมัยใหม่ จัดได้ว่าเป็นกลุ่มผู้รับสารที่มีสถานภาพทางสังคมในระดับสูง

2. เป็นผู้รับสารที่กระตือรือร้น (Active Receivers) ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เพราะต้องใช้ความกระตือรือร้นในการต่อเชื่อมเข้าอินเทอร์เน็ต

3. ค่อนข้างมีเวลาว่างพอสมควรเพราะการจะไปแสวงหาข้อมูลข่าวสารในอินเทอร์เน็ตย่อมต้องเป็นผู้ที่มีเวลาว่างจากภาระการงานประจำและชีวิตครอบครัว

4. ส่วนใหญ่กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมักเป็นนักเรียน นักศึกษา

5. ผู้รับสารจะเป็นผู้กำหนดเองว่าจะเลือกเข้าไปดูข้อมูลหรือยกเลิกการดูข้อมูล

6. ผู้รับสารส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านและที่ทำงานและใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการส่งรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้เพื่อการค้นหาข้อมูลติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวของหน่วยงานต่างๆ และเพื่อความเพลิดเพลิน

2.4.8.2 รูปแบบการทำประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต

1. การทำประชาสัมพันธ์ภายใน สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถใช้ดำเนินงานเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายใน เพื่อบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้ เพื่อการแจ้งข้อมูลข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กร เช่น ผู้บริหาร บุคลากร เจ้าหน้าที่ ซึ่งช่วยประหยัดกระดาษ เวลาที่ใช้ในการผลิตและจัดจำหน่ายและยังสามารถจัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายในไปยังกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กรได้อย่างรวดเร็วและถึงในเวลาพร้อมๆ กัน โดยสามารถแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ได้พร้อมๆ กันทั่วประเทศและทั่วโลก

2. การทำประชาสัมพันธ์ภายนอก นอกจากประสิทธิภาพในการใช้ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ภายในแล้ว สื่ออินเทอร์เน็ตยังสามารถใช้ดำเนินงานเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายนอก กลุ่มเป้าหมายภายนอก เช่น ลูกค้า ผู้ใช้บริการ สื่อมวลชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้สนใจ ซึ่งการจัดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต จะช่วยให้องค์การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรในด้านต่างๆ เช่น ประวัติความเป็นมาขององค์กร ลักษณะองค์กร การดำเนินงานขององค์กร ภาระหน้าที่ขององค์กร การบริหารงานองค์กร การจัดแบ่งสายงาน ผู้บริหาร

องค์กร สินค้า การบริการ การพัฒนาปรับปรุงองค์กรข่าวประชาสัมพันธ์องค์กร กิจกรรม ความเคลื่อนไหวขององค์กร

2.4.8.3 ประโยชน์ของการทำประชาสัมพันธ์ผ่านอินเทอร์เน็ต

การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต มีประโยชน์ต่อองค์กร ในด้านประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการให้บริการข้อมูลว่าการใช้บุคลากรฝ่ายประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถให้บริการข้อมูลได้เพียงครั้งละคนหรือกลุ่มเล็กๆ เท่านั้น แต่การให้บริการข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต สามารถให้ข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายได้หลากหลายกลุ่มเป้าหมาย เผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากได้ในเวลาพร้อมๆ กัน สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทั่วประเทศและโลก ซึ่งมีลักษณะเป็นการสื่อสารมวลชนหรือการสื่อสารไปยังคนจำนวนมากๆ ภายในเวลาพร้อมๆ กันด้วยความสะดวกรวดเร็ว ไม่ต้องเสียเวลา สถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ ไม่ต้องจ่ายค่าเนื้อที่ในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ ซึ่งเมื่อเทียบค่าใช้จ่ายกับสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์แล้ว มีอัตราค่อนข้างจะถูกกว่า นอกจากนี้ยังสามารถบรรจุข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ได้ปริมาณมาก และมีประสิทธิภาพในการส่งปฏิริยาป้อนกลับ (Feedback)

2.4.8.4 ข้อควรกระทำในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต

1. ควรระมัดระวังในเรื่องการสะกดการันต์ตัวหนังสือและข้อมูลตัวเลขให้ถูกต้อง เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นกับองค์กร
2. ถ้าต้องการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายทั่วโลก ก็ควรจะทำข้อมูลในเว็บบไซต์ (Website) ให้มีภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากภาษาไทย
3. ควรมีการปรับเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในเว็บบไซต์ (Website) อย่างรวดเร็วสม่ำเสมอ ซึ่งจะสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร ถึงแม้ว่าองค์กรจะมีเว็บบไซต์ (Website) ของตน แต่ถ้าไม่มีการปรับเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอให้ทันสมัยทันเหตุการณ์ ก็อาจจะนำมาซึ่งภาพลักษณ์ที่ไม่ดีแก่องค์กรได้ ฝ่ายประชาสัมพันธ์องค์กรจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ซึ่งหลักฐานการวิจัยได้พบว่ากลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ต้องการข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์และมีรูปแบบสีสันแปลกใหม่ องค์กรจึงควรจัดการปรับข้อมูลข่าวสาร พัฒนารูปแบบ สีสันของหน้าตาเว็บบไซต์ (Website) การให้บริการใหม่ๆ และหลากหลาย เช่น ให้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เกมส์ วอลเปเปอร์ (Wallpaper) การ์ดอิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ
4. มีการเชื่อมโยงไปยังเว็บบไซต์ (Website) อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นพันธมิตรกัน จะช่วยสร้างความสะดวกแก่ผู้เข้าชม
5. ควรจัดให้มีส่วนของการส่งข้อมูลความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ป้อนย้อนกลับมายังหน่วยงานได้โดยสะดวก ซึ่งจะช่วยให้ได้ปฏิริยาป้อนกลับ (Feedback) ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร

อาจใช้ประโยชน์ในการวิจัยหาข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์กร วิจัยประเมินผลในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เป็นการสร้างการมีส่วนร่วมกับกลุ่มเป้าหมายขององค์กร ตลอดจนเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับกลุ่มเป้าหมาย องค์กรได้อีกด้วย

6. นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตส่งรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้นถ้าจัดให้มีบริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในเว็บไซต์ (Website) ด้วย ก็จะช่วยให้ดึงดูดใจให้มีผู้เข้ามาเยี่ยมชมและใช้บริการมากขึ้น

7. สิ่งที่ควรพิจารณาอีกประการหนึ่งคือ การทำโปรแกรมให้เว็บไซต์ (Website) สามารถนับจำนวนผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ (Website) ซึ่งจะทำได้สามารถประเมินความนิยมเว็บไซต์ (Website) ขององค์กรได้

2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.5.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย [26] ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้

วรรณ วลัยวานิช [27] ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า หมายถึง การที่คนเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ และตลอดระยะเวลาเหล่านั้น ได้มีกิจกรรมต่างๆ เกิดขึ้น การไปเที่ยวชมสถานที่ที่สวยงามหรือทัศนียภาพแปลกๆ หรือเดินซื้อสิ่งของต่างๆ

การท่องเที่ยว [28] หมายถึงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือเพื่อหาความรู้ องค์การการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ (World Tourism Organization) กำหนดไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทาง โดยระยะทางมากกว่า 80 กิโลเมตรจากบ้าน เพื่อจุดประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจ

การท่องเที่ยว [29] เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำ โดยปกติ การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางของคนจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่ง

หนึ่ง เป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน หรือหาความรู้ ซึ่งครอบคลุมถึงการเดินทางเพื่อธุรกิจที่ผู้เดินทางยังมิได้ตั้งหลักแหล่งถาวร และมิได้รับราย ได้เพื่อยังชีพจากเจ้าของถิ่นปลายทางโดยการท่องเที่ยวยังเป็นผลรวมของประสบการณ์พิเศษกับสัมพันธภาพซึ่งเกิดการเดินทางและการพักผ่อนต่างถิ่นเป็นการชั่วคราว โดยมีได้ประกอบอาชีพ

2.5.2 ปัจจัยที่เป็นมูลเหตุจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยว

ในสมัยโบราณการเดินทางท่องเที่ยวของมนุษย์เป็นการเดินทางที่เกิดขึ้นโดยความจำเป็น เพราะยังมีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแน่นอน หรือบางครั้งเกิดจากต้องเดินทางไปทำสงครามหรือไปเผยแพร่ศาสนา ต่อมาเมื่อมนุษย์มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแน่นอน สภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การแสวงหาความสุขจากการท่องเที่ยวกลายเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตมนุษย์ เพราะมนุษย์ต้องการพักผ่อน ดังนั้นมูลเหตุจูงใจท่องเที่ยวนี้ก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละคน แต่ละช่วงเวลา แต่ละวัฒนธรรม แต่ละสังคม ฯลฯ [30]

จากเหตุผลดังกล่าว จะพบว่าการศึกษาในเรื่องของแรงจูงใจจะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมการท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจนี้ได้มีนักจิตวิทยาหลายคนได้คิดค้นขึ้นไว้มากมาย แต่บุคคลแรกที่ได้อธิบายทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายจนถึงทุกวันนี้คือ มาสโลว์ อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน [31] ทฤษฎีดังกล่าวมีสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ มนุษย์มีความต้องการ ความต้องการมีอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่าเรามีสิ่งเหล่านั้นอยู่แล้วหรือยัง ขณะที่ความต้องการใดมีการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการนี้ไม่มีที่สิ้นสุด และจะเริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นเป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมความต้องการของมนุษย์มีเป็นลำดับที่สำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้มีการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะมีผลเรียกร้องให้ตอบสนองทันที

การเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวมักจะมีแรงผลักดัน (Motivator) อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่ง แม็คอินทอร์ซ [32] ได้แบ่งแรงผลักดันดังกล่าวไว้ 4 ประการ ดังนี้ คือ

1. แรงผลักดันทางกายภาพ (Physical Motivation) เป็นแรงผลักดันเพื่อต้องการความผ่อนคลายด้านกายภาพ เป็นการพักผ่อนรูปแบบหนึ่ง เช่น กิจกรรมทางกีฬา การบำบัดทางการแพทย์ด้วยวิธีพิเศษ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของแต่ละบุคคล ในกรณีนี้ก่อให้เกิดการท่องเที่ยว เพื่อการรักษาสุขภาพ การพักผ่อน รวมไปถึงการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา เช่น การเล่นสกี ตกปลา ล่าสัตว์ เป็นต้น เพื่อให้พ้นจากภาวะการณ์ดำเนินชีวิตที่เคร่งเครียดและฉุกฉุน

2. แรงผลักดันทางวัฒนธรรม (Cultural Motivations) เป็นแรงผลักดันซึ่งก่อให้เกิดความปรารถนาในการเดินทางเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศอื่นๆ และชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศนี้

เป็นความอยากรู้อยากเห็นตลอดจนมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งแสดงออกในรูปของ ศิลปะ คนตรี วรรณกรรม และนิทานพื้นบ้าน เป็นต้น จึงเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมสิ่งสำคัญของประเทศอื่น ๆ เช่น โบราณสถาน วัฒนธรรม ประเพณี และการละเล่นต่างๆ เป็นต้น

3. แรงผลักดันระหว่างตัวบุคคล (Interpersonal Motivators) เป็นแรงผลักดันในลักษณะของ ความต้องการที่จะไปเยี่ยมญาติ เพื่อนฝูง หรือพบปะผู้คนที่มีความคิดใหม่ๆ หรือแสวงหาเพื่อน ต้องการหลบออกจากงานที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ หลีกหนีจากสภาพจำเจในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

4. แรงผลักดันทางเกียรติยศและสถานภาพ (Status and Prestige Motivators) เป็นแรงผลักดัน ในลักษณะที่แสดงถึงสถานภาพและเกียรติยศของบุคคล ซึ่งอยู่ในลักษณะของการเดินทาง เพื่อ ประกอบธุรกิจ ในตำแหน่งหน้าที่การงานของตน หรือเพื่อการศึกษาดูงาน ตลอดจนเพื่อความสำเร็จขั้น สูงในอาชีพของตนอีกด้วย

จากแรงผลักดันในการเดินทางทั้ง 4 ประเภท นี้ เป็นพื้นฐานในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการ ท่องเที่ยวของบุคคลทั่วไป แบ่งได้เป็น 8 ประการ คือ

1. เพื่อการพักผ่อนให้เกิดความสดชื่นทั้งร่างกายและจิตใจ (For Relaxation and Refreshment of Body and Mind) สำหรับชีวิตสมัยใหม่ที่เต็มไปด้วยความรีบเร่ง เคร่งเครียดและความเหน็ดเหนื่อย ต่อภาระกิจการงาน

2. เพื่อการรักษาสุขภาพ (For Health Purposes) เช่น การพักผ่อนต่างๆ การบำบัดด้วย วิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ การอาบน้ำแร่ สปา การนวดแผนไทยการอบแดดเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

3. เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬา (For Active Participation in a Wide Variety of Sport) เช่น การเดินแข่งขัน การปีนเขา การเล่นสกี เล่นเรือใบ ตกปลา ล่าสัตว์ เป็นต้น

4. เพื่อความพอใจและความสนุกสนานตื่นเต้นส่วนตัวเป็นครั้งคราว (For Sheer Pleasure, Fun and Excitement) ในลักษณะที่เป็นช่วงวันหยุดพักผ่อน

5. เพื่อความสนใจในสิ่งสำคัญของประเทศอื่น (For Interest in "Foreign Parts, Especially in Places) โดยเฉพาะสถานที่ที่มีโบราณสถาน วัฒนธรรมที่เก่าแก่ หรือสถานที่ที่มีการเฉลิมฉลองในด้าน ศิลปะ การดนตรี การละคร เป็นต้น

6. เพื่อเหตุผลระหว่างตัวบุคคล (For Interpersonal Reasons) เช่น การไปเยี่ยมญาติ การ แสวงหาเพื่อนใหม่ๆ การหลบหนีจากการพบปะสนทนาที่ซ้ำซากจำเจต่างๆ

7. เพื่อเหตุผลทางด้านจิตใจ (For Spiritual Purposes) เช่น การประกอบพิธีทางศาสนาใน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์

8. เพื่อเหตุผลทางธุรกิจและอาชีพ (For Professional or Business Reasons) เช่น การเข้าร่วม ประชุมระหว่างประเทศในสาขาอาชีพเดียวกัน การสัมมนาของสมาชิกที่สังกัดในองค์กรเดียวกัน เป็นต้น

2.5.3 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

2.5.3.1 ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1. เป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศ
2. ช่วยลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ
3. ช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงาน
4. ก่อให้เกิดการกระจายรายได้
5. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของท้องถิ่น
6. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการกระตุ้นการผลิต

2.5.3.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคมของประเทศ

1. ช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่น
2. ช่วยสร้างความเจริญทางสังคมให้แก่ท้องถิ่น
3. ช่วยอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
4. ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา
5. ช่วยลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของชุมชนท้องถิ่น
6. ช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นนำทรัพยากรส่วนเกินที่ไร้ค่ามาประดิษฐ์เป็นสินค้าที่ระลึก
7. ช่วยสร้างสันติภาพและความสามัคคี

2.5.4 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย [26] ได้ให้ความหมายขององค์ประกอบของการท่องเที่ยวว่าเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้านคือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) บริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) และตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market or Tourist) แต่ละองค์ประกอบมีองค์ประกอบย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน เป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว จึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยทั้ง 3 เกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้ไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการหรือทัศนศึกษา ซึ่งอาจเป็นการใช้ประโยชน์โดยตรงและจากการบริการที่เกี่ยวข้อง โดยปกติทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่ใช้ไม่มีวันหมด เพราะรูปแบบการใช้มักเป็นการสัมผัสแต่ภายนอกโดยไม่มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรใดๆ หรืออาจมีการชดเชยได้อยู่ตลอดเวลา

อย่างไรก็ตาม ในการท่องเที่ยวที่เป็นจริงนั้น การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรมักมีการแปรรูปทรัพยากร และอาจไม่มีการคำนึงถึงการสูญเสีย หรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้น กับระบบย่อยต่างๆ รวมทั้งผลต่อสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในทางกลับกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นระบบอื่น ๆ เช่น ระบบชุมชน ระบบอุตสาหกรรม ฯลฯ อาจมีผลกระทบมาสู่ระบบท่องเที่ยวด้วย ดังนั้น การท่องเที่ยวที่ขาดระบบการจัดการที่ดีเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ประสบความสำเร็จได้เลย นอกจากองค์ประกอบภายในระบบแล้ว การท่องเที่ยวยังมีสิ่งแวดล้อมสำคัญที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอีกหลายประการ เช่น สภาพกายภาพและระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและการลงทุน สังคมและวัฒนธรรม องค์กรและกฎหมาย เป็นต้น

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่ขึ้นต่อคุณภาพของมนุษย์ ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งไม่สามารถแยกตัวออกจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจอื่น ๆ กระบวนการท่องเที่ยวได้พัฒนาจนเกิดเป็นสาขาที่สำคัญสาขาหนึ่งในระบบเศรษฐกิจ ที่มีผู้ซื้อและผู้ขาย (ให้บริการ) จนขยายตัวเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry) ที่ก่อให้เกิดรายได้ที่สำคัญของประเทศ ในช่วงที่เกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจหลายครั้ง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแม้ได้รับผลกระทบ แต่มักเป็นอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัวได้เร็ว และสามารถทดแทนภาวะชะงักงันทางเศรษฐกิจได้ดี

ดังนั้น ในระยะที่ผ่านมา การท่องเที่ยวจึงมุ่งเน้นมิติทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามการที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวควบคู่กับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสังคม ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่นเดียวกับการพัฒนาในสาขาการผลิตอื่นๆ

2.5.5 ประเภทการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแบ่งตามความสำคัญ และ สภาพแวดล้อม ได้ 12 ประเภทดังนี้ [26]

2.5.5.1 แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: (Eco-tourism) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น โดยอาจมีเรื่องราวทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง โดย การจัดการการท่องเที่ยวในแหล่งนั้น จะต้องมีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องมีกิจกรรมที่ส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศนั้น มีการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2.5.5.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ (Arts and Sciences Educational Attraction Standard) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยว ซึ่งมี

รูปแบบของการท่องเที่ยวที่ชัดเจนเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ที่เกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถเพิ่มเติมได้อีกมากมายตามความนิยมของคนในแต่ละยุคสมัย เมื่อมีการระบุดว่ากิจกรรมนั้นๆ สามารถให้ความรู้และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ ปัจจุบันมีปรากฏอยู่หลายๆ แห่ง ตัวอย่าง เช่น พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และ MICE (Meeting & Incentives & Conventions & Exhibitions) เป็นต้น

2.5.5.3 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Attraction)

หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนา รวมถึงสถานที่หรืออาคารสิ่งก่อสร้างที่มีอายุเก่าแก่หรือเคยมีเหตุการณ์ สำคัญเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ กำแพงเมือง คูเมือง พิพิธภัณฑ์ วัด ศาสนสถาน และสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางศิลปะและสถาปัตยกรรม

2.5.5.4 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction) หมายถึง

สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ อาจจะเป็นความงดงามตามสภาพธรรมชาติ ความแปลกตาของสภาพธรรมชาติ สันฐานที่สำคัญทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ ของท้องถิ่น นั้นๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ (Special Environmental Features) หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทาง วิชาการก็ได้

2.5.5.5 แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ (Recreational Attraction)

หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อการพักผ่อนและเสริมสร้างสุขภาพ ให้ความสนุกสนาน รื่นรมย์ บันเทิง และการศึกษาหาความรู้ แม้ไม่มีความสำคัญในแง่ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม แต่มีลักษณะเป็นแหล่งท่องเที่ยวร่วมสมัย ตัวอย่างเช่น ย่านบันเทิงหรือสถานบันเทิง สวนสัตว์ สวนสนุกและสวนสาธารณะลักษณะพิเศษ สวนสาธารณะ และสนามกีฬา

2.5.5.6 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction) หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทาง

ศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วย งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดง ศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ชนเผ่า เป็นต้น ตัวอย่างของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยในประเภทนี้ได้แก่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานแสดงของช้างจังหวัดสุรินทร์ งานร่มบ่อสร้าง ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

2.5.5.7 แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติ ในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสำหรับแหล่งท่องเที่ยว
 ที่เขื่อนน้ำพุร้อนธรรมชาติ มีจุดประสงค์เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวประเภท
 น้ำพุร้อน ธรรมชาติอย่างชัดเจน โดยเน้นในด้านการกำหนดมาตรฐานที่จำเป็นสำหรับการบริการต่าง
 ๆ เนื่องจากการท่องเที่ยวประเภทนี้จะต้องคำนึงถึงด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เป็นสำคัญ
 และต้องไม่ส่งผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากน้ำพุร้อน จัดเป็นแหล่ง
 ท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติประเภทหนึ่ง ซึ่งหากไม่มีการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจน การดำเนิน
 กิจกรรมการท่องเที่ยวใดๆ อาจส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติได้ นอกจากนี้ การจัดทำ
 เกณฑ์มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติ ยังมีเป้าหมายเพื่อให้หน่วยงานที่
 รับผิดชอบดูแลแหล่งท่องเที่ยวได้นำไปใช้ เป็น เครื่องมือในการตรวจสอบมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว
 ของตน และยังสามารถใช้เป็นข้อมูล ที่สำคัญเพื่อประกอบการตัดสินใจ ของนักท่องเที่ยว รวมทั้งเป็น
 การเพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ น้ำพุร้อนธรรมชาติของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับทั้ง
 ในและต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

2.5.5.8 แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด (Beach Attraction) หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการ
 ท่องเที่ยว โดยมีชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์
 เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับ ธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อ
 การศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ได้แก่ การเล่นน้ำ
 การอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร เป็นต้น

2.5.5.9 แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีน้ำตกเป็น
 ทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและ
 นันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับ ธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย
 ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งน้ำตก ได้แก่ การว่ายน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร
 การเดินสำรวจน้ำตก การล่องแก่งการดูนก และการตกปลา เป็นต้น

2.5.5.10 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทถ้ำ แหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ หมายถึง สถานที่ที่เปิด
 ใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีถ้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมี
 วัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับ ธรรมชาติและอาจเสริม
 กิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น ในแหล่งท่องเที่ยว
 ประเภทถ้ำ ได้แก่ การเข้าชมบรรยากาศและหินงอกหินย้อยภายในถ้ำ การศึกษาด้าน โบราณคดีของ
 มนุษย์ยุคต่างๆ ที่เคยอาศัยในถ้ำ การนมัสการพระพุทธรูป การให้อาหารสัตว์ การปิกนิกและ
 รับประทานอาหาร เป็นต้น

2.5.5.11 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทเกาะ การประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะสามารถแบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบ ซึ่งมีจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด 47 ตัวชี้วัด โดยแต่ละตัวชี้วัดมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน จึงมีค่าคะแนนรวมทั้งสิ้น 235 คะแนน โดยการให้คะแนนจะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบคุณค่าด้านการท่องเที่ยวและความเสี่ยงต่อการถูกทำลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นแรงดึงดูดใจสำคัญสำหรับให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว ส่วนองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการมีความสำคัญของคะแนนรองลงมา และองค์ประกอบด้านศักยภาพในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวมีความสำคัญของคะแนน น้อยที่สุด

2.5.5.12 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทแก่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทแก่ง หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีแก่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน และมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ การล่องแก่ง การพายเรือ การพักผ่อน และการเดินป่า ซึ่งอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาธรรมชาติเข้าไปด้วย ได้แก่ การดูนก การสำรวจธรรมชาติ การศึกษาพันธุ์พืชต่างๆ เป็นต้น

2.5.6 ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงสถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งทีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่นดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น ประเพณีสงกรานต์ หรือชักพระทอดผ้าป่า และได้แบ่งประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยวตามลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 2 ประเภท [27]

2.5.6.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ (Natural Attraction) ทรัพยากรประเภทนี้นับว่าเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ อาจจะมีสวยงามหรือแปลกประหลาด เช่น น้ำตก น้ำพุร้อน ถ้ำ น้ำแร่ ชายหาด และอุทยานแห่งชาติ ซึ่งประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม

1. ทิวทัศน์ (Scenery) ทิวทัศน์ต่าง ๆ ทางธรรมชาติที่สวยงามและแปลกประหลาด จะเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าไปชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการคมนาคมสะดวกสามารถเข้าถึงแหล่งธรรมชาติได้ จะมีนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมบริเวณนั้นมากยิ่งขึ้น

2. สัตว์ป่า (Wildlife) สัตว์ป่าเป็นส่วนหนึ่งของความงดงามทางธรรมชาติที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มาก เพราะชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์ป่าเป็นสิ่งที่น่าหาคำรู้และนับวันจะหมดไป แต่ยังคงมีที่ให้นักท่องเที่ยวได้ คือ แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติ

3. สภาพภูมิอากาศ (Climate) ลักษณะอากาศที่ต่างไปจากถิ่นเดิมของตน จะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้นมาได้ เช่น ฤดูร้อนผู้คนจะเดินทางไปยังบริเวณชายฝั่งทะเล

4. ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (Natural Phenomenon) เช่น การเกิดสุริยุปราคา

2.5.6.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Manufactured Attraction) จะมีลักษณะตรงข้ามกับทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น สวนสนุก ศูนย์การค้า โรงแรม ตลอดจนเทคโนโลยีที่ทันสมัย พระราชวัง ศาสนสถาน พิพิธภัณฑ์ ตลอดจนศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากเช่นกัน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย [26] แบ่งทรัพยากรท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยว ดังนี้

1. ประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ถ้ำ น้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติ ทะเล หาดทราย เกาะ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น

2. ประเภทโบราณวัตถุสถานและศาสนา ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑ์ ศาสนสถาน เป็นต้น

3. ประเภทศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรม เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งในลักษณะของงานพิธี งานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต เช่น งานสงกรานต์ หมู่บ้านชาวลี เป็นต้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย [26] ได้แบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวตามลักษณะเด่นของความน่าสนใจและกิจกรรมที่เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวออกเป็นหมวดหมู่ได้ 5 ประเภท คือ

1. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attractions) ได้แก่ สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ อนุสาวรีย์หรือสิ่งก่อสร้างที่เก่าแก่ พิพิธภัณฑ์ วัฒนธรรมรูปแบบใหม่ ๆ สถาบันทางการศึกษาหรือทางการเมือง ตลอดจนประเพณีทางศาสนาต่างๆ

2. แหล่งท่องเที่ยวที่แสดงออกถึงประเพณีต่างๆ (Tradition Attractions) ได้แก่ เทศกาลประจำชาติ ศิลปะหัตถกรรม คนตรี นิยายพื้นบ้าน ชีวิตและประเพณีดั้งเดิมของชนพื้นเมืองต่างๆ เป็นต้น

3. แหล่งท่องเที่ยวที่แสดงออกถึงความงดงามในรูปแบบต่างๆ ของภูมิประเทศ (Scenic Attractions) ได้แก่ สถานที่สวยงามตามธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ ชีวิตสัตว์ป่า ดอกไม้ และสวนไม้ประดับที่แปลก ๆ ชายทะเล และแหล่งท่องเที่ยวบนภูเขาต่างๆ เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ให้ความบันเทิง (Entertainment Attractions) ได้แก่ การเข้าร่วมหรือเล่นกีฬาต่างๆ การแสดงในส่วนสาธารณะ สวนสัตว์ หรือพิพิธภัณฑ์ ทะเลต่างๆ โรงละคร หรือโรงภาพยนตร์ แหล่งบันเทิงยามค่ำคืน ตลอดจนภัตตาคาร เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ (Other Attractions) เช่น สถานที่พักผ่อนสุขภาพประเภทต่างๆ สถานที่ที่เป็นบ่อน้ำร้อน มีการอาบน้ำแร่ ตลอดจนสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งไม่ปรากฏที่อื่น เป็นต้น

2.6 การหาคุณภาพของสื่อเว็บไซต์จากการวัดความพึงพอใจ

การหาคุณภาพเนื้อหา/การตรวจสอบคุณภาพสื่อเว็บไซต์ในด้านเนื้อหาบนเว็บไซต์ กาประชาสัมพันธ์ โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงา แบ่งข้อมูลออกเป็น 6 ส่วนด้วยกัน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปโรงแรม พังงา เบย์ รีสอร์ท พังงา
2. ประเภทบริหาร /ที่พัก/อบรมสัมมนา/นาเที่ยว ฯลฯ (รายละเอียดบริการ)
3. สิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรม พังงา เบย์ รีสอร์ท พังงา
4. Update ข่าวประชาสัมพันธ์/โปร โมชั่น
5. ติดต่อโรงแรม พังงา เบย์ รีสอร์ท พังงา / แผนที่การเดินทางมายัง โรงแรม
6. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงา

โดยการวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดคุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลที่ไม่อาจวัดได้โดยตรง การวัดความพึงพอใจจึงเป็นการวัดโดยอ้อม วิธีการวัดความพึงพอใจในงานปัจจุบันนี้มีหลากหลายวิธีด้วยกัน ซึ่งภินดา ชัยปัญญา [33] กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้หลายลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจสอบถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรงต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยา ท่าทางซึ่งวิธีนี้ต้องอาศัยการสังเกตอย่างจริงจังและมีแบบแผน จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของบุคคลเป็นความรู้สึกที่บุคคลนั้นได้รับความมุ่งหวังหรือที่คาดหวังไว้ ดังนั้น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อเว็บไซต์ ย่อมเป็นความรู้สึกในทางที่ดีที่สามารถตอบสนองความต้องการของข้อมูลการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ตนเองสนใจ ซึ่งเป็นไปตามคาดหวัง

สำหรับการศึกษาคั้งนี้ เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ที่ทำให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจที่สนใจทราบข่าวสารจากโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท พังงา และสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดพังงาได้โดยผ่านทางเว็บไซต์ของโรงแรม ซึ่งได้นำรูปแบบของแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลในการวัดความพึงพอใจในการเข้าใช้เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดพังงา และใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ในการหาคุณภาพของสื่อเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นครั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ต่อไป

2.6.1 ข้อมูลทั่วไปโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท พังงา

พังงาเบย์ รีสอร์ท เหมาะสำหรับผู้รักธรรมชาติ ต้องการพักผ่อนอย่างสงบในรีสอร์ท ที่ห้อมล้อมไปด้วยธรรมชาติที่สดชื่น ณ บริเวณอ่าวพังงาที่มีชื่อเสียง ซึ่งมีห้องพักให้ท่านเลือกทั้งห้องเตียงเดี่ยว เตียงคู่ ห้องสูทใหญ่ ห้องสูทเล็ก ภายในมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครัน อาทิ แอร์ โทรทัศน์ เครื่องทำน้ำอุ่น อ่างอาบน้ำ ฯลฯ ท่านสามารถเลือกพักผ่อนกับสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงแรมไม่ว่าจะเป็น สระว่ายน้ำที่สะอาดและใกล้ชิดธรรมชาติ ห้องสนุกเกอร์ที่กว้างขวาง (แอร์) อิ่มอร่อยกับอาหารเลิศรสกับห้องอาหาร 2 บรรยากาศ (ห้องแอร์และห้องอาหารริมน้ำ) ห้องจัดอบรมสัมมนา 2 แบบและมุมของที่ระลึกครบครันราคาเป็นกันเอง

2.6.2 รายละเอียดห้องพัก และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรม พังงา เบย์ รีสอร์ท

โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท ได้จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในโรงแรม ที่ทันสมัยและตรงตามความต้องการของท่าน อีกทั้งท่านยังได้เพลิดเพลินกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท ได้จัดเตรียมไว้ให้ และท่านสามารถหากิจกรรมเพื่อผ่อนคลายระหว่างวันได้กับสิ่งอำนวยความสะดวกดังนี้

- 24 Hrs Reception
- Banquet Facilities
- Car Parking
- Gift Shop/Shopping Arcade
- Laundry Service
- Meeting room (s)
- Outdoor Swimming Pool (s)
- Tennis Court (s)
- Wake-up call service
- Water Sport (s)

2.6.3 แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา

พังงา คือ จังหวัดที่เต็มไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งบนบกและใต้น้ำ โดยเฉพาะกลุ่มเกาะสวยงามที่วางตัวเรียงรายอยู่ในทะเลอันดามัน จนพังงาได้รับสมญานามว่าเป็นดินแดนแห่งป่าเกาะ รวมทั้งยังมีผืนป่าชายเลนหนาแน่นและอุดมสมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย [34]

2.6.3.1 อำเภอเมืองพังงา

1. ถ้ำพุงช้าง อยู่ในวัดประพาสประจิมเขต หลังศาลากลางจังหวัดพังงาสภาพภายในถ้ำมี หินงอก หินย้อย สวยงาม มีธารน้ำไหล ตลอดปี

2. ถ้ำถ้ำยี่สวรรค์และถ้ำลูกเสือ อยู่ในสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ริมถนนเพชรเกษมเยื้องกับ ศาลากลางจังหวัด เป็นถ้ำที่สามารถทะลุถึงกันได้โดยมีถ้ำถ้ำยี่สวรรค์อยู่ด้านหน้า ภายในถ้ำมีธารน้ำใส และมีหินงอกหินย้อย ด้านหน้าถ้ำเป็นสวนสาธารณะ

3. วนอุทยานสระนางมโนห์รา หรือธารน้ำตกสระนางมโนห์รา ใช้เส้นทางพังงา - ตะกั่วป่า จากตัวเมืองพังงา ไปประมาณ 5 กิโลเมตร แล้วแยกขวาข้างสถานีการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ไปอีก 3 กิโลเมตร ถึงบริเวณธารน้ำตก สภาพโดยทั่วไป เป็นป่าร่มรื่น มีธารน้ำตกที่เกิดจากลำธารไหลจากไหล่เขาตกลงสู่แอ่งใหญ่ ตลอดปี

4. อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อยู่ในเขตอำเภอเมือง และอำเภอตะกั่วทุ่ง ครอบคลุมพื้นที่ 250,000 ไร่ ประกาศเป็นเขตอุทยานฯ เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2524 การเดินทางใช้ทางหลวงหมายเลข 4 ซึ่งมุ่งไปสู่ตำบลโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง ห่างจากตัวเมืองประมาณ 5 กิโลเมตร แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 4144 อีก 2 กิโลเมตรถึงที่ทำการอุทยานฯ การเดินทางไปชมอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา โดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ 2 - 3 ชั่วโมง ซึ่งจะมีเรือนำเที่ยวไปยังเกาะปันหยี เขาพิงกัน เกาะตะปู ถ้ำลอด เกาะห้อง หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในบริเวณใกล้เคียง แล้วแต่จะตกลงกับเรือนำเที่ยว โดยมีที่ให้เช่าเรือหลายแห่งดังนี้

- ทำเรือค่านศุลกากร ใกล้โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท
- ทำเรือสุระกุล หรือทำเรือกระโสม ในอำเภอตะกั่วทุ่ง เป็นเรือหางยาว
- ทำเรือในบริเวณอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา เป็นเรือหางยาว
- เรือจุลาละ 6 - 8 คน เทียวละ ประมาณ 1,000 - 1,500 บาท
- น้ำตกโดนปริวรรต กิจกรรมล่องแก่ง ชีชีง ฯลฯ

2.6.3.2 อำเภอตะกั่วป่า

1. อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ ครอบคลุม เขตอำเภอท้ายเหมือง อำเภอกะปง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอเมือง เมื่อผ่านอำเภอตะกั่วป่าไป 33 กิโลเมตร จะถึงที่ทำการอุทยานฯ มีแหล่งท่องเที่ยวที่เรียกโดยทั่วไปว่า ชายหาดเขาหลัก ซึ่งอยู่ห่างจากตัวอำเภอตะกั่วป่า 25 กิโลเมตร ตามเส้นทาง

หมายเลข 4 (สายท้ายเหมือง - ตะกั่วป่า แล้วเลี้ยวซ้ายที่กิโลเมตร ที่ 56 - 57 ก่อนเข้าเขตอำเภอท้ายเหมืองจะเห็นเขาลูกหนึ่งชื่อเขาหลักมีศาลเจ้าพ่อเขาหลัก ตั้งอยู่บริเวณฝั่งตรงข้ามของเขาลูกจะเป็นชายทะเลเขาหลัก ซึ่งเป็นหาดหิน และหาดทรายสวยงาม ตลอดชายฝั่ง เช่น ชายหาดนางทอง หาดบางเนียง

2. แหลมปะการัง อยู่ระหว่างเส้นทางตะกั่วป่า - เขาหลัก จากตัวเมืองตะกั่วป่าอยู่ด้านขวามือ เลี้ยวเข้าไปจากถนนเพชรเกษมประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นหาดทรายที่มีคลื่นซัดซากปะการังเขากวาง หักขึ้นมาบนฝั่งจนเต็มหาดจนได้ชื่อหาดว่า "แหลมปะการัง" มีทิวสนเป็นแนวร่วมริ้น เหมาะสำหรับตั้งแคมป์พักผ่อนหย่อนใจ

3. หาดบางสัก จะอยู่ในท้องที่ตำบลบางม่วง ริมถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 76 - 77 มีทางแยกขวามือเข้าไปอีก 1 กม. หาดบางสักเป็นหาดทรายขาวสะอาดเป็นแนวยาว ร่วมริ้นด้วยทิวสน

4. น้ำตกโตนช่องฟ้า อยู่ระหว่างเส้นทางตะกั่วป่า - เขาหลัก เช่นเดียวกับแหลมปะการัง

5. เกาะคอเขา เป็นเกาะที่มีน้ำล้อมรอบเป็นทะเลน้ำลึกเดิมมีการค้าขายกับต่างชาติและมีฐานะเป็นกิ่งอำเภอ ต่อมาได้ลดฐานะเป็นตำบลขึ้นอยู่กับอำเภอกระบุรีระยะหนึ่ง แต่เพื่อความเหมาะสม ปัจจุบัน ตำบลเกาะคอเขา เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอตะกั่วป่า เดินทางเข้าสู่ตำบลได้ด้วยทางเรือ จะมีเรือรับจ้างและแพขนานยนต์ไว้บริการนักท่องเที่ยว โดยจะมีท่าเทียบเรือ ในหมู่ที่ 2 บ้านน้ำเค็ม ตำบลบางม่วง

2.6.3.3 อำเภอตะกั่วทุ่ง

1. วัดสุวรรณคูหา ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 2 ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง การเดินทางใช้เส้นทางสายพังงา - โคกกลอย (ทางหลวงหมายเลข 4) ไป 7 กม. ถึงหมู่ที่ 2 (กิโลเมตรที่ 31) อำเภอตะกั่วทุ่งจะมีถนน เข้าไปทางขวามืออีก 1 กิโลเมตร วัดสุวรรณคูหาชาวบ้านทั่วไปเรียกว่า วัดถ้ำ เป็นวัดที่น่าสนใจ และมีความสำคัญ มากวัดหนึ่งของจังหวัดพังงา เนื่องจากเป็นโบราณสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ในบริเวณที่ตั้งวัดมีเขาลูกหนึ่งชื่อเขาลูกนี้มีถ้ำใหญ่น้อยหลายแห่งทั้ง ถ้ำใหญ่ ถ้ำแจ้ง ถ้ำมืดและถ้ำแก้ว ถ้ำใหญ่ซึ่งอยู่ตอนล่างสุด เวลาเข้าถ้ำจะต้องผ่านก่อนเสมอ มีขนาดใหญ่กว่าถ้ำอื่น กว้างประมาณ 20 เมตรเศษ ยาวประมาณ 40 เมตรเศษ พื้นถ้ำเรียบ เพดานโค้งครึ่งวงกลมเหมือนประทุนเรือ ตลอดความยาวของถ้ำประดับด้วยกระเบื้องถ้วยจานเชิงลายคราม และเบญจรงค์ ซึ่งมีขนาดต่างๆ ถ้ำใหญ่ใช้เป็นวิหาร มีพระพุทธรูปปูนปั้นต่างๆ อยู่หลายองค์ ที่สำคัญคือ พระพุทธไสยาสน์ ขนาดยาว 7 วา 2 ศอก มีความสวยงามมาก

2. น้ำตกgramณู อยู่ใกล้กับวัดสุวรรณคูหา จากกิโลเมตรที่ 31 มีทางแยกขวาเข้าไปอีก 7 กม. น้ำตกgramณู เป็นน้ำตกขนาดกลางบริเวณโดยรอบเป็นป่ารก มีน้ำตกตลอดปี

3. ชายทะเลทำนุ่ จากทางหลวงหมายเลข 4 ต่อเข้า จังหวัดภูเก็ตโดยหลวงทาง หมายเลข 402 ก่อนถึงเกาะภูเก็ต บริเวณช่องแคบปากพระ จะมองเห็นหาดทรายทั้งด้านซ้ายและขวา

2.6.3.4 อำเภอท้ายเหมือง

1. อุทยานแห่งชาติเขาลำปี - หาดท้ายเหมือง ครอบคลุมพื้นที่ 45,000 ไร่ ประกาศเป็นอุทยานฯ เมื่อวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2529 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในเขตอุทยานแห่งชาติเขาลำปี - หาดท้ายเหมือง ได้แก่ น้ำตกลำปี ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ตำบลท้ายเหมือง ริมถนนเพชรเกษม (ทางหลวงหมายเลข 4) บริเวณกิโลเมตร ที่ 32 - 33 จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าไปอีก 1.5 กิโลเมตร น้ำตกลำปี เป็นน้ำตกขนาดกลางมี 3 ชั้น แต่ละชั้นมีความสูง ประมาณ 100 เมตร มีน้ำตกตลอดปี น้ำตกโดนไพร ที่บริเวณกิโลเมตร 28 - 29 จะมีทางแยกซ้ายเข้าไปอีก 7 กิโลเมตร แล้วเดินเข้าไปอีก 1 กิโลเมตร น้ำตกโดนไพร มีขนาดใหญ่มีน้ำตลอดปี การเดินทางไปชมน้ำตกโดนไพรนั้นควรไปชมในฤดูแล้ง

2. หาดท้ายเหมือง อยู่ในเขต อบต.ท้ายเหมือง มีถนนแยกขวาเข้าไปอีก 1.5 กิโลเมตร จากนั้นเข้าถนนเลียบริมชายหาดไปอีก 5 กิโลเมตร สภาพเป็นหาดทรายสะอาดขนานไปกับทางหลวง แผ่นดินมีความยาวกว่า 13 กิโลเมตร น้ำทะเลใสเล่นน้ำได้ เป็นที่ตั้งสนามกอล์ฟแห่งแรก ของจังหวัดพังงา ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ จะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ จึงมีประเพณีเดินดูเต่าในตอนกลางคืนเดือนหงาย

3. ศูนย์อนุรักษ์กลางโครงการอุทยานใต้ทะเลจุฬารักษ์ ตั้งอยู่ในกองเรือภาค 3 ทับละมู จังหวัดพังงา จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากร ธรรมชาติใต้ทะเลแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป เป็นอาคาร 2 ชั้น จัดแบ่งออกเป็น ส่วนที่ประทับและห้องทรงงานขององค์ประธาน สถาบันวิจัยจุฬารักษ์ ห้องอาหาร ห้องประชุม ศาลาการแสดง และห้องแสดงนิทรรศการซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกแบ่งเป็น 4 ห้อง ห้องที่ 1 แสดงจุดกำเนิดของโครงการ ห้องที่ 2 แสดงคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทางทะเล ห้องที่ 3 แสดงมิติใหม่ของการท่องเที่ยวไทย เชิงอนุรักษ์ ห้องที่ 4 แสดงจินตนาการภาพของโลกใต้ท้องทะเล ส่วนที่ 2 เป็นห้องนิทรรศการแหล่งความรู้ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่หมุนเวียนถ่ายถอด เรื่องราวเชิงสร้างสรรค์

4. บ่อน้ำพุร้อนบ้านบ่อदान ตั้งอยู่ที่ตำบลนาเตย ริมฝั่งทะเลอันดามันหากเดินทางจากภูเก็ต ผ่านสี่แยกตำบล โคกกลอย ตรงไปหลักกิโลเมตรที่ 6 จะเห็นทางเข้า ช้างโรงเรียนบ้านบ่อदान เข้าไปประมาณ 3 กิโลเมตร

2.6.3.5 อำเภอทับปุด เป็นอำเภอที่มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะแหล่งน้ำตก และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการเดินทางไปอำเภอทับปุด จากตัวเมืองพังงาตามเส้นทางสายเพชรเกษม ระยะทางประมาณ 26 ก.ม. แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ

1. วัดราษฎร์อุปถัมภ์ (วัดบางเหียง) ตั้งอยู่ในพื้นที่ ตำบลบางเหียง ห่างจากที่ว่าการอำเภอทับปุด ถนนเพชรเกษม 11 กิโลเมตร โดยเลี้ยวเข้าเส้นทางสายทับปุด - พนม วัดบางเหียงเป็นวัดที่มีสภาพแวดล้อมอันสวยงาม เพราะเป็นวัดที่มีภูเขาล้อมรอบ มีถาวรวัตถุที่สำคัญคือ พระบรมธาตุเจดีย์

นิมิตร ตั้งอยู่บนยอดเขาล้านเป็นเจดีย์รูปร่างคว่ำ รูปหล่อเจ้าแม่กวนอิมอั่งคางม และพระพุทธรูปองค์โต ซึ่งประดิษฐานอยู่บนยอดเขาใกล้เคียงกับ พระบรมธาตุเจดีย์นิมิตร และรูปหล่อเจ้าแม่กวนอิม

2. น้ำตกเต่าทอง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ 9 ก.ม. การเดินทางใช้เส้นทางสายเพชรเกษมเดินทางถึงหมู่ที่ 3 ตำบลบ่อแสน อำเภอทับปุด จะมีทางลูกรังแยกเข้าน้ำตกอีก 11 ก.ม. สามารถเล่นน้ำได้

2.6.3.6 อำเภอเกาะยาว

ประกอบด้วย 2 เกาะใหญ่ คือ เกาะขาวน้อย และเกาะยาวใหญ่ล้อมรอบด้วยเกาะเล็ก ๆ เกาะขาวน้อย และเกาะยาวใหญ่ มีชายหาดที่น่าสนใจมากมายได้แก่

1. หาดโละป่าเรด ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดทรายร่มรื่นไปด้วยสวนมะพร้าว หาดทรายขาวละเอียดเป็นแนวยาวเหยียด ทางเหนืออ่าวมีแหลมประกอบด้วยโขดหินสวยงามลงเล่นน้ำทะเลได้ทุกเวลา

2. หาดป่าทราย อยู่ห่างจากเกาะขาวน้อยราว 7 กิโลเมตร หาดทรายขาวสะอาด มีทิวไม้ร่มรื่น สามารถลงเล่นน้ำได้โดยปลอดภัย ทิวทัศน์นอกฝั่งมองเห็นเกาะต่างๆ ของจังหวัดกระบี่

3. หาดท่าเขา มีหาดทรายประกอบด้วยโขดหิน นอกจากนี้ยังมีก้อนหินเล็กๆ หลากหลาย ลวดลาย ห่างจากฝั่งออกไปเล็กน้อยมีเกาะนาก ซึ่งเป็นเกาะเล็ก ๆ ยามน้ำลด สามารถเดินไปที่ขั้วเกาะนี้ได้โดยสะดวก บนเกาะมีไม้ป่า และกล้วยไม้ปกคลุมอยู่ทั่วไป

4. อ่าวคลองสน ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ หาดทรายร่มรื่นไปด้วยทิวสน ด้านซ้ายมือมีโขดหินเล็กหลากสีสวยงาม อ่าวนี้เล่นน้ำทะเลได้ และสามารถชมปะการังสวยงาม เวลान้ำลดสามารถหาหอยต่าง ๆ บริเวณชายหาดได้

5. อ่าวทราย ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดทรายละเอียดมีโขดหินสวยงาม เล่นน้ำได้ อ่าวล้าน ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดทรายสวยงามลงเล่นน้ำได้ ทิศเหนือของอ่าวเป็น หน้าผาชันน้ำลึก การคมนาคมทางบกไม่สะดวก ไปได้สะดวกเฉพาะทางเรือ

6. อ่าวหินกอง ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดร่มรื่นไปด้วยป่าไม้เขียว มีลูกปลากระเบนมากมาย ไม่เหมาะสมสำหรับการเล่นน้ำ

7. แหลมนกออก ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดทรายมีโขดหิน สามารถเล่นน้ำได้

8. เกาะไข่ เป็นเกาะเล็ก ๆ 2 เกาะ เรียกว่าเกาะไข่นอก และเกาะไข่ใน ทั้ง 2 เกาะมีหาดทรายขาว น้ำทะเลใส มีปลาสวยงาม และปะการัง การเดินทางไปเกาะไข่สามารถซื้อทัวร์จากบริษัทนำเที่ยว ในจังหวัดพังงา หรือบริษัทนำเที่ยวบริเวณเขาหลัก หรือเช่าเรือเหมาลำได้จากท่าเรือเกาะสิเหร่ท่าเรือแหลมหิน หรืออ่าวฉลอง จังหวัดภูเก็ต

2.6.3.7 อำเภอกะปง

1. น้ำตกถ้ำรู เป็นอุทยานแห่งชาติอยู่ในเขตป่าเทือกเขากระโด เป็นน้ำตกที่มีความสูง ขนาดกลางรวม 5 ชั้น เดินทางโดยใช้ทางแยกจาก ทางหลวง 4090 ผ่านที่ว่าการ อำเภอกะปง ไปยังหมู่บ้าน ถ้ำรู ประมาณ 9 กม. และเดินทางต่อไปยัง น้ำตกถ้ำรูอีก 1 กม.

2. น้ำตกหินลาด ห่างจากที่ว่าการอำเภอกะปงไปทางทิศตะวันออกเฉียงออกประมาณ 8 กิโลเมตร เกิดจากคลอง 3 คลอง คือ คลองบางใหญ่ คลองเขาไม้แก้ว และคลองมะละกอไหลมาบรรจบกัน เกิดเป็นน้ำตก - หินลาดที่มีโขดหินสวยงามธารน้ำใสสะอาด

3. วัดนารายณ์การาม อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอ ประมาณ 14 กิโลเมตร เป็นที่ประดิษฐาน เทวรูป พระนารายณ์ พระลักษมณ์และนางสีดา รูปสลักเหล่านี้มีความสำคัญเกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมาของเมือง “ตะโกลา” (ชื่อเดิมของเมืองตะกั่วป่า) และการเผยแพร่เข้ามาของวัฒนธรรมอินเดียในภูมิภาคแถบนี้ บ่อน้ำร้อนอำเภอกะปง อยู่ห่างจากตัวอำเภอ 8 กม. มีน้ำแร่ไหลผ่านทางอำเภอได้จัดบ่อ กัก-น้ำแร่ไว้ น้ำแร่มีอุณหภูมิประมาณ 65 องศาเซลเซียส

4. น้ำตกแสงทอง เป็นน้ำตกขนาดกลาง ห่างตัวเมือง พังงา 48 กม. ตรงข้ามโรงพยาบาลกะปง มีทางเข้า น้ำตกกระยะ ทาง 6 กม. น้ำตกแสงทองมีทั้งหมด 11 ชั้น เล่นน้ำได้ตลอดปี

2.6.3.8 อำเภอกระบุรี

1. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน อยู่ห่างจากตัวจังหวัดไปทางทิศตะวันตกประมาณ 50 กิโลเมตร เป็น หมู่เกาะเล็ก ๆ 9 เกาะ ในทะเลอันดามันเรียงลำดับจากเหนือมาได้ ได้แก่ เกาะบอน เกาะบางู เกาะสิมิลัน เกาะปายู เกาะเมียง (มี 2 เกาะติดกัน) เกาะปาหยัน เกาะปายัง เกาะหูง ที่ทำการ อุทยานฯ อยู่ที่เกาะเมียง เพราะเป็นเกาะที่มีน้ำจืดหมู่เกาะเหล่านี้ "ได้รับการยกย่องจากนิยายสารสกิน ไคฟวิ้งของอเมริกาว่ามีความสวยงามทั้งบนบกและใต้น้ำเป็น 1 ใน 10 ของสถานที่ท่องเที่ยวของโลกที่น่าสนใจ"

2. เกาะสิมิลัน เป็นเกาะใหญ่ที่สุดลักษณะอ่าวโค้งเหมือนเกือกม้าใต้ท้องทะเลอุดมไปด้วย ก้อนหิน และแนวปะการังสภาพหาดทรายเนื้อละเอียดสวยงามมากเหมาะสำหรับดำน้ำดูปลา และ ปะการัง ทางด้านเหนือของเกาะ มีก้อนหินขนาดใหญ่รูปร่างแปลกตามาก เช่น หินรูป รองเท้าบูท หิน รูปเรือใบซึ่งเป็นจุดชมวิวกี่สวยงาม

3. เกาะบางู หรือ เกาะหวัะกะ โลก สภาพใต้น้ำ เหมือนหุบเขาใต้น้ำที่เต็มไปด้วยทุ่งหญ้า ปะการัง หุบเหวลึก และฝูงปลา

4. เกาะหูง เป็นเกาะที่มีหาดทรายขาวสะอาดและยาว มากที่สุดในจำนวน 9 เกาะ เมื่อถึงฤดูวางไข่ของเต่าคือระหว่าง เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ จะมีร่องรอยของเต่าที่ขึ้น มาวางไข่ บน ชายหาดคล้ายกับรอยตีนตะขาบเล็ก

5. เกาะเมี่ยง เป็นเกาะขนาดใหญ่รองจากเกาะสิมิลัน เป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานฯ มีแหล่งน้ำจืด มีหาดทรายที่สวยงามเหมาะแก่การพักผ่อน

การเดินทาง และที่พัก ไปเกาะสิมิลัน สามารถติดต่อจองที่พักได้ที่ ที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน หมู่ 1 ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา โทร. 0 - 7659 - 5045 การเดินทาง จากท่าเรือทับละมุ อำเภอท้ายเหมืองใช้เวลา ในการเดินทาง 3 ชม. มีเรือขนาดใหญ่ ให้เช่า หรือติดต่อผ่านที่ทำการอุทยานฯ เช่นกัน ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเดินทางท่องเที่ยวทางทะเล อยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน หลังจากนั้น ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคมจนถึงตุลาคม ทางอุทยานจะปิดเกาะงดรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะไปลงเรือที่ท่าเรือทับละมุ จากทางหลวงหมายเลข 4 (ช่วงระนอง - พังงา) ช่วง ตำบลลำแก่น มีทางแยกขวาไปท่าเรือทับละมุอีกประมาณ 5 กิโลเมตร ก่อนถึงท่าเรือด้านซ้ายมือเป็นที่ตั้งของที่ทำการและศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน หากเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางจากสถานีขนส่งสายใต้ สามารถไปได้ทุกคันที่วิ่งสายระนอง - พังงา ลงที่ทางแยกไปท่าเรือทับละมุแล้วต่อรถรับจ้างมาที่ท่าเรือ ช่วงกลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนพฤษภาคม เป็นฤดูท่องเที่ยวมีเรือโดยสารจากท่าเรือทับละมุไปเกาะสิมิลันทุกวัน หากมาเป็นหมู่คณะสามารถเช่าเหมาเรือได้ หมู่เกาะสิมิลันอยู่ห่างจากฝั่งที่ท่าเรือทับละมุซึ่งเป็นจุดที่ใกล้ที่สุดประมาณ 70 กิโลเมตร แต่ก็มีเรือท่าเรือโดยสารธรรมดาและเรือเร็วบริการพานักท่องเที่ยวมาจากภูเก็ตด้วย หมู่เกาะสิมิลัน อยู่ห่างไกลจากฝั่ง มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่จำกัด การเดินทางไปเกาะสิมิลันจึงต้องติดต่อล่วงหน้าเท่านั้น การติดต่อและสำรองที่พัก ติดต่อบ้านพักที่ฝ่ายบริการบ้านพัก สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช โทร.0 - 2561 - 2918, 0 - 2561 - 2921, 0 - 2561 - 4292 - 4 ต่อ 746 หรือที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน โทร.0 - 7659 - 5045

6. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ประกอบด้วยเกาะ 5 เกาะ คือเกาะสุรินทร์เหนือ เกาะสุรินทร์ใต้ เกาะรี เกาะไข่ และเกาะกลางเป็นหมู่เกาะที่อยู่ติดกับ เขตแดนไทย - พม่ามีแนวปะการัง น้ำตื้นที่อุดมสมบูรณ์ และสวยงามมาก เหมาะเป็นแหล่งน้ำตื้นดูปะการัง

7. สถานที่น่าสนใจมี เกาะสุรินทร์เหนือ และเกาะสุรินทร์ใต้ ในเกาะนี้มีอ่าวทั้งหมด 10 กว่าอ่าวที่มีชื่อเสียงคือ อ่าวแม่ยาย หรือแม่ใหญ่ เป็นอ่าวที่มีคลื่นลมสงบและมีขนาดใหญ่ที่สุด อ่าวลึกอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะสุรินทร์เหนือมีน้ำลึกจนเป็นสีเขียวเข้ม มีปะการังน้ำตื้นที่สวยงามมาก หมู่เกาะสุรินทร์มีชาวเลเผ่ามอแกนที่ยังดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมกลุ่มสุดท้ายในประเทศไทยที่บริเวณชายหาดเกาะสุรินทร์ใต้ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 ของทุกปีจะมีงานพิธีกรรมลอยเรือชาวเล บนเกาะมีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว รายละเอียดติดต่อที่ทำการอุทยานฯ โทร. 0 - 7647 - 2145 - 6 ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเดินทางท่องเที่ยวทางทะเล อยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน หลังจากนั้น ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคมจนถึงตุลาคม ทางอุทยานจะปิดเกาะงดรับนักท่องเที่ยว

การเดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงอำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ใช้ทางหลวงหมายเลข 4 ช่วงกิโลเมตรที่ 720 (ห่างจากตัวอำเภอกระบุรีประมาณ 6 กิโลเมตร) จะมีทางแยกไปท่าเรือกระบุรีอีกประมาณ 2 กิโลเมตร ถึงที่ทำการและศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ หากเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางจากสถานีขนส่งสายใต้สามารถไปได้ทุกคืนที่ผ่าน อำเภอกระบุรี ลงที่ทางแยกไปท่าเรือกระบุรีหรือที่ตัวอำเภอกระบุรีแล้วต่อรถมาที่ท่าเรือช่วงกลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนพฤษภาคม เป็นฤดูท่องเที่ยว มีเรือโดยสารจากท่าเรือกระบุรีไปเกาะสุรินทร์ทุกวัน ออกเวลา 9.00 น. ใช้เวลาประมาณ 3 - 4 ชั่วโมง และเที่ยวกลับออกจากเกาะสุรินทร์ เวลา 10.00 น. ถึงฝั่งประมาณ 14.00 น.

8. เกาะสุรินทร์มีพื้นที่จำกัดอยู่ห่างจากฝั่ง 60 กิโลเมตร มีสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยวจำนวนจำกัด การเดินทางไปเกาะสุรินทร์จึงต้องติดต่อล่วงหน้าเท่านั้น [12]

2.6.4 การวัดความพึงพอใจ

2.6.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

พวงเพชร เอี่ยมงูา [35] ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลในการทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

จรีรัตน์ ชาดิสง่า [36] กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวของแต่ละบุคคล ว่า ชอบใจ พอใจ ยินดี หรือมีเจตคติที่ดีที่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า เป็นผลต่อเนื่องจากการที่บุคคลได้ประเมินผลสิ่งนั้นแล้วว่า พอใจ ต้องการหรือดีและตรงใจ

รุ่งรพี สัจสมภาร [37] กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับและจะเกิดขึ้นเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป

ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลใดมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้ โดยทางอ้อม โดยการวัดของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2535 ได้ให้ความหมายคำว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ หมายความว่า พอใจ ชอบใจ คำว่า 50 “พอ” หมายความว่า เท่าที่

ต้องการ เติมความต้องการ ถูกชอบ เมื่อนำคำสองคำมาผสมผสานกัน คือ “พึงพอใจ” จึงหมายถึง ชอบใจถูกใจตามต้องการ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกชอบ หรือพอใจ หรือเจตคติที่ดีงามในเชิงการประเมินค่าของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ จนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

2.6.4.2 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะมีความพึงพอใจในงานมากน้อยเพียงใดจะต้องอาศัยองค์ประกอบของความพึงพอใจ ได้สรุปองค์ประกอบของความพึงพอใจไว้ 3 ประการ ได้แก่ [38]

1. อารมณ์ตอบสนองต่อสถานการณ์ทำงานนั้น
2. อารมณ์ตอบสนองต่อการเปรียบเทียบผลตอบแทนจริงจากการทำงานกับผลตอบแทนตามความคาดหวัง
3. อารมณ์ตอบสนองที่มีต่อลักษณะต่างๆ ของงานนั้น ได้แก่ ตัวงาน ค่าจ้าง โอกาสก้าวหน้า หัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน

2.6.5 การวัดความพึงพอใจ

ภนิกา ชัยปัญญา [39] กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้หลายลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจสอบถามความพอใจในด้านที่ต่างๆ
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรงต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง
3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยา ท่าทาง ซึ่งวิธีนี้ต้องอาศัยการสังเกตอย่างจริงจังและมีแบบแผนจากความหมายของความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของบุคคลเป็นความรู้สึกที่บุคคลนั้นได้รับตามความมุ่งหวัง หรือที่คาดหวังไว้ ดังนั้น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ขอบเป็นความรู้สึกในทางที่ดีที่ชื่นชอบพอใจ หรือประทับใจ ที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการไปสัมผัสจริงด้วยตนเองกับแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นไปตามที่คาดหวังไว้และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวแต่ละบุคคลต่อการจัดการสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ก็ย่อมแตกต่างกันออกไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่มีต่อเรื่องนั้นว่ามีมากน้อยเพียงใด

2.6.6 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

เมซนิญ กิจระการ [40] ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย มีดังนี้

2.6.6.1 ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2.6.6.2 ปัจจัยก้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และทำให้นักกเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่กระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ โดยมีครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานนั้น ซึ่งมีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนองเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มี แรงจูงใจในการทำกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและ ผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงาน จะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

2.6.7 ทฤษฎีความพึงพอใจ

คาร์เตอร์ วี กู๊ด [41] ได้ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ ไว้ว่าเป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความสนใจและทัศนคติต่อบุคคลที่มีคุณภาพและลักษณะสภาพของกิจกรรม

เซลล์เลย อ้างถึงใน กุลทลทพิทย์ มาลากุล ณ อยุรยา [42] สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้ มี 2 แบบของมนุษย์ คือความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบความรู้สึกทางบวก คือ ความรู้สึกอาจจะเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี่จะเป็นความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความรู้สึกนี้ก็เป็นผลต่อนุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพอใจ โดยความพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ ความพอใจ สามารถแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกทางบวกแบบต่างๆ ได้ และความรู้สึกทางบวกนี่ยังเป็นตัว ช่วยให้เกิดความพอใจเพิ่มขึ้นอีกด้วย

แอบเพิล ไวท [43] ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความสุขความสบายที่ได้รับจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เป็นความสุขความสบายที่เกิดจากการเข้าร่วม ได้รู้ได้เห็น ในกิจกรรมนั้นๆ

คาร์เตอร์ วี กู๊ด [41] กล่าวถึงระดับความพึงพอใจของลูกค้าว่าระดับความพึงพอใจจะมีความสัมพันธ์กับความแตกต่างระหว่างผลงานที่รับรู้กับความคาดหวัง ซึ่งลูกค้าสามารถรับรู้ถึงระดับความพึงพอใจ 3 ระดับดังนี้

1. ถ้าผลงานที่รับรู้ต่ำกว่าความคาดหวังลูกค้าจะเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ
2. ถ้าผลงานที่รับรู้เท่ากับความคาดหวังลูกค้าจะเกิดความรู้สึกพึงพอใจ
3. ถ้าผลงานที่รับรู้เท่ากับหรือสูงกว่าความคาดหวังลูกค้าจะเกิดความรู้สึกพึงพอใจอย่างมาก

หรือยินดี

Redney Arlyn Wickstrom อ้างถึงใน อรรถกิจ กรณิทอง [44] กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความพึงพอใจ คือ เพศ การศึกษา ประสบการณ์ในการร่วมหรือรับทราบกิจกรรม ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

วิลลิสทรี ھرรยางกุล [45] กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ความรู้สึกของเราที่ต้องสัมผัสกับโลกทัศน์เกี่ยวกับความหมายของการจัดการสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการจัดการสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึก ดี-เลว พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงานี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์สถานที่หรือหน่วยงานต่างๆ ที่ใช้งานระบบอินเทอร์เน็ต ดังนี้

ไพฑูรย์ กานต์ธัญลักษณ์ [46] การศึกษาเรื่องการพัฒนาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีคุณภาพระดับดี ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 3.50 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าเว็บเพจประชาสัมพันธ์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีคุณภาพและสามารถนำมาใช้เป็นสื่อเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารประชาสัมพันธ์ ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ให้กับอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ได้อีก รูปแบบหนึ่ง

สรรพพงศ์ จันทเลิศ [47] การศึกษาเรื่องการสร้างเว็บไซต์ท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อประมวลข้อมูลทางการท่องเที่ยวและจัดระเบียบข้อมูลให้ง่ายต่อการนำไปใช้ประโยชน์ และสร้างเว็บไซต์ที่ให้บริการข้อมูลทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ขั้นตอนการศึกษาเริ่มจากการประมวลข้อมูลการเที่ยวจังหวัดเชียงรายให้เป็นหมวดหมู่เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้คือข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลที่พัก ข้อมูลร้านอาหาร ข้อมูลการเดินทาง ข้อมูลร้านขายของที่ระลึกและข้อมูลโปรแกรมการท่องเที่ยว จากกลุ่มข้อมูลข้างต้นจึงได้มีการสร้างเว็บไซต์ เพื่อทดสอบการใช้งาน และใช้แบบสอบถามออนไลน์เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 252 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติร้อยละ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานในบริษัท มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ภูมิภาคที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าชมเว็บไซต์มากที่สุดคือภาคกลาง ส่วนใหญ่ต้องการนำข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการวางแผนการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลสถานที่พัก ข้อมูลร้านอาหาร ข้อมูลการเดินทาง และข้อมูลโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการวางแผนการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ส่วนข้อมูลของร้านขายของที่ระลึกผู้ตอบแบบสอบถามไม่นำไปใช้ในการวางแผนท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย จากการวิจัยพบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความต้องการข้อมูลที่เพียงพอเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการท่องเที่ยว ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตให้ความสำคัญกับรูปภาพเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนท่องเที่ยวและตัดสินใจ

เฉลิมพล สุทธิขณาการ [48] การศึกษาเรื่องการสร้างเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริการด้านสวัสดิการของบริษัท เอ.เอ็ม.เท็กซ์ จำกัด มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ 1) สร้างเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริการด้านสวัสดิการของบริษัท เอ.เอ็ม.เท็กซ์ จำกัด 2) ประเมินหาคุณภาพของเว็บไซต์การประชาสัมพันธ์การบริการด้านสวัสดิการของบริษัท เอ.เอ็ม.เท็กซ์ จำกัด 3) ประเมินหาความพึงพอใจเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริการด้านสวัสดิการของบริษัท เอ.เอ็ม.เท็กซ์ จำกัด เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย เว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริการด้านสวัสดิการ โดยผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ จำนวน 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59

อยู่ในเกณฑ์ดี และผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 อยู่ในเกณฑ์ดี จากนั้นจึงทำการทดลองเก็บข้อมูลเพื่อหาความพึงพอใจที่มีต่อเว็บไซต์ด้วยแบบประเมินความคิดเห็น โดยกลุ่มตัวอย่างตัวอย่างเฉพาะเจาะจง จำนวน 220 คน ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริการด้านสวัสดิการของบริษัท เอ.เอ็ม.เท็กซ์ จำกัด มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 อยู่ในเกณฑ์ดี ดังนั้นจึงสามารถนำเว็บไซต์ไปใช้ประโยชน์ได้

นิภาพร ชิมสร้อย [49] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การออกแบบเว็บเพจเพื่อการประชาสัมพันธ์กองบัญชาการศึกษานานาชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า การประเมินประสิทธิภาพเว็บเพจโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมาก และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในประเด็นเนื้อหา และการออกแบบอยู่ในระดับดี ในด้านเนื้อหาสอดคล้องกับภาพ ความชัดเจนของตัวอักษร ภาพช่วยสื่อความหมาย ให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลมีความเชื่อมโยงต่อเนื่องและชัดเจน นอกจากนี้ในการนำเสนอมีการจัดองค์ประกอบของภาพและข้อมูลอยู่ในระดับดีมาก

จิตรา วิษาช่าง [50] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การออกแบบและพัฒนาเว็บเพจเพื่อการส่งเสริมสมุนไพรไทย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความคิดเห็นต่อการออกแบบและพัฒนา เว็บเพจด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาตามลำดับ ด้านเทคนิคการผลิต ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความคิดเห็นต่อด้านเทคนิคการผลิตอยู่ในระดับมากที่สุด คือตัวอักษรที่ใช้มีความชัดเจน รูปภาพมีความสอดคล้องกับเนื้อหา การเชื่อมโยงข้อความมีความถูกต้องและเหมาะสม ด้านโครงสร้างของเว็บเพจมีความสวยงาม ด้านการเข้าถึงข้อมูล ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความคิดเห็นต่อด้านการเข้าถึงข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูลภายในเว็บเพจ และความรวดเร็วในการโหลดข้อมูล และด้านประโยชน์และคุณค่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้รับความรู้เพิ่มเติมจากข้อมูลบนเว็บเพจและข้อมูลที่ได้รับมีประโยชน์ต่อผู้ใช้

นพรัตน์ รัตนพงศ์ผาสุข [51] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาเว็บเพจเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำบึงบอระเพ็ด ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังจากศึกษาเว็บเพจ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเว็บเพจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเว็บเพจมีเนื้อหาและการใช้ภาษาในระดับดี และมีรูปแบบการนำเสนอในระดับดีมาก ดังนั้นเว็บเพจเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำบึงบอระเพ็ด จึงมีความเหมาะสมต่อการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเรื่อง พื้นที่ชุ่มน้ำสำหรับบุคคลที่ศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และสมควรที่จะนำไปเผยแพร่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พอสรุปได้ว่า การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงา นั้นสามารถช่วยในการแจ้งข้อมูลที่พิกและสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญๆ ในจังหวัด รวมถึงข้อมูลการเดินทางท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ ภายในจังหวัด ที่ได้การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้พร้อมแล้วนักท่องเที่ยว และผู้สนใจทั่วไปได้สามารถเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ได้มากยิ่งขึ้น โดยผ่านเว็บไซต์ในระบบอินเทอร์เน็ต

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
- 3.3 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ขอบเขตประชากร คือ นักท่องเที่ยวหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 จำนวน 143 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 70 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงา และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.2.1 แบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

3.2.2 เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

3.2.3 แบบประเมินคุณภาพเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วน

3.2.3.1 แบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาเว็บไซต์โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

3.2.3.2 แบบประเมินคุณภาพด้านสื่อเว็บไซต์โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

3.2.4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว/ ผู้ที่ค้นหาข้อมูลที่พักและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพังกา จากการชมเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท

3.3 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 การสร้างแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์

การสร้างแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา เพื่อใช้ในการสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยศึกษาจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา แล้วนำมาสร้างประเด็นสัมภาษณ์สอบถาม 2 ด้าน คือ

1. เนื้อหาของการประชาสัมพันธ์การให้บริการโรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา
2. ด้านการออกแบบสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา

3.3.1.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสร้างประเด็นการสัมภาษณ์
2. วิเคราะห์โครงสร้างรูปแบบ สำคัญทั้ง 2 ด้าน
3. สร้างแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา เพื่อสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 2 ด้าน

3.1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน คือ

- นางวรรณทิพย์ บุญชู ตำแหน่ง รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา
- นายสุปัญญา ชูเพชร ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- นายสุพงษ์ ศิริวรรณ ตำแหน่ง ผู้จัดการโรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท

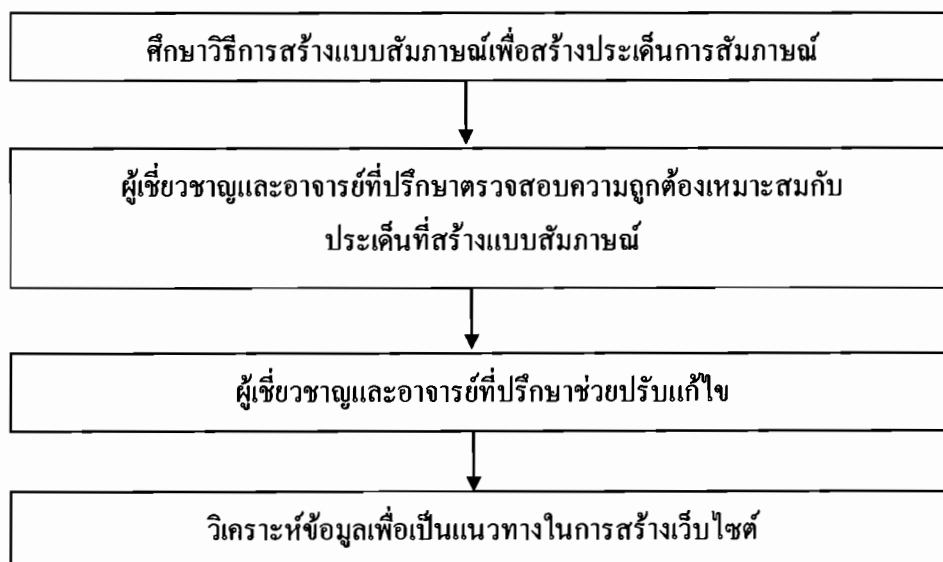
3.2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านโครงสร้างเว็บไซต์ จำนวน 3 ท่าน

- ผศ.ดร. จตุรงค์ เลาะห์เพ็ญแสง ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์
สถาปัตยกรรมและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ดร.กิริติ ดันเสถียร ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- นายสุริวัชร สุกลักษณ์ อาจารย์พิเศษประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

4. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

5. นำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและครอบคลุมของเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ฯ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความชัดเจนและเหมาะสม

จากขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ สามารถสรุปได้ดังนี้

รูปที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรม ฟังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

3.3.2 การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรม ฟังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรม ฟังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้าง โดยใช้ ADDIE Model เควิน ครูสซ์ (Kevin Kruse) [52] ในการสร้างซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.3.2.1 **ขั้นวิเคราะห์และวางแผน (A: Analysis and Planning)** การวิเคราะห์เพื่อสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรม ฟังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา ว่าเว็บไซต์ควรมีส่วนประกอบอะไรบ้าง เช่น ส่วนของที่พัก การนำเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงแรม โปรโมชัน แผนที่การเดินทางมายังโรงแรม หรือข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงา เป็นต้น ซึ่ง ผู้วิจัยจึงเริ่มกระบวนการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. สร้างแผนภูมิการระดมสมอง (Brain storm Chart) เพื่อค้นหาหัวข้อเรื่องที่จะมีในเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรม ฟังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงาซึ่งการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างเว็บไซต์นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้งทางด้านเนื้อหาและด้านสื่อการนำเสนอ เอกสาร หนังสือ

วารสาร ตลอดจนขอคำแนะนำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่อได้ข้อมูลเพียงพอ และครบถ้วนแล้ว จึงดำเนินการระดมสมอง ได้หัวข้อดังนี้

- ที่มาของโครงการ การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ทและแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

- ประเภทบริหาร/ ที่พัก/ อบรมสัมมนา/ นำเที่ยว ฯลฯ (รายละเอียดบริการ)
- สิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท พังงา
- Update ข่าวประชาสัมพันธ์/ โปรโมชั่น
- ติดต่อโรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท/ แผนที่การเดินทางมายังโรงแรม
- ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงา

2. จัดทำแผนภูมิหัวข้อเรื่องที่สัมพันธ์กัน (Concept Chart) ในขั้นนี้เป็นการพิจารณาประเด็นสรุปจากการสร้างแผนภูมิระดมสมอง เพื่อจัดรวบรวมหัวข้อเรื่องที่มีความสัมพันธ์ในกลุ่มเดียวกัน มีการตัดและเพิ่มหัวข้อเรื่องในบางส่วนเพื่อความเหมาะสมของเนื้อหา

3. แผนภูมิโครงข่ายเนื้อหา (Content Network) ใช้วิธีการเดียวกับ Network Analysis เป็นการกำหนดรูปแบบการไหลของเนื้อหา ซึ่งก็คือ การกำหนดหัวข้อก่อนและหลังของเนื้อหา

3.3.2.2 ขั้นการออกแบบ (D: Design Solution) ขั้นการออกแบบเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา ซึ่งการออกแบบหน้าจอแต่ละหน้าจอของเว็บไซต์ในรูปแบบ Storyboard และนำ Storyboard เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

3.3.2.3 ขั้นการพัฒนา (D: Development) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทำการสร้างเว็บไซต์ตามที่ได้ออกแบบไว้

2. นำเว็บไซต์ที่เสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและด้านสื่อเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเว็บไซต์ในเรื่องของความถูกต้องและความเหมาะสมครบถ้วนของข้อมูล ซึ่งมีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญดังนี้

1. การตรวจสอบคุณภาพเว็บไซต์โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา เป็นผู้มีความรู้ด้านข้อมูลเกี่ยวกับเว็บไซต์ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

- นางสุดฤทัย เลิศเกษม ตำแหน่ง ประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา

- นางลดาวัลย์ ช่วยชาติ ตำแหน่ง หัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

- นายสิทธิพงษ์ เพชรรัตน์ ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา

2. การตรวจสอบคุณภาพเว็บไซต์ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ เป็นผู้มีความรู้ทางด้านเว็บไซต์และสื่อในการประชาสัมพันธ์ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

- ผศ.ดร.จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์ สถาปัตยกรรมและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

- ผศ.ดร.ชรรค์ชัย ตูลละสกุล ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

- ดร.กิริติ ดันเสถียร ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

- นายชัชวาล ศิริพันธ์ ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

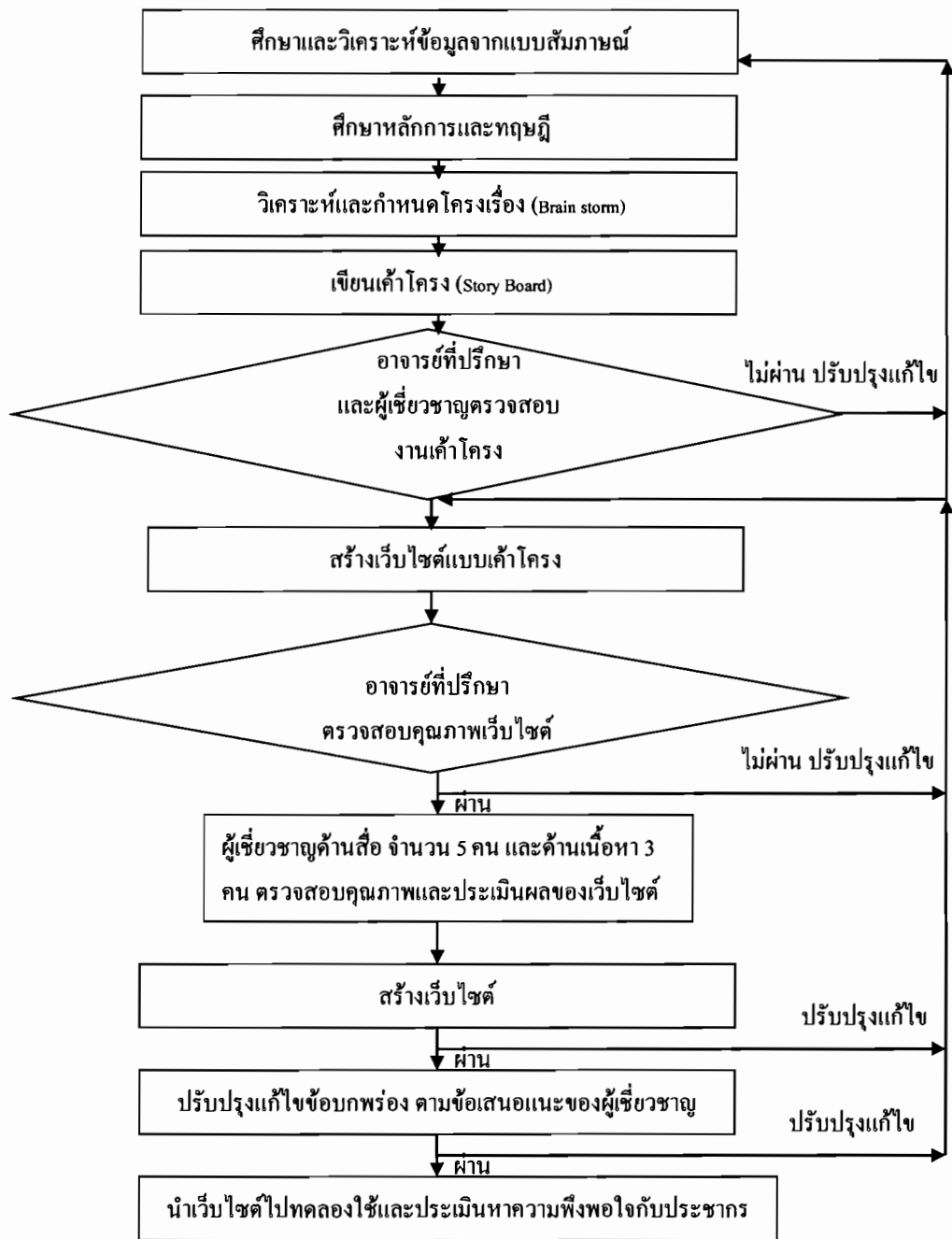
- นายสุริวัชร สุกลักษณ์ ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษประจำภาควิชา เทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ เป็นผู้ตรวจหาคุณภาพเว็บไซต์ โดยนำข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์ผล สรุปผล แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และหลังจากประเมินคุณภาพเว็บไซต์แล้วจึงนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของเว็บไซต์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

3.3.2.4 ขั้นตอนการนำเว็บไซต์ไปใช้ (I: Implementation) ในระหว่างการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรม พังงา เบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้นำเว็บไซต์ดังกล่าวไปทดลองใช้โดยกลุ่มตัวอย่าง คือแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One Evaluation) แบบกลุ่มเล็ก (Small Group Evaluation) และการทดลองภาคสนาม (Field Trial)

3.3.2.5 ขั้นตอนการประเมินผล (E: Evaluation) หลังจากนำเว็บไซต์ไปทดลองใช้แล้วจึงทำการประเมินผลว่าเว็บไซต์นี้มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้หรือไม่

ขั้นตอนสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้าง โดยใช้ ADDIE Model เควิน ครูสซ์ (Kevin Kruse) [52] สามารถสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

รูปที่ 3.2 ขั้นตอนการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

3.3.3 การสร้างแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาและสื่อการนำเสนอของเว็บไซต์

การสร้างแบบประเมินคุณภาพเนื้อหาและด้านสื่อการนำเสนอเว็บไซต์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการสร้างแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านสื่อการนำเสนอของเว็บไซต์
2. การวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยต้องการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเกี่ยวกับเว็บไซต์
3. การออกแบบและสร้างแบบประเมินคุณภาพโดยใช้ทฤษฎีของ ลิเคิร์ต (Likert) อ้างอิงใน สุมาลี จันทร์ชลอ แล้วจึงออกแบบประเมินสำหรับการประเมินคุณภาพ 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา และด้านสื่อการนำเสนอสำหรับแบบประเมินคุณภาพของเว็บไซต์ ได้กำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้ [53]

ระดับ 5	หมายถึง	ดีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	ดี
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	พอใช้
ระดับ 1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

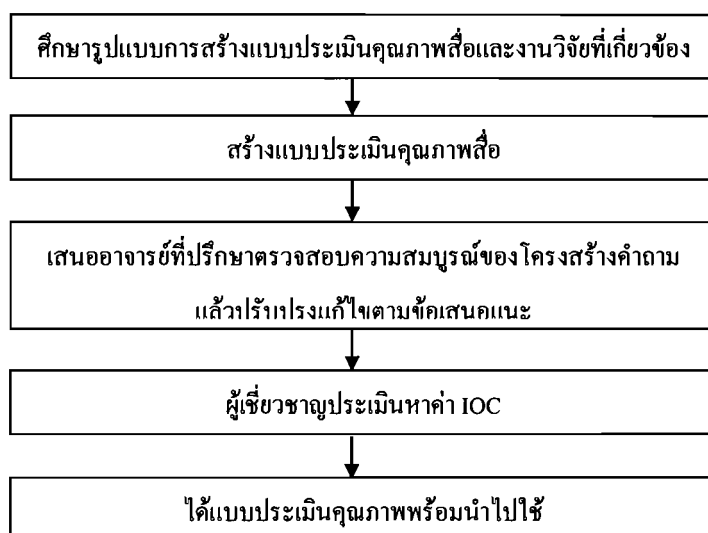
คะแนนที่ได้จากการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านสื่อการนำเสนอของเว็บไซต์ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณไปเปรียบเทียบกับค่าระดับน้ำหนักคะแนนดังต่อไปนี้ [53]

ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	4.50-5.00	หมายถึง เว็บไซต์มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	3.50-4.49	หมายถึง เว็บไซต์มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี
ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	2.50-3.49	หมายถึง เว็บไซต์มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	1.50-2.49	หมายถึง เว็บไซต์มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้
ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	1.00-1.49	หมายถึง เว็บไซต์มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุง

ค่าที่ยอมรับได้คือ 3.50 ขึ้นไปซึ่งแสดงถึงการสร้างเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา มีคุณภาพระดับมาก

4. นำแบบประเมินที่เสร็จเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม
5. นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้แบบประเมินคุณภาพพร้อมนำไปใช้

ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินดังต่อไปนี้

รูปที่ 3.3 ขั้นตอนในการสร้างแบบประเมิน

3.3.4 การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจโดยใช้ทฤษฎีของ ลิเคิร์ต (Likert) แล้วจึงออกแบบประเมินสำหรับการประเมินความพึงพอใจ

2. การออกแบบและสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยประเมินด้วยแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) สำหรับแบบประเมินความพึงพอใจได้กำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้ [53]

ระดับ 5	หมายถึง	พอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	พอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง	พอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	พอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	พอใจน้อยที่สุด

คะแนนที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณไปเปรียบเทียบกับค่าระดับน้ำหนักคะแนนดังต่อไปนี้ [53]

ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	4.50-5.00	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์พอใจมากที่สุด
ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	3.50-4.49	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์พอใจมาก
ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	2.50-3.49	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์พอใจปานกลาง
ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	1.50-2.49	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์พอใจน้อย
ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	1.00-1.49	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์พอใจน้อยที่สุด

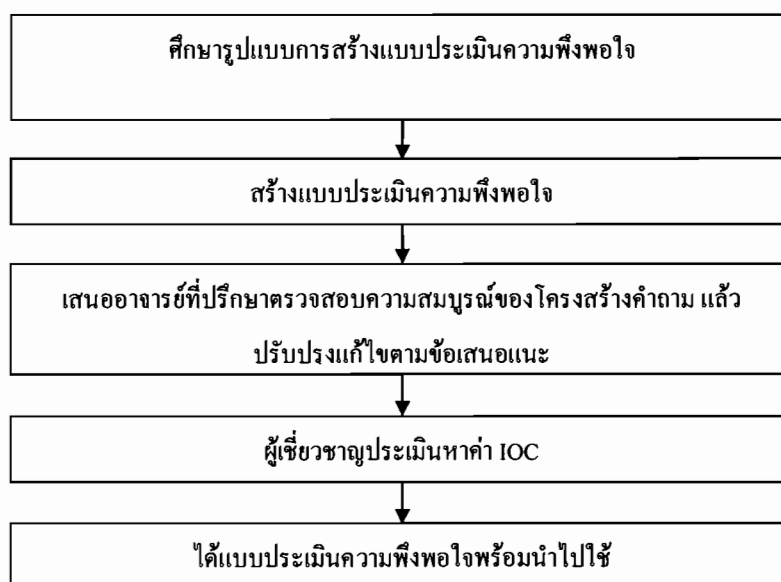
ค่าที่ยอมรับได้คือ 3.50 ขึ้นไป ซึ่งแสดงถึงการสร้างเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา ในระดับมาก

3. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่เสร็จเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมพร้อมทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความเที่ยงตรงของข้อคำถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. ได้แบบประเมินความพึงพอใจพร้อมนำไปใช้

จากขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ สามารถสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

รูปที่ 3.4 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

3.4 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาดำเนินการทดลองขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 นำเว็บไซต์ที่สร้างขึ้นไปประเมินความพึงพอใจกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 70 คน

3.4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินความคิดเห็นที่ได้จากผลการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง

3.4.3 นำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขเว็บไซต์และนำผลของการประเมินไปวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อสรุปและอภิปรายผลของการประเมินต่อไป

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญและข้อมูลจากแบบประเมินความคิดเห็นที่ได้จากผลการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์ผลหาคุณภาพ/ ความพึงพอใจของเว็บไซต์ด้วยวิธีทางสถิติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.5.1 วิธีการวิเคราะห์ผลโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างตามหลักสถิติ ซึ่งอาศัยสูตรคำนวณดังนี้ [54]

$$\text{สูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum fx}{\sum f}$$

เมื่อ \bar{x} = ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง

f = ค่าความถี่ของแต่ละคะแนน

x = คะแนนที่ได้ของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 วิธีการวิเคราะห์ผลโดยการคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างตามหลักสถิติ ซึ่งอาศัยสูตรคำนวณดังนี้ [54]

สูตร
$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n f(x - \bar{x})^2}{n}}$$

- เมื่อ
- S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - $\sum_{i=1}^n$ = ผลรวมของข้อมูลตั้งแต่ 1 ถึง n
 - \bar{x} = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 - x = คะแนนที่ได้ของแต่ละกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง
 - f = ความถี่ของคะแนน
 - n = จำนวนผู้ทำแบบประเมิน

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการสร้างเว็บไซต์และผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ตอนที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

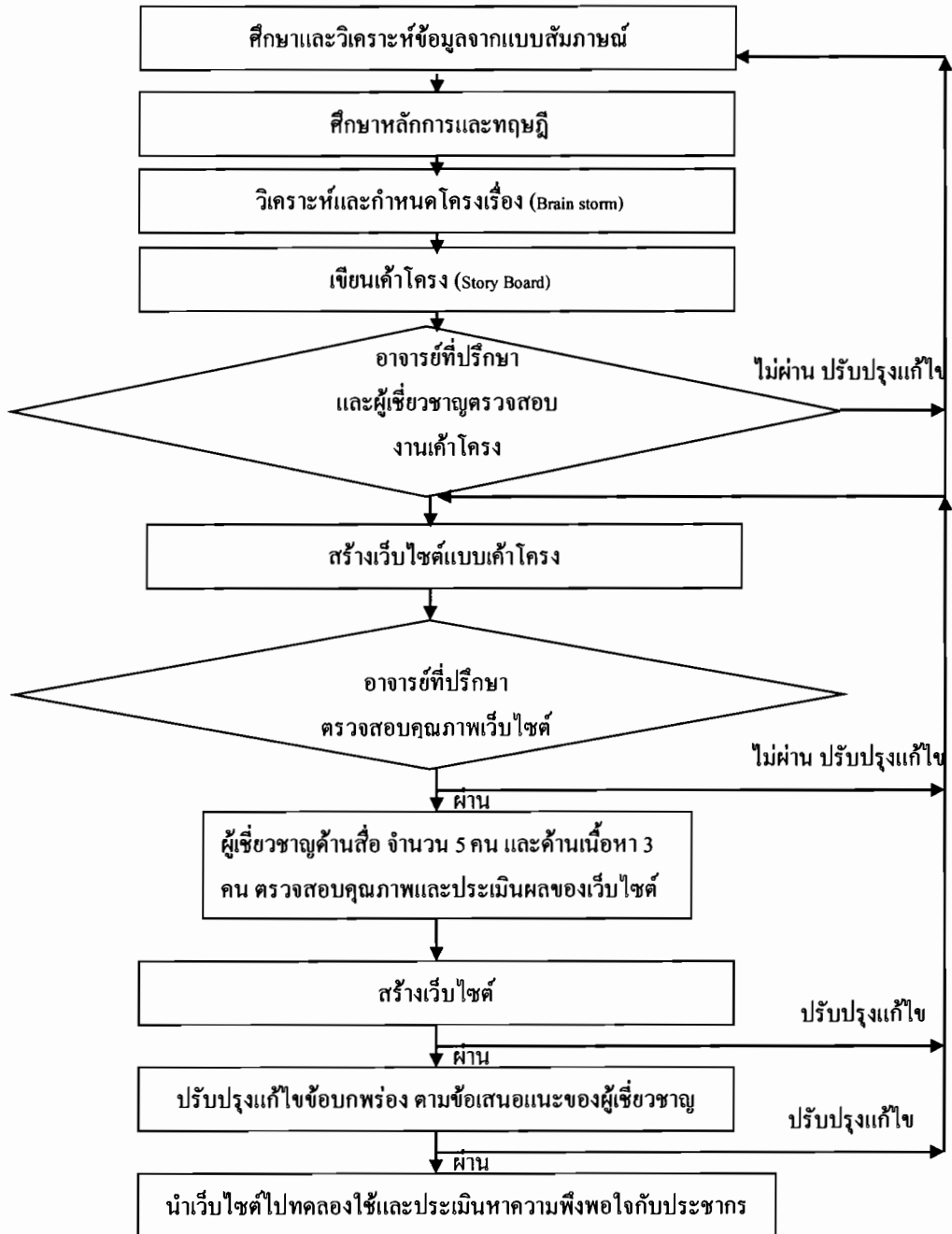
4.2.2 ตอนที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ ที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2.3 ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจงที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รายละเอียดของการวิเคราะห์จะนำเสนอด้วยตารางที่แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากตารางเฉพาะบางประเด็นที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของผลการวิจัยครั้งนี้

4.1 ผลการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

ผลการสร้างเว็บไซต์เป็นไปตามโครงสร้างของการสร้างเว็บไซต์ โดยใช้ ADDIE Model เควิน ครูสซ์ (Kevin Kruse) [52] ในการออกแบบ และได้ศึกษาข้อมูล พัฒนา ปรับปรุงและแก้ไขตามส่วนต่างๆ จนได้เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา และได้นำเว็บไซต์ไปทำการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ พร้อมวิเคราะห์และประเมินผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสามารถสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 ขั้นตอนการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท
และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 ตอนที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรม พังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในรูปของตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของ จังหวัดพังงา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รายการที่ประเมิน	ผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. ส่วนของความถูกต้อง			
1.1 ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับประเภทหัวข้อ	3.67	0.57	ดี
1.2 ความถูกต้องของการจัดลำดับเนื้อหา	3.67	0.57	ดี
1.3 ความถูกต้องของคำศัพท์ หรือภาษาราชการ	4.00	1.0	ดี
1.4 การนำเสนอเรื่องหลักของการบริการ	4.00	1.0	ดี
1.5 การนำเสนอเรื่องย่อยของการบริการ	3.67	0.57	ดี
ผลการประเมิน	3.76	0.73	ดี
2. ส่วนของภาพ			
2.1 ภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา	3.67	0.57	ดี
2.2 ภาพประกอบสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	3.33	0.57	ปานกลาง
2.3 ความน่าสนใจชวนให้ติดตาม	3.33	1.1	ปานกลาง
2.4 การจัดวางภาพในแต่ละหน้า	3.67	0.57	ดี
2.5 ความเหมาะสมของขนาดภาพประกอบ	3.67	0.57	ดี
ผลการประเมิน	3.53	0.64	ดี

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	ผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
3. ส่วนของเนื้อหา			
3.1 ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา เช่น เทคนิคการนำเสนอของเนื้อหา	4.00	1.0	ดี
3.2 ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละหน้า	4.00	1.7	ดี
3.3 ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหาที่มีความต่อเนื่อง	4.00	1.0	ดี
3.4 ความถูกต้องของเนื้อหา	3.67	0.57	ดี
3.5 ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	4.00	1.0	ดี
ผลการประเมิน	3.93	1.0	ดี
4. สรุปผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา			
4.1 ส่วนของความถูกต้อง	3.76	0.73	ดี
4.2 ส่วนของภาพ	3.93	1.0	ดี
4.3 ส่วนของเนื้อหา	3.53	0.64	ดี
สรุปผลการประเมิน	3.75	0.73	ดี

จากตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดี ในส่วนของภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.0 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดี และในส่วนของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดี และรวมคุณภาพทั้ง 3 ด้าน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับดี

4.2.2 ตอนที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ ที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา โดยเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในรูปของตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รายการที่ประเมิน	ผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. ส่วนของภาพ			
1.1 ความเหมาะสมของกราฟิกและภาพเคลื่อนไหวที่ใช้ประกอบ	4.60	0.54	ดีมาก
1.2 ลักษณะของสีและความน่าสนใจของภาพที่ใช้ประกอบ	4.60	0.54	ดีมาก
1.3 สี พื้นหลังของเว็บเพจ	5.00	0.00	ดีมาก
1.4 ขนาดความสมดุลของภาพกับหน้าจอ	4.80	0.44	ดีมาก
1.5 ระยะเวลาในการปรากฏภาพ	4.80	0.44	ดีมาก
ผลการประเมิน	4.76	0.35	ดีมาก
2. ส่วนของตัวอักษร			
2.1 รูปแบบของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ	4.20	0.44	ดี
2.2 ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ	4.60	0.54	ดีมาก
2.3 การใช้สีของตัวอักษร	4.60	0.54	ดีมาก
2.4 ความหนาแน่นของข้อความในแต่ละหน้า	4.20	0.44	ดี
2.5 ความเด่นของหัวข้อหรือส่วนที่เน้นความสำคัญ	4.20	0.44	ดี
ผลการประเมิน	4.36	0.41	ดี

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์
โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา
โดยนำเสนอเป็นคำเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	ผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ คุณภาพ
3. ส่วนของโปรแกรม			
3.1 ความเหมาะสมของการออกแบบการเชื่อมโยง (Hyper Ling)	4.40	0.54	ดี
3.2 ความสมบูรณ์ของการเชื่อมโยงของตัวอักษร	4.60	0.54	ดีมาก
3.3 การออกแบบให้มีความน่าสนใจชวนติดตาม	4.40	0.54	ดี
3.4 ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อผู้ใช้งาน	4.40	0.54	ดี
3.5 การเข้าถึงข้อมูล	4.80	0.44	ดีมาก
ผลการประเมิน	4.52	0.41	ดีมาก
4. ส่วนของเนื้อหา			
4.1 ความเหมาะสมของเนื้อหากับภาพประกอบ	4.80	0.44	ดีมาก
4.2 ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา	4.80	0.44	ดีมาก
4.3 ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละหน้า	4.60	0.54	ดีมาก
4.4 การจัดเนื้อหาสอดคล้องกับประเภทของหัวข้อ	4.80	0.44	ดีมาก
4.5 ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	4.60	0.54	ดีมาก
ผลการประเมิน	4.72	0.43	ดีมาก
5. สรุปผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ			
5.1 ส่วนของภาพ	4.76	0.35	ดีมาก
5.2 ส่วนของตัวอักษร	4.36	0.41	ดี
5.3 ส่วนของโปรแกรม	4.52	0.41	ดี
5.4 ส่วนของเนื้อหา	4.72	0.43	ดีมาก
สรุปผลการประเมิน	4.59	0.18	ดีมาก

จากตารางที่ 4.2 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดีมาก ในส่วนของตัวอักษร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดี ในส่วนของโปรแกรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดี และในส่วนของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดี และรวมคุณภาพทั้ง 4 ด้าน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับดี

4.2.3 ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง

ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจง ที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในรูปของตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง ที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รายการที่ประเมิน	ผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ส่วนของรูปแบบเว็บไซต์			
1.1 หน้าโฮมเพจมีความสวยงามน่าสนใจ	3.80	0.77	พอใจมาก
1.2 การจัดรูปแบบในเว็บไซต์ง่ายต่อการอ่าน และใช้งาน	3.80	0.60	พอใจมาก
1.3 ปริมาณเนื้อหามีความเหมาะสมกับหน้าเว็บเพจในแต่ละหน้า	3.61	0.62	พอใจมาก
1.4 รูปแบบและขนาดตัวอักษรอ่านได้ง่ายและเหมาะสม	3.57	0.71	พอใจมาก
1.5 ความถูกต้องในการเชื่อมโยงหน้าเว็บเพจ	3.63	0.66	พอใจมาก
1.6 ความพึงพอใจโดยรวมในการใช้เว็บไซต์นี้	3.76	0.71	พอใจมาก
ผลการประเมิน	3.69	0.52	พอใจมาก

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจง ที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	ผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
2. ส่วนของการประชาสัมพันธ์			
2.1 เนื้อหาและข้อมูลการประชาสัมพันธ์ต่างๆ มีประโยชน์	3.74	0.63	พอใจมาก
2.2 เนื้อหาและข้อมูลการประชาสัมพันธ์ต่างๆ ตรงกับความต้องการ	3.64	0.68	พอใจมาก
2.3 เนื้อหาและข้อมูลมีคำอธิบาย แนะนำบริการต่างๆ ชัดเจน	3.69	0.64	พอใจมาก
2.4 เนื้อหาและข้อมูลมีความทันสมัย น่าสนใจ	3.59	0.71	พอใจมาก
3. สรุปผลการประเมินของความพึงพอใจ			
3.1 ส่วนของรูปแบบเว็บไซต์	3.69	0.52	พอใจมาก
3.2 ส่วนของการประชาสัมพันธ์	3.65	0.53	พอใจมาก
สรุปผลการประเมิน	3.67	0.48	พอใจมาก

จากตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจง ที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของรูปแบบเว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับพอใจมาก และในส่วนของ การประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับพอใจมาก และรวมคุณภาพทั้ง 2 ด้าน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับพอใจมาก

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษางานวิจัยเรื่องการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่องการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1.1 เพื่อสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา

5.1.2 เพื่อประเมินคุณภาพของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา

5.1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา

5.2 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยเรื่องการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา สามารถสรุปผลการศึกษา ดังนี้

5.2.1 ผลของการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา

ผลการสร้างเว็บไซต์เป็นไปตามโครงสร้างที่ได้ศึกษาข้อมูล พัฒนา ปรับปรุงและแก้ไขตามส่วนต่างๆ จนได้เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ของจังหวัดพังงา และได้นำเว็บไซต์ไปทำการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ พร้อมวิเคราะห์และประเมินผลการวิเคราะห์

5.2.2 ผลจากการประเมินคุณภาพของเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

5.2.2.1 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏว่าคุณภาพทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความถูกต้อง ด้านภาพ และด้านเนื้อหา ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับดี

5.2.2.2 ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏว่าคุณภาพทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านภาพ ด้านตัวอักษร ด้านโปรแกรม และด้านเนื้อหา ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับดี

5.2.3 ผลจากการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง ที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏว่าคุณภาพทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านรูปแบบเว็บไซต์ และด้านการประชาสัมพันธ์ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับพอใจมาก

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยเรื่องการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

5.3.1 ผลของการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา ได้ผลการสร้างตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ คือ เพื่อประเมินคุณภาพ โดยผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านสื่อการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี อันเนื่องมาจากการใช้หลักการพัฒนาสื่อ 5 ขั้นตอนของ ADDIE Model ของ เควิน ครูซ [52] ซึ่งได้แก่ ขั้นตอนวิเคราะห์และวางแผน (A: Analysis and Planning) ขั้นตอนการออกแบบ (D: Design Solution) ขั้นตอนการพัฒนา (D: Development) ขั้นตอนการนำเว็บไซต์ไปใช้ (I: Implementation) และขั้นตอนการประเมินผล (E: Evaluation)

ทำให้เว็บไซต์ที่ได้มีคุณภาพดีและเมื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างก็ได้รับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในระดับพอใจมาก

5.3.2 ผลจากการประเมินคุณภาพของเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา ซึ่งการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏว่าคุณภาพทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความถูกต้อง ด้านภาพและด้านเนื้อหา ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับดี อันเนื่องมาจากการวิจัยได้มีขั้นตอนการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท อย่างเป็นระบบโดยใช้ ADDIE Model เควิน ครูซซ์ (Kevin Kruse) [52] ในการออกแบบซึ่งมีการขั้นวิเคราะห์และวางแผน (A: Analysis and Planning) ขั้นตอนการออกแบบ (D: Design Solution) ขั้นตอนการพัฒนา (D: Development) ขั้นตอนการนำเว็บไซต์ไปใช้ (I: Implementation) และขั้นตอนการประเมินผล (E: Evaluation) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมพล สุลักษณะการ [48] ที่ได้ออกแบบโดยใช้หลักการ 5 ขั้นตอนการออกแบบ คือ วิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนา การนำเสนอ รวมทั้งการประเมินผล ได้ผลการประเมินอยู่ในระดับดีเช่นเดียวกัน

ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการนำเสนอที่มีต่อการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา ซึ่งการประเมินคุณภาพด้านสื่อการนำเสนอ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ

เกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก อันเป็นผลมาจากผู้วิจัยได้สร้างเว็บไซต์โดยยึดขั้นตอนการออกแบบที่เป็นระบบ มีสื่อประกอบทั้งรูปภาพและภาพเคลื่อนไหวสามารถเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของข้อมูลได้ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของนิภาพร ยิ้มสร้อย [49] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การออกแบบเว็บเพจเพื่อการประชาสัมพันธ์ของบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า การประเมินประสิทธิภาพเว็บเพจโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมาก และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในประเด็นเนื้อหา และการออกแบบอยู่ในระดับดี ในด้านเนื้อหาสอดคล้องกับภาพ ความชัดเจนของตัวอักษร ภาพช่วยสื่อความหมาย ให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลมีความเชื่อมโยงต่อเนื่องและชัดเจน นอกจากนี้ในการนำเสนอมีการจัดองค์ประกอบของภาพและข้อมูลอยู่ในระดับดีมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตรา วิษาช่าง [50] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การออกแบบและพัฒนาเว็บเพจเพื่อการส่งเสริมสมุนไพรไทย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความคิดเห็นด้านเทคนิคการผลิตสื่ออยู่ในระดับมากที่สุด คือตัวอักษรที่ใช้มีความชัดเจน รูปภาพมีความสอดคล้องกับเนื้อหา การเชื่อมโยงข้อความมีความถูกต้องและเหมาะสม ด้านโครงสร้างของเว็บเพจมีความสวยงาม ด้านการเข้าถึงข้อมูล ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความคิดเห็นต่อด้านการเข้าถึงข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูลภายในเว็บเพจ และความรวดเร็วในการโหลดข้อมูล และด้านประโยชน์และคุณค่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้รับความรู้เพิ่มเติมจากข้อมูลบนเว็บเพจและข้อมูลที่ได้รับมีประโยชน์ต่อผู้ใช้

5.3.3 ผลจากการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ โรงแรมพางาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพางา

ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 70 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .48 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก อันเนื่องมาจากเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นแสดงข้อมูลต่างๆ ได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ดี การเข้าถึงข้อมูลทำได้สะดวก สอดคล้องกับงานวิจัยของนพรัตน์ รัตนพงศ์ผาสุข [51] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาเว็บเพจเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำบึงบอระเพ็ด ผลการการศึกษาพบว่า ภายหลังจากศึกษาเว็บเพจ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเว็บเพจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเว็บเพจมีเนื้อหา และการใช้ภาษาในระดับดี และมีรูปแบบการนำเสนอในระดับดีมาก ดังนั้นเว็บเพจเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำบึงบอระเพ็ด จึงมีความเหมาะสมต่อการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเรื่อง พื้นที่ชุ่มน้ำสำหรับบุคคลที่ศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และสมควรที่จะนำไปเผยแพร่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5.4 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา มีดังต่อไปนี้

5.4.1 จากผลการวิจัยพบว่าการประเมินคุณภาพของสื่อ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก เนื่องจากได้สร้างเว็บไซต์โดยยึดขั้นตอนการออกแบบที่เป็นระบบ มีสื่อประกอบทั้งรูปภาพและภาพเคลื่อนไหวสามารถเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของข้อมูลได้ชัดเจน ดังนั้นการสร้างเว็บไซต์ครั้งต่อไปควรสร้างอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ใช้ ADDIE Model เควิน ครูสซ์ (Kevin Kruse) [52] ในการออกแบบซึ่งมีการขั้นวิเคราะห์และวางแผน (A: Analysis and Planning) ขั้นการออกแบบ (D: Design Solution) ขั้นการพัฒนา (D: Development) ขั้นตอนการนำเว็บไซต์ไปใช้ (I: Implementation) และขั้นการประเมินผล (E: Evaluation) อันจะทำให้การสร้างเว็บไซต์มีคุณภาพตามที่ต้องการ

5.4.2 ควรใช้ภาพและเพลงประกอบภาพในการนำเสนอในเว็บไซต์เพื่อให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.5.1 ควรมีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายสังคม ร่วมกับการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์กับองค์กรส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล

5.5.2 ควรประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงาในรูปแบบของ E-Book ผ่านระบบแอนดรอยด์ หรือ IS

เอกสารอ้างอิง

1. กุลวดี ละม้ายจีน, 2551, เอกสารประกอบการสอนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, หน้า คำนำ.
2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552, การส่งเสริมการท่องเที่ยว [Online], Available: <http://thai.tourismthailand.org/about-tat>, [วันที่ 15 มกราคม 2556].
3. อุไร มากคณา, 2554, การประชาสัมพันธ์ผ่านอินเทอร์เน็ต [Online], Available : <http://www.learners.in.th/blogs/posts/471629>, [วันที่ 16 มกราคม 2556].
4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา, 2554, แผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2554-2556 [Online], Available : <http://www.phangngapao.go.th/>, [วันที่ 16 มกราคม 2556].
5. สารานุกรมเสรีวิกิพีเดีย, 2545, เครือข่ายคอมพิวเตอร์ [Online], Available : <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8% %E0%B9%8C>, [วันที่ 20 มกราคม 2556].
6. สุจิตราภรณ์ สำเภาอินทร์, 2555, ความหมายของระบบเครือข่าย [Online], Available : <http://saithammachannetwork.blogspot.com/>, [วันที่ 25 มกราคม 2556].
7. ชนวัฒน์ ดาวรกุล, 2551, ความหมายของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ [Online], Available : http://chummy-online.blogspot.com/2012/10/blog-post_17.html, [วันที่ 25 มกราคม 2556].
8. อิทธิเชษฐ ศรีลานนท์, 2548, หลักการพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ [Online], Available : http://home.kku.ac.th/samnat/network_system_01.html, [วันที่ 25 มกราคม 2556].
9. สารานุกรมเสรี วิกิพีเดีย, 2550, อินเทอร์เน็ต [Online], Available : <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD% %E0%B9%87%E0%B8%95>, [วันที่ 25 มกราคม 2556].

10. รณชิต ผลทิพย์, 2549, อินเทอร์เน็ตคืออะไร [Online], Available :
<http://school.obec.go.th/kudhuachang/les01.htm>, [วันที่ 25 มกราคม 2556].
11. สมฤดี บุญช่วยชู, 2554, ระบบอินเทอร์เน็ต และอินทราเน็ต [Online], Available :
<http://www.thaiall.com/internet/internet02.htm>, [วันที่ 28 มกราคม 2556].
12. เทวัญ ภูพานทอง, 2554, การสืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต [Online], Available :
<http://www.namonpit.ac.th/krutac/internet1/p1-2.htm>, [วันที่ 28 มกราคม 2556].
13. กิตติพันธ์ สมุทวนิช, ความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต [Online], Available :
http://www.aw.ac.th/web_html/001.htm, [วันที่ 29 มกราคม 2556].
14. สุจิตรา ทรัพย์รัตน์, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับระบบอินเทอร์เน็ต [Online], Available :
<http://media.rajsima.ac.th/sujittra/unit2.html>, [วันที่ 30 มกราคม 2556].
15. รณชิต ผลทิพย์, ความหมายของเว็บไซต์ [Online], Available :
<http://school.obec.go.th/kudhuachang/les07.htm>, [วันที่ 30 มกราคม 2556].
16. สารานุกรมเสรี วิกีพีเดีย, 2545, เว็บไซต์ [Online], Available :
<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%A7%E0%B9%87%E0%B8%9A%E0%B9%84%E0%B8%8B%E0%B8%95%E0%B9%8C>, [วันที่ 30 มกราคม 2556].
17. ปิยนันท์ อนุศาสนนันท์, ความรู้ด้านการออกแบบเว็บไซต์ที่ดี [Online], Available :
http://kmcenter.rid.go.th/kcitic/2011/index.php?option=com_content&view=article&id=326:2011-08-29-09-18-7&catid=60:2011-08-29-08-47-05&Itemid=31, [วันที่ 30 มกราคม 2556].
18. ส่วนประกอบของเว็บไซต์ที่ดี [Online], Available :
<http://www.hellomyweb.com/index.php/main/content/134>, [วันที่ 31 มกราคม 2556].
19. ลักษณา สตะเวทิน, 2540, หลักการประชาสัมพันธ์, บริษัทเฟื่องฟ้าพรินต์ติ้ง จำกัด, กรุงเทพฯ, หน้า 2.

20. กัญญา ศิริสกุลและคณะ, 2541, **หลักการประชาสัมพันธ์**, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ, หน้า 4-6, 11-17, 95.
21. เสรี วงศ์มณฑา, 2544, **108 การประชาสัมพันธ์**, บริษัท A.N.การพิมพ์, กรุงเทพฯ, หน้า 11.
22. วิจิตร อวาทะกุล, 2539, **ประชาสัมพันธ์หลักและวิธีปฏิบัติ**, พิมพ์ครั้งที่ 4, โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ, หน้า 103.
23. เสรี วงศ์มณฑา, 2542, **การประชาสัมพันธ์ ทฤษฎีและปฏิบัติ**, บริษัท ซีระฟิล์มแลโซเทกซ์ จำกัด, กรุงเทพฯ, หน้า 131-134, 167-181, 283.
24. อนันต์ธนา อังกินันท์, 2527, **การผลิตและการใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์**, พิมพ์ลักษณ์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ, หน้า 40.
25. ประทุม ฤกษ์กลาง, **การประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต** [Online], Available : http://pawit15.blogspot.com/2010/05/blog-post_16.html, [วันที่ 31 มกราคม 2556].
26. **การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย**, 2542, **การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว**, บริษัท อัมรินทร์ พรินตติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด, กรุงเทพฯ, หน้า 2-10.
27. วรณา วงษ์วานิช, 2539, **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**, เอกสารประกอบการการสอน, โรงพิมพ์ธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ, หน้า 17, 58-61.
28. สารานุกรมเสรี วิกีพีเดีย, 2545, **การท่องเที่ยว** [Online], Available : <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2% %A2%E0%B8%A7>, [2 กุมภาพันธ์ 2556].
29. เบญจมาศ อุทกศิริ, 2549, **ความหมายของการท่องเที่ยว** [Online], Available : http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/samutprakan/benjamas_u/tongteaw/sec03p01.html, [2 กุมภาพันธ์ 2556].

30. วินิจ วีรยางกูล, 2532, การจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, เอกสารประกอบการสอน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ, หน้า 34.
31. สมพงษ์ เกษมสิน, 2517, สารานุกรมบริหาร, โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ, หน้า 109.
32. McIntoch R.W, 1972, **Tourism: Principles Philosophies**, Ohio: Grid, p.52.
33. ภนิกา ชัยปัญญา, 2542, ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาส่งเสริมการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, หน้า 40.
34. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพังงา [Online], Available : <http://thai.tourismthailand.org/ข้อมูลจังหวัด/พังงา>, [วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2556].
35. พวงเพชร เอี่ยมภูงา, 2547, การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยโครงการงานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5, การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, หน้า 39.
36. จีร์รัตน์ ขาติสง่า, 2549, การพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่องการसान กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, หน้า 33.
37. รุ่งรพี สัจจสมภารม, 2549, การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบโครงการ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การขยายพันธุ์พืชในท้องถิ่นโดยไม่อาศัยเพศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, หน้า 48.
38. กาญจนา อรุณสุขรุจี, 2540, **จิตวิทยาทั่วไป**, สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ, หน้า 115.

39. ภนิกา ชัยปัญญา, 2542, ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการ
ปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย, วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
หน้า 59.
40. เจริญ กิจระการ, 2544, การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E,/E,) การ
วัดผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม, หน้า 44-51.
41. Carter V Good, 1973, **Dictionary of Education**, McGraw-Hill Book Company, pp.15, 40.
42. กุลชลทิพย์ มาลากุล ณ อยุธยา, 2526, การศึกษาเปรียบเทียบความพอใจระหว่างผู้อยู่อาศัยใน
แฟลตกับเรือนแถว กรณี โครงการเคหะชุมชนบางบัว 2, วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
หน้า 65.
43. Apple White P.B., 1956, **Organization Behavior**, Englewood Cliffs, Prentice-Hall, p.6.
44. อรรถกิจ กรณ์ทอง, 2535, ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการระบบสายตรวจศึกษากรณี
สถานีตำรวจภูธร ตำบลภูพิงคราชนิเวศ, การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, หน้า ข.
45. วิมลสิทธิ์ หารยางค์กุล, 2526, พฤติกรรมมนุษย์กับการจัดการสิ่งแวดล้อม, สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, หน้า 9.
46. ไพฑูรย์ กานต์รัฐลักษณะ, 2548, การพัฒนาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี,
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หน้า บทคัดย่อ.
47. สรรพงค์ จันทเลิศ, 2546, การสร้างเว็บไซต์ท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย, รายงานการค้นคว้า
แบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, หน้า
บทคัดย่อ.

48. เฉลิมพล สุลักษณ์การ, 2552, การสร้างเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์การบริการด้านสวัสดิการของ บริษัท เอ.เอ็ม.เท็กซ์ จำกัด, ปรินิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, หน้า บทคัดย่อ.
49. นิภาพร ยิ้มสร้อย, 2546, การออกแบบเว็บเพจเพื่อการประชาสัมพันธ์กองบัญชาการศึกษา, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, หน้า บทคัดย่อ.
50. จิตรา วิชาช่าง, 2545, การออกแบบและพัฒนาเว็บเพจเพื่อการส่งเสริมสมุนไพรไทย, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, หน้า บทคัดย่อ.
51. นพรัตน์ รัตนพงศ์ผาสุข, 2545, การพัฒนาเว็บไซต์เรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำบึงบอระเพ็ด, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมหิดล, หน้า บทคัดย่อ.
52. Kevin krute, **Introduction to Instructional Design and The ADDIE Model** [Online], Available: www.e-learningguru.com/articles/art2_1.htm, [วันที่ 2 มกราคม 2556].
53. สุมาลี จันทร์ชลอ, 2542, การวัดและประเมินผล, บริษัทพิมพ์ดี จำกัด, กรุงเทพฯ, หน้า 55.
54. ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 5, สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพมหานคร, หน้า 50, 65.

ภาคผนวก ก.

แบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

**แบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำ
แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา**

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____

อายุ _____ ปี เพศ ชาย หญิง

วุฒิการศึกษา _____

ตำแหน่ง _____

สถานที่ทำงาน _____

ประสบการณ์ในการทำงาน _____ ปี

2. ข้อคำถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1. ข้อมูลการให้บริการของ โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท ท่านเห็นว่าควรประกอบไปด้วยข้อมูลสำคัญ
อะไรบ้าง และควรมีลักษณะง่ายต่อการใช้งาน หรือเข้าถึงข้อมูลอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. เนื้อหาที่เหมาะสมของข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา ในความคิดของท่าน
เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูง ที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการแสดงความคิดเห็น และพิจารณาให้
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมรายละเอียดของแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัย

นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา

นักศึกษาระดับปริญญาโท

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

**แบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำ
แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ**

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____

อายุ _____ ปี เพศ ชาย หญิง

วุฒิการศึกษา _____

ตำแหน่ง _____

สถานที่ทำงาน _____

ประสบการณ์ในการทำงาน _____ ปี

2. ข้อคำถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

1. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวของส่วนจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น ข้อมูลที่พัก การเดินทาง ตลอดจนข้อมูลจำเป็นอื่นๆ ที่นักท่องเที่ยวควรรู้เพื่อเตรียมพร้อมเดินทางมาท่องเที่ยว โดยใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต ปัจจุบันมีความสำคัญอย่างไรในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของส่วนจังหวัด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ในความคิดของท่าน โครงสร้างของเว็บไซต์ที่เหมาะสมกับการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. ในความคิดของท่าน รูปแบบของการพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา ควรมีลักษณะอย่างไร

3.1 รูปแบบหน้าโฮมเพจ (ข้อมูลที่ต้องการ ความสวยงามและน่าสนใจ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ลักษณะการใช้งาน (เมนู การเชื่อมโยง รูปแบบของการจัดการภายในเว็บไซต์ที่ง่ายต่อการใช้)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญอื่นๆ หรือข้อควรคำนึงในการพัฒนาเว็บไซต์
 ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูง ที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการแสดงความคิดเห็น และพิจารณาให้
 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมรายละเอียดของแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัย

นางสาวสุพรรณมา คงฤทธิ์พิทยา

นักศึกษาปริญญาโท

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ภาคผนวก ข.

แบบประเมินคุณภาพเว็บไซต์สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

แบบประเมินคุณภาพ
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยว
ทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย (√) ลงในข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	ดีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	ดี
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	พอใช้
ระดับ 1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ส่วนความถูกต้องของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

รายการ	5	4	3	2	1
1. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับประเภทหัวข้อ					
2. ความถูกต้องของการจัดลำดับเนื้อหา					
3. ความถูกต้องของคำศัพท์ หรือภาษาราชการ					
4. การนำเสนอเรื่องหลักของการบริการ					
5. การนำเสนอเรื่องย่อยของการบริการ					

ส่วนของภาพบนเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

รายการ	5	4	3	2	1
1. ภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา					
2. ภาพประกอบสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน					
3. ความน่าสนใจชวนให้ติดตาม					
4. การจัดวางภาพในแต่ละหน้า					
5. ความเหมาะสมของขนาดภาพประกอบ					

(กรุณาพลิกหน้าต่อไป)

ส่วนของเนื้อหาภายในเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

รายการ	5	4	3	2	1
1. ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา เช่น เทคนิคการนำเสนอเนื้อหา					
2. ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละหน้า					
3. ลำดับชั้นในการนำเสนอเนื้อหาที่มีความต่อเนื่อง					
4. ความถูกต้องของเนื้อหา					
5. ความสมบูรณ์ของเนื้อหา					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
 (.....)
 วันที่.....

ข้อมูลส่วนตัวผู้ประเมิน

ชื่อ/นามสกุล _____

คุณวุฒิทางการศึกษา _____

ตำแหน่งงาน 1. _____
 2. _____

ตำแหน่งอื่นๆ 1. _____
 2. _____

สถานที่ทำงาน 1. _____
 2. _____

แบบประเมินคุณภาพ
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ
การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยว
ทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	ดีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	ดี
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	พอใช้
ระดับ 1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ส่วนของภาพบนเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

รายการ	5	4	3	2	1
1. ความเหมาะสมของกราฟฟิกและภาพเคลื่อนไหวที่ใช้ประกอบ					
2. ลักษณะของสีและความน่าสนใจของภาพที่ใช้ประกอบ					
3. สี พื้นหลังของเว็บเพจ					
4. ขนาดความสมดุลของภาพกับหน้าจอ					
5. ระยะเวลาในการปรากฏภาพ					

ส่วนของตัวอักษรบนเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจังหวัดพังงา

รายการ	5	4	3	2	1
1. รูปแบบของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ					
2. ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ					
3. การใช้สีของตัวอักษร					
4. ความหนาแน่นของข้อความในแต่ละหน้า					
5. ความเด่นของหัวข้อหรือส่วนที่เน้นความสำคัญ					

(กรุณาพลิกหน้าต่อไป)

ส่วนของโปรแกรมบนเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมฟังก์าเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจังหวัดพังงา

รายการ	5	4	3	2	1
1. ความเหมาะสมของการออกแบบการเชื่อมโยง (Hyperling)					
2. ความสมบูรณ์ของการเชื่อมโยงภาพและตัวอักษร					
3. การออกแบบให้มีความน่าสนใจชวนติดตาม					
4. ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อผู้ใช้งาน					
5. การเข้าถึงข้อมูล					

ส่วนของเนื้อหาบนเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์โรงแรมฟังก์าเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจังหวัดพังงา

รายการ	5	4	3	2	1
1. ความเหมาะสมของเนื้อหากับภาพประกอบ					
2. ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา					
3. ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละหน้า					
4. การจัดเนื้อหาสอดคล้องกับประเภทของหัวข้อ					
5. ความสมบูรณ์ของเนื้อหา					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
 (.....)
 วันที่.....

(กรุณาพลิกหน้าต่อไป)

ข้อมูลส่วนตัวผู้ประเมิน

ชื่อ/นามสกุล _____

คุณวุฒิทางการศึกษา _____

ตำแหน่งงาน

1. _____

2. _____

ตำแหน่งอื่นๆ

1. _____

2. _____

สถานที่ทำงาน

1. _____

2. _____

ภาคผนวก ก.

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บไซต์

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บ

สำหรับประชากร

การสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงพยาบาลพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
ของจังหวัดพังงา

คำชี้แจง : แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว หรือผู้ที่ค้นหาข้อมูลที่พักและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา จากการชมเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท กรุณาใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	พอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	พอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง	พอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	พอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	พอใจน้อยที่สุด

ด้านการจัดรูปแบบเว็บไซต์

รายการ	5	4	3	2	1
1. หน้าโฮมเพจมีความสวยงามน่าสนใจ					
2. การจัดรูปแบบในเว็บไซต์ง่ายต่อการอ่าน และใช้งาน					
3. ปริมาณเนื้อหา มีความเหมาะสมกับหน้าเว็บเพจในแต่ละหน้า					
4. รูปแบบและขนาดตัวอักษรอ่านได้ง่ายและเหมาะสม					
5. ความถูกต้องในการเชื่อมโยงหน้าเว็บเพจ					
6. ความพึงพอใจโดยรวมในการใช้เว็บไซต์นี้					

(กรุณาพลิกหน้าต่อไป)

ด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท

รายการ	5	4	3	2	1
1. เนื้อหาและข้อมูลการประชาสัมพันธ์ต่างๆ มีประโยชน์					
2. เนื้อหาและข้อมูลการประชาสัมพันธ์ต่างๆ ตรงกับความต้องการ					
3. เนื้อหาและข้อมูลมีคำอธิบาย แนะนำบริการต่างๆ ชัดเจน					
4. เนื้อหาและข้อมูลมีความทันสมัย น่าสนใจ					
5. การจัดหมวดหมู่ของเนื้อหาและข้อมูลสะดวกต่อการค้นหา					
6. ปริมาณของเนื้อหาและข้อมูลเพียงพอกับความต้องการ					
7. ความรวดเร็วในการเข้าถึงเนื้อหาและข้อมูล					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้ประเมิน

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ง.

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนงานภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

โทร.8566

ที่ศธ.5804.3/

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผศ.ดร.จตุรงค์ เลาะห์เพ็ญแสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาว สุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์
 อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ
 เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กำลังดำเนินการทำวิจัย เรื่อง “การสร้าง
 เว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
 ของจังหวัดพังงา” โดยมี ดร.สรกฤช มณีวรรณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และทางภาควิชา
 เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความสามารถและประสบการณ์
 เกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว จึงเรียนขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเป็นผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น
 ในการสร้างเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และทางภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. โสพล มีเจริญ)

ดูแลและกำกับงานบริหารงานทั่วไป งานวิชาการ

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อนักศึกษา

นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา

โทร. 089 7135372

บันทึกข้อความ

ส่วนงานภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

โทร.8566

ที่ศธ.5804.3/

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ชรรค์ชัย ตูลละสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาว สุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์
 อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ
 เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กำลังดำเนินการทำวิจัย เรื่อง “การสร้าง
 เว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมฟังก์าเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
 ของจังหวัดพังงา” โดยมี ดร.สรกฤษ มณีวรรณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และทางภาควิชา
 เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความสามารถและประสบการณ์
 เกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว จึงเรียนขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเป็นผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น
 ในการสร้างเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และทางภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.โสพล มีเจริญ)

ดูแลและกำกับงานบริหารงานทั่วไป งานวิชาการ

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อนักศึกษา

นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา

โทร. 089 7135372

บันทึกข้อความ

ส่วนงานภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

โทร.8566

ที่ศธ.5804.3/

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คร.กิริติ ตันเสถียร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาว สุพรรณษา คงฤทธิพิทยา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์
 อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ
 เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กำลังดำเนินการทำวิจัย เรื่อง “การสร้าง
 เว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
 ของจังหวัดพังกา” โดยมี คร.สรกฤษ มณีวรรณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และทางภาควิชา
 เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความสามารถและประสบการณ์
 เกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว จึงเรียนขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเป็นผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น
 ในการสร้างเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และทางภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.โสพล มีเจริญ)

ดูแลและกำกับงานบริหารงานทั่วไป งานวิชาการ
 ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อนักศึกษา

นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิพิทยา

โทร. 089 7135372

บันทึกข้อความ

ส่วนงานภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

โทร.8566

ที่ศร.5804.3/

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายชัชวาล ศิริพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาว สุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์
 อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ
 เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กำลังดำเนินการทำวิจัย เรื่อง “การสร้าง
 เว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
 ของจังหวัดพังกา” โดยมี ดร.สรกฤษ มณีวรรณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และทางภาควิชา
 เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความสามารถและประสบการณ์
 เกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว จึงเรียนขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น
 ในการสร้างเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และทางภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. โสพล มีเจริญ)

ดูแลและกำกับงานบริหารงานทั่วไป งานวิชาการ
 ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อนักศึกษา

นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา

โทร. 089 7135372

บันทึกข้อความ

ส่วนงานภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

โทร.8566

ที่ศธ.5804.3/

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสุริวัชร ศุภลักษณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาว สุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์
 อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ
 เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กำลังดำเนินการทำวิจัย เรื่อง “การสร้าง
 เว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์โรงแรมฟังก์าเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
 ของจังหวัดพังงา” โดยมี ดร.สรกฤษ มณีวรรณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และทางภาควิชา
 เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความสามารถและประสบการณ์
 เกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว จึงเรียนขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น
 ในการสร้างเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และทางภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. โสพล มีเจริญ)

ดูแลและกำกับงานบริหารงานทั่วไป งานวิชาการ

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อนักศึกษา

นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา

โทร. 089 7135372

ภาคผนวก จ.

ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์

**ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์
โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา**

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้สำหรับผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา เป็นผู้ประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา

โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

วิธีการใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC กับคำถาม

+1 เห็นด้วย 0 ปานกลาง -1 ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ จ.1 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา

รายการที่ประเมิน	เกณฑ์ที่ประเมิน			IOC	แปลผล
	+1	0	-1		
แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา					
1.ข้อมูลการให้บริการของโรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท ท่านเห็นว่าควรประกอบไปด้วยข้อมูลสำคัญอะไรบ้าง และควรมีลักษณะง่ายต่อการใช้งาน หรือเข้าถึงข้อมูลอย่างไร				0.67	ตรงตามเนื้อหา
2.เนื้อหาที่เหมาะสมของข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา ในความคิดของท่านเป็นอย่างไร				1.00	ตรงตามเนื้อหา
เฉลี่ยทุกด้าน				0.84	

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

วันที่/...../.....

**ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์
โรงแรมพางาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ**

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้สำหรับผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ เป็นผู้ประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์
โครงสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพางาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของ
จังหวัดพังงา

โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

วิธีการใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC กับคำถาม

+1 เห็นด้วย 0 ปานกลาง -1 ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ จ.2 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงทางด้านสื่อของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์
ประชาสัมพันธ์โรงแรมพางาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของ
จังหวัดพังงา

รายการที่ประเมิน	เกณฑ์ที่ประเมิน			IOC	แปลผล
	+1	0	-1		
แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ					
1.การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ของส่วนจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวใน ท้องถิ่น ข้อมูลที่พัก การเดินทาง ตลอดจนข้อมูลจำเป็น อื่นๆ ที่นักท่องเที่ยวควรรู้เพื่อเตรียมพร้อมเดินทางมา ท่องเที่ยว โดยใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ อินเทอร์เน็ต ปัจจุบันมีความสำคัญอย่างไรในการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของส่วนจังหวัด				0.67	ตรงตามเนื้อหา
2.ในความคิดของท่าน โครงสร้างของเว็บไซต์ที่ เหมาะสมกับการประชาสัมพันธ์โรงแรมพางาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของ จังหวัดพังงา ควรเป็นอย่างไร				0.67	ตรงตามเนื้อหา

ตารางที่ จ.2 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงทางด้านสื่อของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเว็บไซต์
ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของ
จังหวัดพังกา (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	เกณฑ์ที่ประเมิน			IOC	แปลผล
	+1	0	-1		
3. ในความคิดของท่าน รูปแบบของการพัฒนาเว็บไซต์ ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา ควรมี ลักษณะอย่างไร					
3.1 รูปแบบหน้าโฮมเพจ (ข้อมูลที่ต้องการ ความ สวยงามและน่าสนใจ)				1.00	ตรงตามเนื้อหา
3.2 ลักษณะการใช้งาน (เมนู การเชื่อมโยง รูปแบบของการจัดการภายในเว็บไซต์ที่ง่ายต่อการใช้)				0.67	ตรงตามเนื้อหา
3.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญอื่นๆ หรือข้อควรคำนึงในการพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยว ทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา				1.00	ตรงตามเนื้อหา
เฉลี่ยทุกด้าน				0.80	

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

วันที่/...../.....

ภาคผนวก ฉ.

ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านสื่อ

**ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา
ของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยว
ทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา**

คำชี้แจง แบบประเมินนี้สำหรับผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา เป็นผู้ประเมินค่าความเที่ยงตรงของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

วิธีการใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC กับคำถาม

+1 เห็นด้วย 0 ปานกลาง -1 ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ ๑.1 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

รายการที่ประเมิน	เกณฑ์ที่ประเมิน			IOC	แปลผล
	+1	0	-1		
1. ส่วนของความถูกต้อง					
1.1 ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับประเภทหัวข้อ				0.67	ตรงตามเนื้อหา
1.2 ความถูกต้องของการจัดลำดับเนื้อหา				1.00	ตรงตามเนื้อหา
1.3 ความถูกต้องของคำศัพท์ หรือภาษาราชการ				0.67	ตรงตามเนื้อหา
1.4 การนำเสนอเรื่องหลักของการบริการ				1.00	ตรงตามเนื้อหา
2. ส่วนของภาพ					
2.1 ภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา				0.67	ตรงตามเนื้อหา
2.2 ภาพประกอบสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน				1.00	ตรงตามเนื้อหา
2.3 ความน่าสนใจชวนให้ติดตาม				0.67	ตรงตามเนื้อหา
2.4 การจัดวางภาพในแต่ละหน้า				0.67	ตรงตามเนื้อหา
2.5 ความเหมาะสมของขนาดภาพประกอบ				1.00	ตรงตามเนื้อหา

ตารางที่ ๓.1 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาของเว็บไซต์
ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
ของจังหวัดพังกา (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	เกณฑ์ที่ประเมิน			IOC	แปลผล
	+1	0	-1		
3. ส่วนของเนื้อหา					
3.1 ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา เช่น เทคนิค การนำเสนอของเนื้อหา				1.00	ตรงตามเนื้อหา
3.2 ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละหน้า				0.67	ตรงตามเนื้อหา
3.3 ลำดับชั้นในการนำเสนอเนื้อหาที่มีความต่อเนื่อง				1.00	ตรงตามเนื้อหา
3.4 ความถูกต้องของเนื้อหา				0.67	ตรงตามเนื้อหา
3.5 ความสมบูรณ์ของเนื้อหา				0.67	ตรงตามเนื้อหา
เฉลี่ยทุกด้าน				0.81	

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

วันที่/...../.....

**ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านสื่อ
ของเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพางบีย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยว
ทางวัฒนธรรมของจังหวัดพาง**

คำชี้แจง แบบประเมินนี้สำหรับผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ เป็นผู้ประเมินค่าความเที่ยงตรงของเว็บไซต์
ประชาสัมพันธ์โรงแรมพางบีย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพาง

โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

วิธีการใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC กับคำถาม

+1 เห็นด้วย 0 ปานกลาง -1 ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ ๑.2 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านสื่อของเว็บไซต์
ประชาสัมพันธ์โรงแรมพางบีย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
ของจังหวัดพาง

รายการที่ประเมิน	เกณฑ์ที่ประเมิน			IOC	แปลผล
	+1	0	-1		
1. ส่วนของภาพ					
1.1 ความเหมาะสมของกราฟิกและภาพเคลื่อนไหว ที่ใช้ประกอบ				0.80	ตรงตามเนื้อหา
1.2 ลักษณะของสีและความน่าสนใจของภาพที่ใช้ ประกอบ				0.60	ตรงตามเนื้อหา
1.3 สี พื้นหลังของเว็บเพจ				0.60	ตรงตามเนื้อหา
1.4 ขนาดความสมดุลของภาพกับหน้าจอ				0.60	ตรงตามเนื้อหา
1.5 ระยะเวลาในการปรากฏภาพ				0.80	ตรงตามเนื้อหา
2. ส่วนของตัวอักษร					
2.1 รูปแบบของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ				0.80	ตรงตามเนื้อหา
2.2 ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในการนำเสนอ				0.60	ตรงตามเนื้อหา
2.3 การใช้สีของตัวอักษร				0.60	ตรงตามเนื้อหา

ตารางที่ ๓.2 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพด้านสื่อของเว็บไซต์
ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
ของจังหวัดพังกา (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	เกณฑ์ที่ประเมิน			IOC	แปลผล
	+1	0	-1		
2.4 ความหนาแน่นของข้อความในแต่ละหน้า				1.00	ตรงตามเนื้อหา
2.5 ความเด่นของหัวข้อหรือส่วนที่เน้นความสำคัญ				0.80	ตรงตามเนื้อหา
3. ส่วนของโปรแกรม					
3.1 ความเหมาะสมของการออกแบบการเชื่อมโยง (Hyper Ling)				0.80	ตรงตามเนื้อหา
3.2 ความสมบูรณ์ของการเชื่อมโยงของตัวอักษร				1.00	ตรงตามเนื้อหา
3.3 การออกแบบให้มีความน่าสนใจชวนติดตาม				0.60	ตรงตามเนื้อหา
3.4 ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อผู้ใช้งาน				0.60	ตรงตามเนื้อหา
3.5 การเข้าถึงข้อมูล				1.00	ตรงตามเนื้อหา
4. ส่วนของเนื้อหา					
4.1 ความเหมาะสมของเนื้อหากับภาพประกอบ				0.80	ตรงตามเนื้อหา
4.2 ความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา				0.60	ตรงตามเนื้อหา
4.3 ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละหน้า				0.80	ตรงตามเนื้อหา
4.4 การจัดเนื้อหาสอดคล้องกับประเภทของหัวข้อ				1.00	ตรงตามเนื้อหา
4.5 ความสมบูรณ์ของเนื้อหา				0.60	ตรงตามเนื้อหา
เฉลี่ยทุกด้าน				0.75	

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

วันที่/...../.....

**ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินความพึงพอใจ
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท
และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา**

คำชี้แจง แบบประเมินนี้สำหรับผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา เป็นผู้ประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

วิธีการใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC กับคำถาม

+1 เห็นด้วย 0 ปานกลาง -1 ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ ๑.3 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา

รายการที่ประเมิน	เกณฑ์ที่ประเมิน			IOC	แปลผล
	+1	0	-1		
1. ส่วนของรูปแบบเว็บไซต์					
1.1 หน้าโฮมเพจมีความสวยงามน่าสนใจ				0.67	ตรงตามเนื้อหา
1.2 การจัดรูปแบบในเว็บไซต์ง่ายต่อการอ่าน และใช้งาน				1.00	ตรงตามเนื้อหา
1.3 ปริมาณเนื้อหา มีความเหมาะสมกับหน้าเว็บเพจในแต่ละหน้า				1.00	ตรงตามเนื้อหา
1.4 รูปแบบและขนาดตัวอักษรอ่านได้ง่ายและเหมาะสม				0.67	ตรงตามเนื้อหา
1.5 ความถูกต้องในการเชื่อมโยงหน้าเว็บเพจ				0.67	ตรงตามเนื้อหา
1.6 ความพึงพอใจโดยรวมในการใช้เว็บไซต์นี้				1.00	ตรงตามเนื้อหา
2. ส่วนของการประชาสัมพันธ์					
2.1 เนื้อหาและข้อมูลการประชาสัมพันธ์ต่างๆ มีประโยชน์				1.00	ตรงตามเนื้อหา
2.2 เนื้อหาและข้อมูลการประชาสัมพันธ์ต่างๆ ตรงกับความต้องการ				0.67	ตรงตามเนื้อหา

ตารางที่ ๓.3 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังกาเบย์ รีสอร์ท และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังกา (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	เกณฑ์ที่ประเมิน			IOC	แปลผล
	+1	0	-1		
2.3 เนื้อหาและข้อมูลมีคำอธิบาย แนะนำบริการต่าง ๆ ชัดเจน				1.00	ตรงตามเนื้อหา
2.4 เนื้อหาและข้อมูลมีความทันสมัย น่าสนใจ				0.67	ตรงตามเนื้อหา
เฉลี่ยทุกด้าน				0.84	

ลงชื่อ

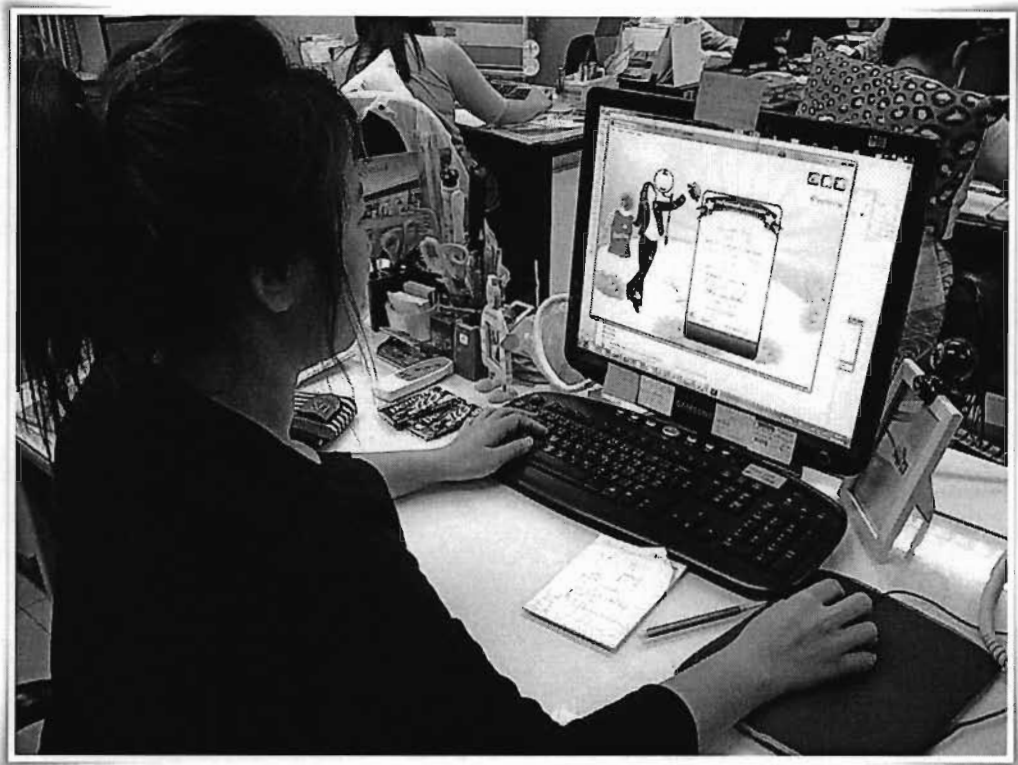
(.....)

ผู้ประเมิน

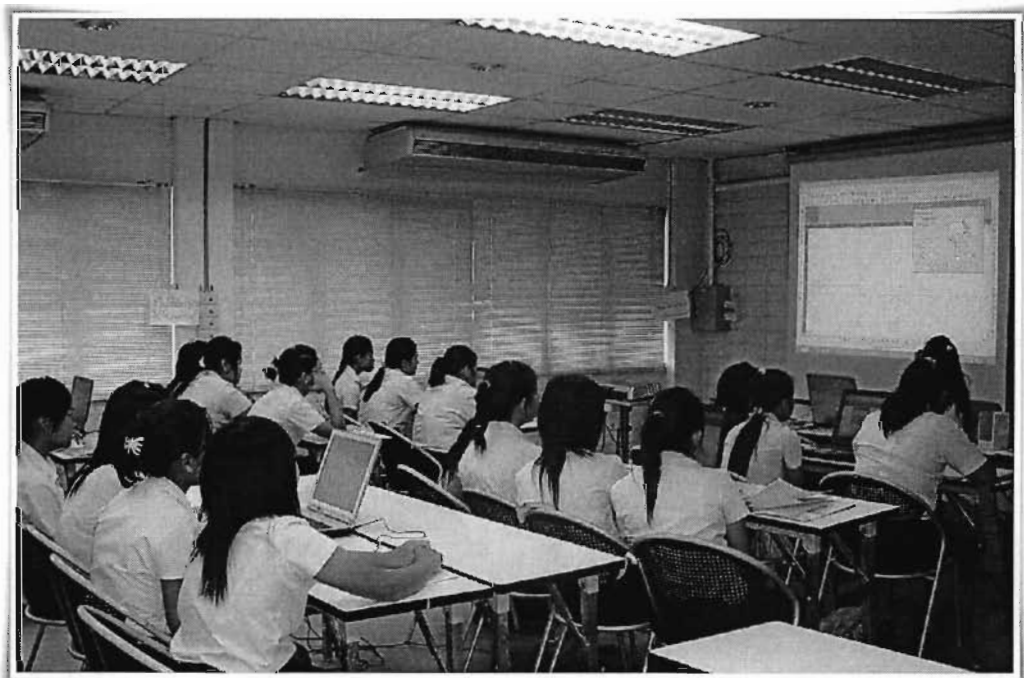
วันที่/...../.....

ภาคผนวก ข.

ภาพประกอบการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียแบบมีปฏิสัมพันธ์
เรื่อง การใช้งานโปรแกรม OptiTex สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย

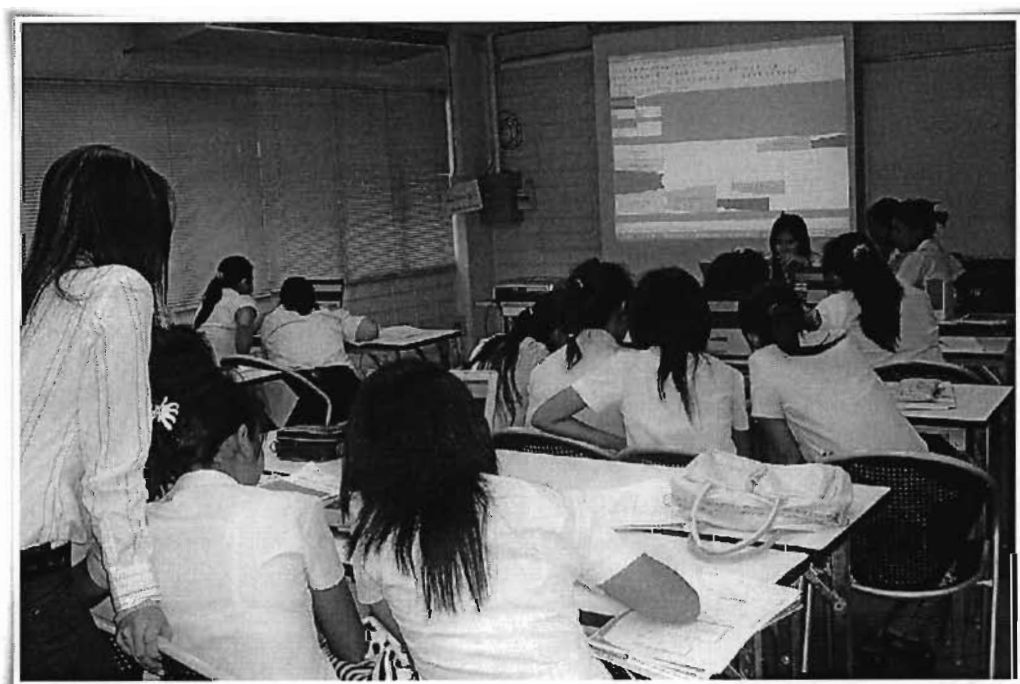
รูปที่ ข.1 แสดงการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียแบบมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่าง

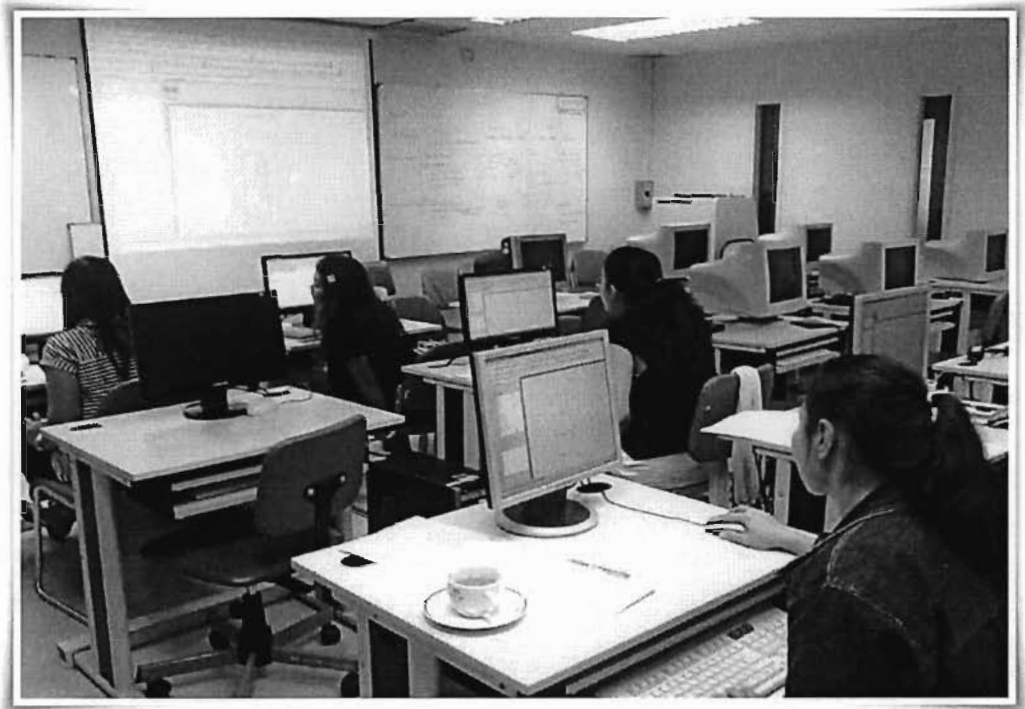
รูปที่ ข.2 แสดงการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในการฝึกอบรมการสร้างแพทเทิร์น

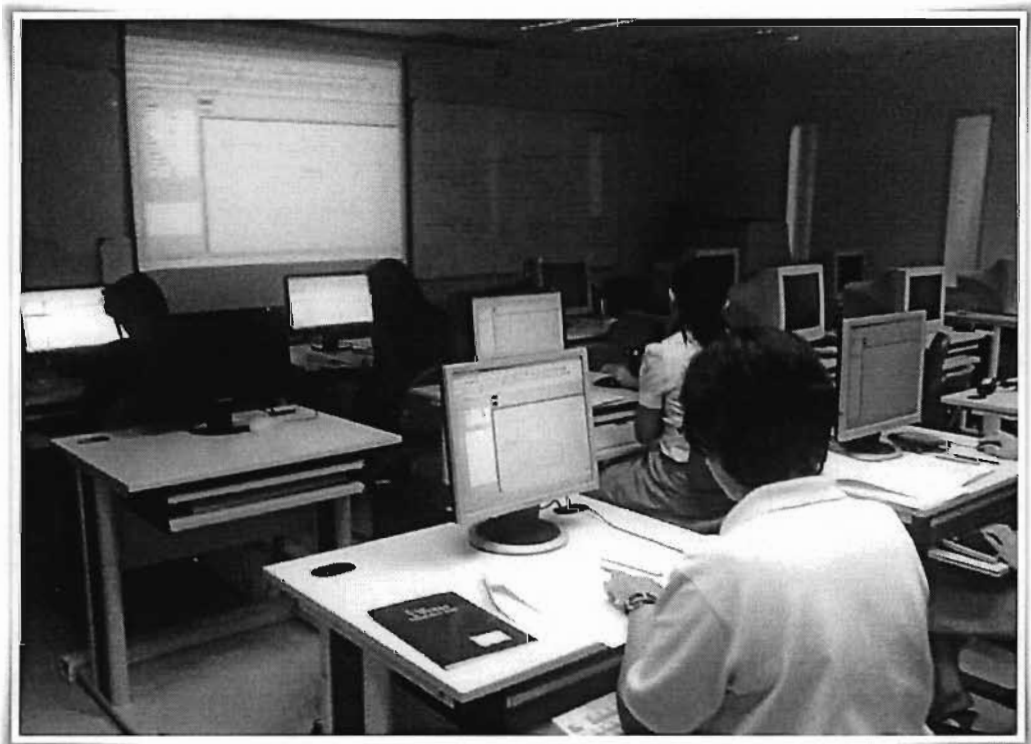
รูปที่ ข.3 แสดงการฝึกอบรมหลักสูตรการสร้างแพทเทิร์นให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

รูปที่ ข.3 แสดงการฝึกอบรมหลักสูตรการสร้างแพทเทิร์นให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ (ต่อ)

รูปที่ ข.4 แสดงการเรียนสร้างแพทเทิร์นด้วยโปรแกรม OptiTex Pattern Design System

รูปที่ ข.4 แสดงการเรียนสร้างแพทเทิร์นด้วยโปรแกรม OptiTex Pattern Design System (ต่อ)

รูปที่ ข.5 แสดงการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียแบบมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม
ตัวอย่าง

ภาคผนวก ซ.

ตัวอย่างเว็บไซต์

The image shows a screenshot of the Phang Nga Bay Resort website. At the top, there is a logo with a stylized wave and the text "Phang Nga Bay Resort". Below the logo is a wide banner image of a modern reception desk with "INFORMATION" and "RECEPTION" signs. The main content area has a dark background with white text and navigation links. The navigation links are: หน้าหลัก, การจองห้องพัก, แกลเลอรี, แหล่งท่องเที่ยว, and ติดต่อเรา. The main text area contains a heading "ยินดีต้อนรับสู่ฟังกงาเบย์ รีสอร์ท" followed by two paragraphs of text describing the resort's amenities and services. To the right of the text is a box for "การจองห้องพัก" with contact information: "สามารถติดต่อได้โดยตรง โทรศัทพ์ : 076-481-167-8 FAX : 076-481-170". Below this is a "Photo Gallery" button with a camera icon. At the bottom, there are three small images of hotel rooms and a large underwater scene with a striped fish and coral. The copyright notice "© Copyright 2012 Armlung.com" is at the very bottom.

Phang Nga Bay Resort

หน้าหลัก การจองห้องพัก แกลเลอรี แหล่งท่องเที่ยว ติดต่อเรา

ยินดีต้อนรับสู่ฟังกงาเบย์ รีสอร์ท

ฟังกงาเบย์ รีสอร์ท เหมาะสำหรับผู้รักธรรมชาติ ต้องการพักผ่อนอย่างสงบ ที่หนีมลพิษไปด้วยธรรมชาติที่สดชื่น ณ บริเวณอ่าวฟังกงาที่มีชื่อเสียง ซึ่งมีห้องพักให้ท่านเลือกทั้งห้องเตียงเดี่ยว เตียงคู่ ห้องสุทใหญ่ ห้องสุทเล็ก ภายในมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครัน อาทิ แอร์ โทรทัศน์ เครื่องทำน้ำอุ่น อย่างอาบน้ำ ฯลฯ

ท่านสามารถเลือกพักผ่อนกับสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงแรมไม่ว่าจะเป็น สระว่ายน้ำที่สะอาดและปลอดภัยธรรมชาติ ห้องสันทนาการที่กว้างขวาง(แอร์), ยิมออร์ยกับอาหารเลิศรสกับห้องอาหาร 2 บรรยากาศ (ห้องแอร์และห้องอาหารวิวหน้า), ห้องจัดอบรมสัมมนา 2 แบบและมุมของที่ระลึกครบครันราคาเป็นกันเอง

การจองห้องพัก
สามารถติดต่อได้โดยตรง
โทรศัทพ์ : 076-481-167-8
FAX : 076-481-170

Photo Gallery

© Copyright 2012 Armlung.com

รูปที่ ซ.1 แสดงหน้าจอหลักของเว็บไซต์

รูปที่ ซ.1 แสดงหน้าจอหลักของเว็บไซต์ (ต่อ)

รูปที่ ๗.2 แสดง Menu Bar

1. หน้าแรก คือหน้าแรกของเว็บไซต์ฟังก์ชันเว็บไซต์
2. การจองห้องพัก คือ เป็นหน้าเว็บไซต์ที่แนะนำการจองห้องพัก และดูประเภทของห้องพัก
3. แกลลอรี่ คือ หน้าเว็บไซต์ที่รวมรูปภาพบรรยากาศภายในโรงแรมและภายนอกของโรงแรม
4. แหล่งท่องเที่ยว คือหน้าเว็บไซต์ที่รวมแหล่งท่องเที่ยวทั้ง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เทศกาลและงานประเพณี และของฝากประจำจังหวัด
5. ติดต่อเรา คือ หน้าเว็บไซต์ที่บอกถึงตำแหน่งที่ตั้งของโรงแรม รวมไปถึงพิกัดในเว็บไซต์ Google Earth

หน้าแรก
การจองห้องพัก
บุคลากร
แหล่งท่องเที่ยว
ติดต่อเรา

การจองห้องพัก

สามารถติดต่อได้โดยตรง

โทรศัพท์ : 076-481-167-8 FAX : 076-481-170

วิธีการจองห้อง

ประเภทของห้องพัก

ห้องทวิน (Twin)

ห้องเตียงคู่ ภายในมีสิ่งอำนวยความสะดวก เบอร์ทีวี เคเบิลทีวี มีมินิบาร์ ไฟห้องมี 1 ห้องน้ำ

ราคาห้องละ 1,300 บาท

ห้องดีลักซ์ (Deluxe)

ภายในมีสิ่งอำนวยความสะดวก เบอร์ทีวี เคเบิลทีวี มีมินิบาร์ ไฟห้องมี 1 ห้องน้ำ

ราคาห้องละ 1,300 บาท รวมอาหารเช้า 2 ท่าน

ห้องสูท (suite)

ภายในมีสิ่งอำนวยความสะดวก เบอร์ทีวี เคเบิลทีวี เครื่องทำน้ำอุ่น ไฟห้องมี 2 ห้องน้ำ 1 ห้องรับแขก

ราคาห้องละ 1,800 บาท รวมอาหารเช้า 2 ท่าน

แนะนำห้องพัก

สิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรม

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงแรม

- อินเตอร์เน็ตในห้องพัก	- ร้านอาหาร	- สระว่ายน้ำ	- จุดบริการทัวร์
- ห้องประชุม	- ค็อกเทลบาร์	- ที่จอดรถ	

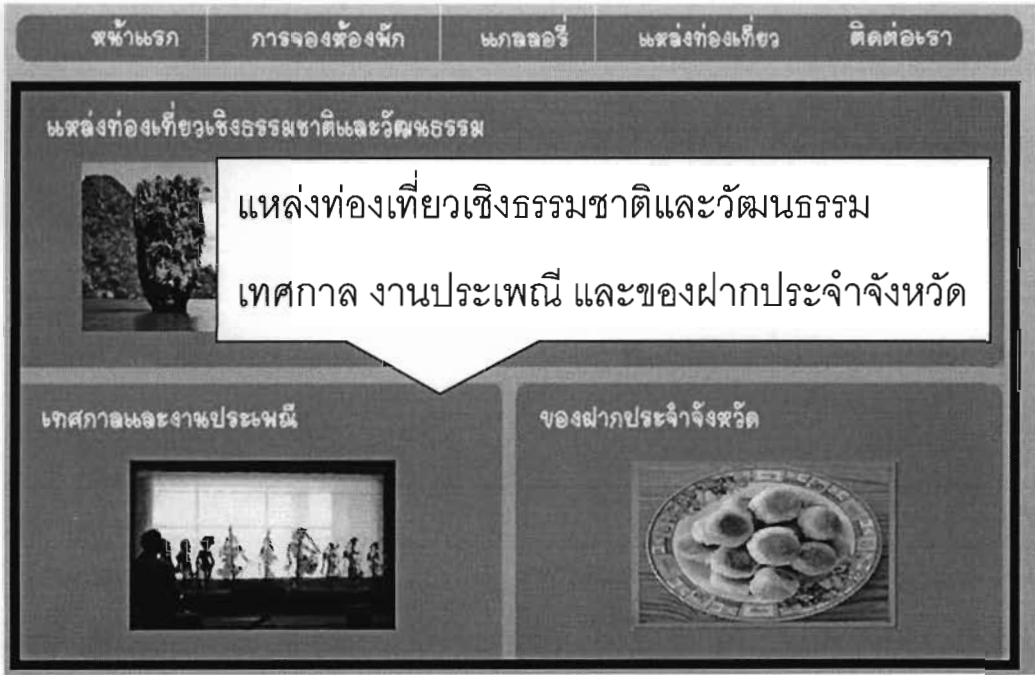
รูปที่ ๓.3 แสดงห้องพัก

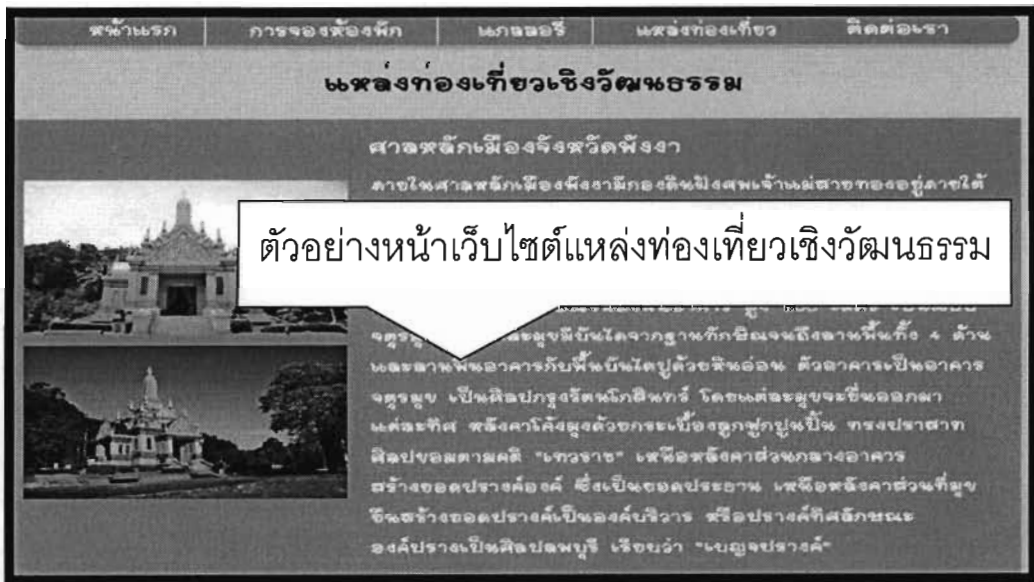
รูปที่ ๔.4 แสดงแกลลอรี่

รูปที่ ๔.5 แสดงที่ตั้งและแผนที่

รูปที่ ๗.6 แสดงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม

รูปที่ ๗.7 แสดงตัวอย่างหน้าเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา
วัน เดือน ปี เกิด	5 ธันวาคม 2524
ประวัติการศึกษา	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพังงา พ.ศ. 2545
ระดับปริญญาตรี	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พ.ศ. 2548
ระดับปริญญาโท	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเรือนและสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2555
ประวัติการทำงาน	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดพังงา พ.ศ. 2548– ปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ข้อตกลงว่าด้วยการโอนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

วันที่ 30 มีนาคม 2556

ข้าพเจ้า นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิ์พิทยา รหัสประจำตัว 54490330 เป็นนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย สาขาวิชาเทคโนโลยีการเรียนรู้และสื่อสารมวลชน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี อยู่บ้านเลขที่ 1/4 ม.1 ต.ทุ่งคาโงก อ.เมือง จ.พังงา ขอโอนลิขสิทธิ์ในวิทยานิพนธ์ให้ไว้กับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยมี รศ.ดร.สิทธิชัย แก้วเกื้อกุล ตำแหน่ง คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เป็นผู้รับโอนลิขสิทธิ์และมีข้อตกลงดังนี้

1. ข้าพเจ้าได้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการสร้างเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์โรงแรมพังงาเนย์ริสอร์ท และแนะนำการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดพังงา ซึ่งอยู่ในความควบคุมของ ดร.สรกฤช มณีวรรณ ตามมาตรา 14 แห่ง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

2. ข้าพเจ้าตกลงโอนลิขสิทธิ์จากผลงานทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าใน วิทยานิพนธ์ให้กับเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามมาตรา 23 แห่ง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์จากมหาวิทยาลัย

3. ในกรณีที่ข้าพเจ้าประสงค์จะนำวิทยานิพนธ์ไปใช้ในการเผยแพร่ในสื่อใด ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าจะต้องระบุว่าวิทยานิพนธ์เป็นผลงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทุก ๆ ครั้งที่มีการเผยแพร่

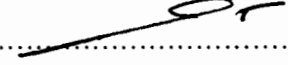
4. ในกรณีที่ข้าพเจ้าประสงค์จะนำวิทยานิพนธ์ไปเผยแพร่ หรืออนุญาตให้ผู้อื่นทำตามหรือ คัดแปลงหรือ เผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือกระทำการอื่นใด ตามมาตรา 27, มาตรา 28, มาตรา 29 และ มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยมีค่าตอบแทนในเชิงธุรกิจ ข้าพเจ้าจะกระทำได้ เมื่อได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีก่อน

5. ในกรณีที่ข้าพเจ้าประสงค์จะนำข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ไปประดิษฐ์ หรือพัฒนาต่อยอด เป็นสิ่งประดิษฐ์หรืองานทรัพย์สินทางปัญญา ภายในระยะเวลาสิบ (10) ปีนับจากวันลงนามใน ข้อตกลงฉบับนี้ ข้าพเจ้าจะกระทำได้เมื่อได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานั้น พร้อมกับได้รับชำระค่าตอบแทน การอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว รวมถึงการจัดสรรผลประโยชน์อันพึงเกิดขึ้นจากส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของ

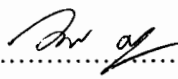
วิทยานิพนธ์ในอนาคต โดยให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วยการบริหารผลประโยชน์อันเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2538

6. ในกรณีที่มีประโยชน์เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์หรืองานทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่ข้าพเจ้าทำขึ้น โดยมีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีเป็นเจ้าของ ข้าพเจ้าจะมีสิทธิได้รับการจัดสรรผลประโยชน์อันเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วยการบริหารผลประโยชน์อันเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2538

ลงชื่อ..... สหจรสา คงฤทธิพิทยา.....ผู้โอนลิขสิทธิ์
(นางสาวสุพรรณษา คงฤทธิพิทยา)

ลงชื่อ..... .....ผู้รับโอนลิขสิทธิ์
(รศ.ดร.สิทธิชัย แก้วแก้วกุล)

ลงชื่อ..... .....พยาน
(ดร.สรกฤษ มณีวรรณ)

ลงชื่อ..... .....พยาน
(นางวันดี ศรีสำราญ)